

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי גליון מיוחד, 660 מיום 22 בינואר, 1937.

פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937.

מס' 1 לש' 1937.

פקודה הבאה לאפשר את מתן התוקף להוצאה המתוקנת של חוקי הארץ

הואיל ובפקודה הנקראת פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים, 1934, נתמנה ^{מבוא.} ממונה לתקן את חוקי הארץ הנוהגים ביום שלשים ואחד בדצמבר, 1933, והואיל ואותה הוצאה מתוקנת של החוקים תקבל תוקף בתאריך שייקבע ע"י הנציב העליון, והואיל וצוה הנציב העליון כי ההוצאה המתוקנת תקבל תוקף ביום 22 בינואר, לשנת 1937, והואיל ומאז יום שלשים ואחד בדצמבר, 1933, חלו תקונים בפקודות הכלולות עתה באותה הוצאה, לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937. ^{השם הקצר.}

2. בפקודה זו „ההוצאה המתוקנת” פירושה הוצאת חוקי פלשתינה (א"י) ^{פירוש.} שהוכנה עפ"י פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים, 1934.

3. התיקונים להוצאה המתוקנת כפי שהם מפורטים בשלשת הטורים ^{תיקון ההוצאה הפתוקנת.} הראשונים של התוספת הראשונה לפקודה זו, רואין אותם ככלולים בהוצאה המתוקנת.

4. הפקודות ותחוקת הלוי המפורטים בתוספת הראשונה לפקודה זו מבוטלים
בזה כדי השיעור המפורט באותו טור.

ביטול חוקים
ירועים.

5. הפקודות בהוצאה המתוקנת המפורטות בתוספת השניה לפקודה זו ואשר
בוטלו מאז יום שלשים ואחד בדצמבר, 1933, מושמטות בזה מן ההוצאה המתוקנת.

ביטול פקודות
ירועות בהוצאה
המתוקנת.

6.—(1) מקום שפקודה הכלולה בהוצאה המתוקנת מכילה סמכות להתקין
תקנות, חוקי-עזר, צוויים או כל תחוקת-לוי אחרת, ומאז יום שלשים ואחד
בדצמבר, 1933, הותקנה על פיה כל תחוקת לוי כזאת, הרי רואין אותה תחוקת לוי
כתחוקת לוי שהותקנה עפ"י הפקודה שבהוצאה המתוקנת.

תחוקת לוי שהותקנה
מאז יום שלשים
ואחד בדצמבר,
1933.

(2) מקום שפקודה הכלולה בהוצאה המתוקנת מכילה סמכות להתקין תקנות,
חוקי עזר, צוויים או כל תחוקת לוי אחרת וכל תחוקת לוי כזאת שקודם ליום
שלשים ואחד בדצמבר, 1933, הותקנה על פיה ונכללה בהוצאה המתוקנת ומאז
יום שלשים ואחד בדצמבר, 1933, תוקנה או בוטלה, הרי רואין את תחוקת הלוי
בהוצאה המתוקנת כמתוקנת או כמבוטלת בהתאם לכך.

התוספת הראשונה. (סעיפים 3 ו-4).

פוק השם מהות התיקון התחוקה המתקנת

- א פקודת המודעות. סעיף 5 תוקן ע"י הוספת המלים „או מאושרות” אחרי המלה „המוצגות”.
- ב פקודת עורכי-הדין. סעיף 2 תוקן ע"י הוספת המלים „ובתי דין שבטיים” להגדרת „בית משפט אזרחי” בסוף הסעיף.
- פקודת המודעות (תקון), 1935.
- פקודת עורכי הדין (תקון), 1935.

סעיף 3 הוחלף בסעיף הבא: —

„הגדרת עוררדיו.
3. מקצוע עורך דין יהא כולל את העבודות הבאות: —

(א) לנהל בשכר כל מו"מ משפטי בשם אדם אחר בפני בית משפט, או להופיע בשכר בשם אדם אחר בפני כל פקיד מסדר, משרד ספרי האחוזה, משרד הוצאה לפועל, רושם החברות, רושם האגודות השתופיות, בפני כל ועדה או ועד או כל בית משפט המשמשים בתפקידים משפטיים או בתפקידים הדומים לתפקידים משפטיים, חוץ ממשרד רושם הפטנטים וסימני האמצאה.

(ב) לערוך, להכין או לאשר בשכר כל תעודה המכוונת להגשה לבית משפט, לפקיד מסדר, למשרד ספרי האחוזה, למשרד הוצאה לפועל, לרושם החברות, לרושם האגודות השתופיות, לכל ועדה או ועד או לכל בית משפט המשמשים בתפקידים משפטיים או בתפקידים הדומים לתפקידים משפטיים, או כל תעודה אחרת בעלת אופי משפטי, חוץ מן התעודות הבאות: —

(1) תעודה שצריך להגישה לרושם סימני המסחר או לרושם הפטנטים וסימני האמצאה; או

(2) בקשה, פרט לבקשה המכוונת להתחלת מו"מ משפטי או שעומדים להשתמש בה במו"מ משפטי; או

(3) כוח והרשאה; או

(4) תעודה על העברת מניות שאינה מכילה נאמנות או הגבלה:

בתנאי שפסקא זו לא תחול על:—

(i) כל פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) המכין תעודה בעלת אופי משפטי אגב מלוי תפקידו, או

(ii) כל אדם שמעסיקים אותו רק בהעתקת כל תעודה בעלת אופי משפטי;

(ג) ליעץ בשכר את שולחיו בענינים משפטיים."

סעיף 26 הוחלף בסעיף הבא:—

26.—(1) כל המציג את עצמו כאדם העוסק במקצוע של עורך דין כפי שהוגדר בסעיף 3 של פקודה זו בלא שיהא בידו רשיון לכך, יהא צפוי לכשיצא חייב בדין לקנס שלא יעלה על חמש מאות פונט.

(2) כל שאין בידו רשיון לעסוק כעורך דין בפלשתינה (א"י), לא יהא זכאי לתבוע בכל בית משפט תשלום או שכר בעד כל עבודה או שירות שעשה למען אדם אחר ושהם מן התפקידים המקצועיים של עורך דין כפי שהוגדר בסעיף 3 מפקודה זו.

(3) למרות כל האמור בפקודה זו, הרי כל איש אשר ביום הראשון למאי, 1935, היה כותב בקשות מורשה כהלכה, ועסק בכך למעשה, יכול במשך כל אותו הזמן שיהיה לו רשיון כזה ליתן שירותים בשכר לקהל בקשר עם השלמתם ורישומם של טופסים מודפסים במשרד ספרי האחוזה, והוא רשאי לתבוע בבית משפט כל שכר המגיע לו בעד שירותים אלה, ובלבד שלא יציג את עצמו כעורך דין."

הסעיף החדש הבא הוכנס לאחר סעיף 28 וסומן כסעיף

28 א:—

28 א. מי שיש בידו רשיון לעסוק כעורך דין אסור לו להופיע בתורת באיכות בכל משפט המתנהל בפני בית דין שבטי או בית דין שבטי לערעורים."

אסור לעורר דין להופיע בבית דין שבטי.

התחוקה המחקנת	מחוז התיקון	השם	פרק
סעיף 18 מפקודת הכלבת, 1934.	סעיף 2 תוקן ע"י השמטת המלה „כלבת” מהגדרת „מחלה”. סעיף 17, סעיף-קטן (3) תוקן ע"י השמטת המלה „כלבת”.	פקודת מחלות בעלי חיים.	ג
פקודת העתיקות. (תקון), 1934.	סעיף 13, פסקא (ג) הוחלפה בפסקא הבאה: — „(ג) עתיקות אשר כפי שנתברר למנהל הובאו לפלשתינה (א"י) לאחר יום שלשים ואחד בדצמבר, 1900.” סעיף 16, תנאי (א) הוחלף בתנאי הבא: — „(א) עתיקות אשר כפי שנתברר למנהל הובאו לפלשתינה (א"י) לאחר יום שלשים ואחד בדצמבר, 1900.” סעיף 17, סעיפים קטנים (1) ו-(2) הוחלפו בסעיפים הקטנים דלקמן: — (1) „על המנהל לפרסם בעתון הרשמי רשימת מצבות ומקומות היסטוריים ומזמן לזמן יוכל להכניס בה הוספות או תיקונים: בתנאי שעד לאותו הזמן שהמנהל ישתמש בסמכויות המסורות לו בסעיף זה תהא הרשימה הזמנית של המקומות והמצבות ההיסטוריים, מיום חמשה ביוני, 1929, שנתפרסמה בעתון הרשמי המיוחד מאותו התאריך, רשימת המצבות והמקומות ההיסטוריים שנתפרסמה כחוק ע"י המנהל עפ"י פקודה זו. (2) העתקות מהחלקים המתאימים של הרשימה תוצגנה לקהל בכל משרד דואר בנפה שבה נמצא המקום ההיסטורי.”	פקודת העתיקות.	ה
פקודת הבוררות. (תקון), 1936.	סעיף 2, הגדרת „בית משפט” הוחלפה בהגדרה הבאה: — „בית משפט” פירושו: — (א) כשהתביעה המשמשת נושא לשטר בוררות היא בסכום של לא יותר ממאה וחמשים פונט — בית משפט שלום; (ב) כשהתביעה המשמשת נושא לשטר בוררות היא בסכום של לא יותר ממאתים וחמשים פונט — בית משפט שלום שנשיאו הוא שופט שלום בריטי; (ג) בכל שאר התביעות — בית משפט מחוזי, וכשהענין הועבר לבוררות ע"י בית משפט לקרקעות — אותו בית משפט לקרקעות.” ה ע ר ה: — עיין גם פקודת הבוררות (פסקי דין נכריים), 1934.	פקודת הבוררות.	ו

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
ח	פקודת הבנקאות.	סעיף 3, סעיף-קטן (1) תוקן ע"י החלפת המלים „לא יתירו עסקי בנק בפלשתינה (א"י) אלא לחברה הרשומה עפ"י פקודת החברות" במלים דלקמן — והתיקון יחול מיום 1 בספטמבר, 1921: — „לא יתירו עסקי בנק בפלשתינה (א"י) אלא לחברה שנרשמה עפ"י הוראות: —	פקודת הבנקאות (תקון), 1935.
		(א) פקודת רישום חברות ושותפויות, מס' 118 לש' 1919, שנתפרסמה בעתון הרשמי מיום הראשון באוגוסט, 1919, או	
		(ב) פקודת החברות, 1921, או כל פקודה שבאה במקומה".	
		ה ע ר ה: — עיין גם פקודת הבנקים (תיקון והוראות נוספות), 1936.	
ט	פקודת מחלות הדבורים.	השם הארוך של הפקודה יתוקן ע"י הוספת המלים „ונזק אחר" בסופו.	פקודת מחלות הדבורים (תקון), 1936.
		סעיף 1 הוחלף בסעיף זה: — 1. פקודה זו תקרא פקודת הגנת הדבורים";	
		סעיף 2 תוקן ע"י הוספת ההגדרה דלקמן לאחר ההגדרה של „תרביית רעה": — „ דונג דבורים טהור" פירושו החומר המוכן ע"י הדבורים והמתקבל מחלות הדונג";	
		הסעיף החדש דלקמן הוכנס לאחר סעיף 7 וסומן כסעיף 7 א: — 7 א. אסור להכניס מחו"ל שעויות או להכנינה בפלשתינה (א"י), או למכרה או להציעה למכירה בפלשתינה (א"י), אלא אם כן היא מתאימה לפירוטים הבאים, דהיינו: שתהיה מורכבת משכבות של דונג דבורים אמתי וטהור ונזקיה מכל סימני ציראסין, פראפין ויסודות נכריים אחרים. השעויות צריכות להיות מוטבעות בתאים משושים הדומים בגדלם לחלות המוכנות ע"י הדבורים עצמן";	
		סעיף 9 הוחלף בסעיף הבא: — 9. יכול הנציב העליון להתקין תקנות בענינים דלקמן, ומשהתקינן יכול הוא לשנותן או לבטלן:—	

(א) בענין הטיפול בדבורים והגנתן ;

(ב) בענין המקומות שמותר להכניס בהם דבורים ומלכות ובענין תנאי האימפורט, ובענין הזמן שבו תהיינה הדבורים ומלכותיהן נתונות לפיקוח או בהסגר ;

(ג) בענין הטיפול בדבורים, בכורות דבורים ובשאר החמרים הנגזעים בתרבות רעה או בכל מחלה מדבקת אחרת ;

(ד) בדרך כלל בענין השימוש בפקודה".

סעיף 18 של פקודת השעשועים הצבוריים, 1935, במדה שהוא פוגע בפקודת סרטי הראינוע, 1927.

— סעיף 2, הגדרת „שעשוע צבורי“ הוחלפה בהגדרה הבאה :
„ „שעשוע צבורי“ פירושו כפירוש הניתן למונח הזה בפקודת השעשועים הצבוריים, 1935.“

טו פקודת סרטי הראינוע.

פקודת העונשין הקבוציים (תקון), 1936.

— סעיף 3, סעיף־קטן (1) הוחלף בסעיף־קטן דלקמן :—

כ פקודת העונשין הקבוציים.

„(1) פקודה זו תחול על אותם מקומות בפלשתינה (א״י) המפורשים בתוספת הראשונה לפקודה זו ועל אותם מקומות שהנציב העליון יכריז עליהם, בצו, כעל מקומות שנתוספו לתוספת : בתנאי שמקום שהוטלה פקודה זו כאמור על כל אזור עיריה או על כל מקום המהוה חלק מאזור עיריה יודיע הנציב העליון מיד למזכיר הממלכה את דבר ההטלה הזאת בצרוף הנימוקים לכך.“

פקודת העונשין הקבוציים, (תקון), 1936.

— סעיף 5 הוחלף בסעיף הבא :—

5.—(1) אם נעשתה עברה או אם חל הפסד או נגרם היזק לרכוש ויש לו למושל המחוז יסוד להאמין כי תושבי איזה אזור ; —

„קנס קבוצי על אזור.“

(א) עברו את העברה או גרמו להפסד או הנזק, או

(ב) היו שותפים לדבר העברה או סייעו בדרך מן הדרכים למעשה העברה או לגרם ההפסד או הנזק, או

(ג) נמנעו מהושיט את כל העזרה שהיה באפשרותם להושיט כדי לגלות את העברין או את העברינים או לבצע את מאסרו או מאסרם, או

(ד) סייעו לבריתתו של עברין או של אדם החשוד בהשתתפות במעשה העברה או כמעורב בהפסד או הנזק, או נתנו לו מקלט, או

(ה) עשו קבוצה להעלים עדות בעלת חשיבות על מעשה העברה או על ההפסד או הנזק,

רשאי הוא לאחר חקירה, ובהתחשב עם אשורו של הנציב העליון, לצוות שיוטל קנס קבוצי על התושבים בני קנסא של אותו האזור.

(2) אפשר ליתן את הצו בין שנעשתה העברה או נגרם ההפסד או הנזק לרכוש לפני שהאזור שבו נעשתה העברה או נגרם ההפסד או הנזק הוכרז כאזור שנתוסף לתוספת ובין שנעשתה העברה או נגרם ההפסד או הנזק לאחר שנתוסף אותו אזור לתוספת.

— התוספת תוקנה כדלקמן: —

1. פסקא א.2 (א): הכפרים דלקמן נוספו לתוספת:

מודעה מיום 18
ביוני, 1936, עתון
רשמי מיום 25
ביוני, 1936.

„אלאר	דיר מר סבא
ארטס	חוסן
בית־פג'ר	כירבת אליה
בית־סחור	מגדל עדר
דיר אבן עובייד	נחלין.

2. פסקא א.3 (א): הכפרים דלקמן נוספו לתוספת:—

מודעה מיום 6
בינואר, 1936, עתון
רשמי מיום 9
בינואר, 1936.

מודעה מיום 18
ביוני, 1936, עתון
רשמי מיום 25
ביוני, 1936.

„אג'ור	דיכרין
ערוב	חלחול
בני נעים	אידנה
ברקוסיה	אל־גבעה
בית גוברין	כראס
בית כחיל	קודנה
בית נטיף	נובה
בית אולה	אל קוביבה
בית אומר	רענה
אל דווימה	אל ריחיה
דיר אל דובאן	צג'יר
דיר נכאס	אל סמוע

אום בורג'	סנברה
יטה	אל שויוך
זכרייה	סוריק
זייתה	טפו
זיכרין".	טרקומיה
	תל אל צאפי

3. פסקא א. 5: הכפרים דלקמן נוספו לתוספת:—

אל ג'יב	„אבו דיס
ג'ודירה	ענתה
אל ג'ורה	אקור
כפר עקב	שכונת ארנונה
כסלה	ערטוף
כירבת אל לוז	עטרות
ליפתה	ביתר
אל מלחה	בית וגן
מקור חיים	בית דוקו
קרית מונטיפיורי	בית הכרם
מוצא	בית חנינה
מיכמס	בית איקסה
אל נבי שמואל	בית עינן
נוה יעקב	בית מחסיר
אל קבו	בית נקובה
קלנדיה	בית צפפה
קולוניה	בית שוריק
אל קסטל	בית טול
קטאנה	בידו
נטף	ביר נבאלה
קרית ענבים	ים המלח
אל קוביכה	דיר איוב
רפת	דיר עמר
אל רם	דיר אל שיך
רמת רחל	דיר חג'לה
ראש אבו עמר	דיר נחלה
סלביט	דיר שלם
צרעה	דיר יסין
סריס	דילב
סטף	עין כרם
שרפאת	עמק ארזים
שכונת פועלים	אל עזרייה
שעפאת	גבעת שאול
סילוואן	הר-טוב

מודעה מיום 18
 ביוני, 1936, עתון
 רשמי מיום 25
 ביוני, 1936.

סובה	חיזומה
צור באהיר	עמואס
אל טור	קירית אל עינב
חירבת אל עומור	עיסאוייה
ואדי קלט	עיסלין
יפה נוף	אישוה
יאלו".	ג'בה

4. פסקא א. 6: הכפרים דלקמן נתוספו לתוספת: —

מודעה מיום 4 באפריל, 1934, עתון רשמי מיום 12 באפריל, 1934.

מודעה מיום 18 ביוני, 1936, עתון רשמי מיום 25 ביוני, 1936.

עין יברוד	„אבו קש
אל טירה	אבו שוחידים
עין כפר	עבוד
ג'מאלה	אזול
אל ג'אנייה	ארורה
ג'בייה	עטרה
ג'יפנה	ביתאילו
ג'יליג'ליה	ביתין
כפר מליך	בית ליקיה
כירבת אבו פלח	בית סירא
כובר	בית אור אל פוקה
מזרעי נובאני	בית אור אל תחתא
מזרעה קבליה	ביתוניה
מזרעה שרקיה	אל בירה
כירבת אל מישח	כיר זית
אל נבי צלח	בורהם
כפר נייעמה	בורקא
קאראוואת בני זיד	דיר אבו משאל
ראמון	דיר אמר
רס קרקר	דיר דיבואן
צפא	דיר אל סודאן
סילוואד	דיר גאסאנה
סינז'יל	דיר איבזיע
סורדה	דיר אינזם
אל טאיבה	דורה
אייה תורמוס	עין עריק
אום צפה (או כפר אישוה)	עין קיניה
יברוד".	עין סיניה

5. פסקא ב. 8 (א): הכפרים דלקמן נוספו לתוספת: —

מודעה מיום 30 ביולי, 1936, עתון רשמי מיום 6 באוגוסט, 1936.

עין אל אסד	„אמקה
דיר חנא	בוקיע

פסוטא (בכללה מוסינה)	מיעלייה
אל גבסייה	נהף
חירותא	נאהר
הוניני	רמה
איכרית	ריניס
ז'ט	סאכינה
ג'ודידה	שעב
ג'וליס	סז'ור
כברי	סמירייה
כפר אימאם	תמרה
כפר סומיח	טרליכה
כפר יסיף	תרשיהה
קיסרה	ינוב
אל מכר	ירקה".
מזרעא	

6. פסקא ב.9 תוקנה —

(א) ע"י הוספת המלים דלקמן מיד לאחר ראש הפרק
„נפת בית שאן“:—

„(א) אזורי עיריות —

אזור עירית בית שאן“;

(ב) ע"י סימון מחדש של פסקאות משנה (א) ו-(ב)
כפסקאות־משנה (ב) ו-(ג);

(ג) ע"י הוספת הכפרים דלקמן לפסקת־משנה (ב), (כפי
שהוחקה בזה):—

„קומיה

טאיבה

יובלא“.

מודעה מיום 30
באפריל, 1936, עתון
רשמי מיום 7
במאי, 1936.

מודעה מיום 23
במאי, 1936, עתון
רשמי מיום 28
במאי, 1936.

7. פסקא ב.10 (א): הכפרים דלקמן נוספו לתוספת:—

„בלד אל שיך	קוסקוס טבעון
בוטימאט	קירה וא קאמום
דליאת אל רוחה	קיסריה
עין גזאל	קומבאזה
עין הוד	סרפנד
פורידיס	שפרעם (לרבות הושה,
גובאיה פוקה	כאסאיה, רס עלי
גובאיה תחתה	ווערית סאריס)
גיסר זרקה	טנטורה
כבאביר (סמוך לטירה)	אום דפוף
כאביזה	ודי ארה
כפר לם	יג'ור (הערבית)“.

מודעה מיום 18
ביוני, 1936, עתון
רשמי מיום 25
ביוני, 1936.

מודעה מיום 30
ביולי, 1936, עתון
רשמי מיום 6
באוגוסט, 1936.

8. פסקא ב. 11 תוקנה —
(א) ע"י הוספת המלים דלקמן מיד לאחר ראש הפרק
„נפת ג'נין“:—
„(א) אזורי עיריות—
אזור עירית ג'נין“;
(ב) ע"י הוספת האות „(ב)“ מיד לפני הכותרת „כפרים“.
9. פסקא ב. 12 (א): הכפר דלקמן נוסף לאותה פסקא:—
„מסחה“.
10. פסקא ב. 13 תוקנה —
(א) ע"י הוספת המלים דלקמן מיד לאחר ראש הפרק
„נפת נצרת“;
„(א) אזורי עיריות —
אזור עירית נצרת“;
- (ב) ע"י סימון מחדש של פסקאות (א) ו-(ב) כפסקאות
(ב) ו-(ג);
(ג) ע"י הוספת הכפרים דלקמן לפסקת־משנה (ב) (כפי
שהוחקה בזה):—
„אילות ספורייה
איכסל סולם“
מוגידל
11. פסקא ב. 14 תוקנה —
(א) ע"י הוספת המלים דלקמן מיד לאחר ראש הפרק
„נפת צפת“:—
„(א) אזורי עיריות—
אזור עירית צפת“;
(ב) ע"י סימון מחדש של פסקאות (א) ו-(ב) כפסקאות
(ב) ו-(ג).
12. פסקא ג. 18 תוקנה —
(א) ע"י הוספת המלים דלקמן מיד לאחר ראש הפרק
„נפת באר־שבע“:—
- מודעה מיום 8 במאי, 1936, עתון רשמי מיום 8 במאי, 1936.
- מודעה מיום 5 במאי, 1934, עתון רשמי מיום 10 במאי, 1934.
- צו מיום 14 במאי, 1934, עתון רשמי מיום 17 במאי, 1934.
- צו מיום 27 באפריל, 1936, עתון רשמי מיום 7 במאי, 1936.
- מודעה מיום 30 באפריל, 1936, עתון רשמי מיום 7 במאי, 1936.
- מודעה מיום 23 במאי, 1936, עתון רשמי מיום 28 במאי, 1936.
- מודעה מיום 28 במאי, 1936, עתון רשמי מיום 28 במאי, 1936.
- מודעה מיום 12 ביוני, 1936, עתון רשמי מיום 18 ביוני, 1936.

או יותר, שנתאגדו לכל מטרה חוקית שהיא, בחתמם את שמותיהם על תזכיר ההתאגדות, ובקיימם את הדרישות האחרות של פקודה זו ביחס לרישום, רשאים ליצור חברה רשומה, בין בערבון מוגבל ובין שלא בערבון מוגבל, זאת אומרת:

(i) חברה שאחריות חבריה מוגבלת בתזכיר כדי הסכום שלא נפרע, על המניות שבידי כל חבר וחבר (והיא נקראת בפקודה זו „חברה מוגבלת במניות“), או

(ii) חברה שאחריות חבריה מוגבלת בתזכיר כדי הסכום שיתחייבו בו החברים לשלמו לאקטיב של החברה לכשיפורקו עסקיה (והיא נקראת בפקודה זו „חברה מוגבלת בערבות“); או

(iii) חברה שאין כל קצבה לערבות חבריה (והיא נקראת בפקודה זו „חברה בערבון בלתי מוגבל“).

החלק החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 25 כחלק שני א:—

„חלק שני א.

פירושה של „חברה פרטית“— 25 א—(1) המונח „חברה פרטית“ פירושו לצורך פקודה זו חברה אשר לפי תקנותיה:—

(א) מגבילה את הזכות להעביר את מניותיה; וכן

(ב) מצמצמת את מספר חבריה כדי חמשים, זולת אנשים העובדים אצל החברה, ואנשים שעבדו קודם לכן אצל החברה ואשר בזמן עבודתם, ואף לאחר גמר עבודתם, היו חברי החברה; וכן

(ג) אוסרת כל הזמנה לציבור לחתום על כל מניה או אגרת חוב של החברה;

(2) כששני אנשים או יותר יש להם בשותפות מניה אחת או מניות אחדות של החברה, הרי לצורך סעיף זה, רואין אותם כחבר אחד.

25. ב (1) חברה שהיא חברה פרטית והיא משנה את תקנותיה באופן ששוב אין הן כוללות הוראות שדרוש, עפ"י הסעיף הקודם של פקודה זו, לכללן בתקנות החברה, כדי שתהיה חברה פרטית, הרי החל מתאריך השנוי תחול החברה להיות חברה פרטית, ובמשך ארבעה עשר יום לאחר אותו תאריך תמסור לרושם החברות לרישום, פרוספקט או הודעה במקום פרוספקט בטופס המובא בתוספת הרביעית לפקודה זו, ולפי הפרטים המובאים באותה תוספת.

אימתי חדלה חברה להיות חברה פרטית ואימתי חדלה היא ליהנות סוכיותה המיוחדות של חברה פרטית.

(2) אם אין מקיימין את האמור בסעיף קטן (1) מסעיף זה, הרי החברה וכל מנהל, מנהל עסקים, מזכיר או פקיד אחר של החברה, המתיר או מרשה ביודעין ובמזיד את אי-הקיום הזה יהא צפוי לקנס של חמשים פונט.

(3) כשתקנות החברה כוללות את ההוראות האמורות לעיל, אלא שאין מקיימין הוראה מהוראות אלה, הרי החברה תחול להיות זכאית בזכויות ובפיטורין המסורים לחברות פרטיות לפי הוראות פקודה זו, ומאז ואילך תחולגה ההוראות הנ"ל על החברה, כאילו לא היתה חברה פרטית:

בתנאי כי משנוכח בית המשפט כי במקרה או בשגגה לא נתקיימו התנאים, או כי היתה סיבה מספקת אחרת לכך, או כי מסיבות אחרות מן הדין ומן הצדק ליתן ארכא, הרי לפי בקשת החברה או כל אדם המעוניין בכך, ובאותם התנאים שיישרו בעיני בית המשפט, הרשות בידו לצוות כי החברה תהא פטורה מן התוצאות האמורות.

סעיף 30. סעיף-קטן (2) תוקן ע"י מחיקת המלים „כאילו היה זה היום שבו חדל אדם להיות חבר” בסופו של אותו סעיף-קטן.

הסעיפים החדשים דלקמן הוכנסו לאחר סעיף 35 כסעיפים 35 א, 35 ב, 35 ג, 35 ד, ו-35 ה: —

פקורת החברות (תיקון), 1985.

35 א. (1) חברה בעלת מניות רשאית, אם היא מורשית לכך עפ"י תקנותיה, לדאוג לכך שינהלו בממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד

„מסכותה של חברה להחזיק פנקס סניף.

הצפונית פנקס־סניף של חברים הגרים בממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית (בפקודה זו יקרא „פנקס־סניף“).

(2) החברה תמסור הודעה לרושם על מקום המשרד שבו מנהלים כל פנקס־סניף ועל כל שנוי במקום, ואם נסגר צריכה החברה להודיע על סגירתו, וכל הודעה כזאת צריכה להנתן בתוך חדש אחד מיום פתיחת המשרד או השנוי או הסגירה, הכל לפי הענין.

(3) חברה שאינה מקיימת סעיף זה תהא צפויה לקנס שלא יעלה על שני פונטים לכל יום שבו נמשכת העברה, וכל מנהל, מנהל עסקים, מזכיר או פקיד אחר של החברה, המרשה זאת ביודעין או בזדון, יהא צפוי לקנס כיוצא בזה.

35 ב. (1) פנקס־סניף יחשב כחלק מפנקס החברים של החברה (הנקרא בסעיף זה „הפנקס העיקרי“).

תקנות בענין פנקס סניף.

(2) הפנקס יתנהל באותו אופן שבו מנהלים את הפנקס העיקרי לפי פקודה זו, אלא שהמודעה לפני חתימת הפנקס תפורסם באחד העתונים הנפוץ במחוז שבו מנהלים את פנקס־הסניף.

(3) החברה תשלח למשרדה הרשום בפלשתינה (א״י) העתקה מכל רשימה בפנקס הסניף שלה בהקדם האפשרי לאחר שהרשימה הוכנסה בו ותדאג לכך שינהלו במשרד רשום כזה העתק מפנקס הסניף שלה שיכנסו בו רשימות כהלכה, מזמן לזמן.

כל העתק כזה יחשב, לצורך פקודה זו, כחלק מהפנקס העיקרי.

(4) בהתאם להוראות סעיף זה ביחס להעתק הפנקס, תהיינה המניות הרשומות בפנקס־סניף מצויינות באופן נבדל מן המניות הרשומות בפנקס העיקרי, וכל אותו הזמן שבו נמשך הרישום אין לרשום בשום פנקס אחר כל טרנסאקציה ביחס למניות הרשומות בפנקס־סניף.

(5) רשאית חברה להפסיק לנהל פנקס־סניף ומשהפסיקה פנקס זה תעבורנה כל הרשימות שבאותו פנקס לפנקס העיקרי.

(6) בהתחשב עם הוראות פקודה זו רשאית כל חברה לקבוע בתקנותיה הוראות בענין הנהלת פנקסי סניף, ככל אשר תמצא לטוב.

(7) חברה שאינה מקיימת סעיף זה, תהא צפויה לקנס שלא יעלה על שני פונטים לכל יום שבו נמשכת העברה, וכל מנהל, מנהל עסקים, מזכיר או פקיד אחר של החברה, המרשה זאת בידועין או בזדון, יהא צפוי לקנס כיוצא בזה.

מסי בולים לבני מניות הרשומות בפנקסי הסניף. 35 ג. תעודת העברה של מניה הרשומה בפנקס סניף תחשב כהעברת נכסים הנמצאים מחוץ לפלשתינה (א"י), ותהא פטורה ממס בולים המוטל בפלשתינה (א"י), חוץ אם נערכה ונחתמה בחלק מחלקי פלשתינה (א"י).

הוראות בענין פנקס סניף המתנהל בפלשתינה (א"י). 35 ד. רשאי הנציב העליון במועצה ע"י צו שיפורסם בעתון הרשמי להורות שהסעיפים הקטנים (4), (5), (7), (8) מסעיף 29 וסעיף 35 מפקודה זו יחולו, בהתחשב עם כל שנוי או התאמה המפורטים בצו, לגבי כל פנקסי סניף של אנשים מבין חושבי פלשתינה (א"י) שהם חברים בחברות שגרשמו עפ"י חוקי הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית המתנהלים בפלשתינה (א"י), כשם שהם חלים לגבי פנקסי חברות בגדר מובנה של פקודה זו.

סמכותו של הנציב העליון להטיל את הוראות הסעיפים 35 ה. אם נוכח הנציב העליון כי בתוקף החוק הנהוג בכל ארץ מחוץ לממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית: —

85 א. ער 785 מפקודה זו על פרינות ידועות. (א) רשאיות חברות שגרשמו עפ"י אותו חוק לנהל בפלשתינה (א"י) פנקס-סניף של חבריה הגרים בפלשתינה (א"י), וכן

(ב) שכל תעודת העברה של מניה הרשומה בכל פנקס המתנהל כאמור פטורה ממס בולים המוטל באותה ארץ, (חוץ אם נערכה ונחתמה באיזה חלק מאותה ארץ), וכן

(ג) כי יש סמכות לחברה שגרשמה בפלשתינה (א"י) לבקר ולתקן כל פנקס-סניף המתנהל באותה ארץ;

רשאי הנציב העליון בצו שיפורסם בעתון הרשמי להורות שהסעיפים מ-35 א עד 35 ד, ועד בכלל, מפקודה זו יחולו אף על אותה ארץ, בהתחשב עם כל תקון או התאמה המפורשים בצו.

פקודה חברות (תיקון), 1936.

סעיף 36, סעיף קטן (4) תוקן ע"י הוספת המלים „חוף אם החברה היא חברה פרטית, הרי” בתחילתו של אותו סעיף קטן.

הסעיף החדש דלקמן הוסף לאחר סעיף 36 כסעיף 36 א:—

„תעודות תשלחה 36 א. חברה פרטית תשלח יחד עם הדו”ח השנתי הדרוש עפ”י סעיף 36 תעודה חתומה ע”י מנהל או ע”י מזכיר החברה האומרת כי מאז תאריך הדו”ח האחרון, ואילו אם היה זה דו”ח ראשון — מאז תאריך רישומה של החברה, לא הוציאה החברה לציבור כל הזמנה לחתום על מניה או אגרת חוב של החברה, וכן, כשהדו”ח השנתי מגלה את העובדא כי מספר חברי החברה הוא יותר מחמשים, גם תעודה חתומה כדלעיל האומרת כי המספר העודף הוא כולו בני אדם שלפי פסקא (ב) מסעיף קטן (1) של סעיף 25 א של פקודה זו אין להביאם בחשבון מספר החמשים.”

ע”י חברה פרטית יחד עם הדו”ח השנתי.

סעיף 39, סעיף קטן (1) תוקן ע”י החלפת המלים „מס בולים” במלים „מס ההון” בכל מקום שהמלים הראשונות מופיעות.

פקודת החברות (תקון), 1934.

הסעיף החדש דלקמן הוכנס לאחר סעיף 53 כסעיף 53 א:—

53 א. אם שינו עפ”י הוראות פקודה זו את ההון של חברה שאינה חברה נכרית, הרי סכום המניות החדשות שהוצאו או סכום ההון ישונה יהא נקוב במטבע של פלשתינה (א”י):

המטבע של הון ששונה וכו’.

בתנאי שאם לפני תחלת תקפה של פקודה זו נרשמה אותה חברה בהון הנקוב במטבע שאינו מטבע של פלשתינה (א”י), אפשר לנקוב כל סכום של מניות חדשות שהוצאו ע”י אותה חברה או כל שנוי בהון של אותה חברה במטבע שבו נקוב ההון של החברה.”

סעיף 54 הוחלף בסעיף הבא: —

פקודת החברות
(תק"ו), 1936.

54.—(1) בהתחשב עם הוראות סעיף זה, הרי כל חברה הרשומה כחברה בערבון בלתי מוגבל, רשאית להרשם עפ"י פקודה זו כחברה בערבון מוגבל; ואולם רישום זה לא ישפיע על שום זכויות, אחריות, התחייבויות או חוזים שהיא התחייבה בהם או שאחרים התחייבו בהם כלפיה או בשמה לפני הרישום, ואתן הזכויות או ההתחייבויות מותר להוציאן לפועל באופן שייקבע בסעיף זה.

„רישומה של
חברה בערבון
בלתי מוגבל
כתורה בערבון
מוגבל.”

(2) משנרשמה חברה עפ"י סעיף זה יביא הרושם לידי גמר את הרישום הקודם של החברה והרשות בידו לותר על מסירת העתקות ממסמכים שהעתקותיהם כבר נמסרו לו עם רישומה המקורי, אך פרט לאמור לעיל יסודר רישומה ויהא לו תוקף ממש כאילו היה זה הרישום הראשון של החברה עפ"י פקודה זו, וכאילו לא היו ההוראות שעל פיהן נרשמה החברה קודם לכן כלולות בפקודות שעל פיהן רשומה החברה כחברה בערבון מוגבל.

(3) כשחברה מתפרקת, הרי כל אדם החייב לשלם או להשתתף בתשלומם של כל חוב או התחייבות, שהחברה חבה בהם לפני הרישום, יהא משתתף לגבי חובות או התחייבויות אלה, או אחראי לשלם כל סכום לסידור הזכויות של החברים ביניהם לבין עצמם, לגבי אותו חוב או אותה התחייבות, או לתרום לתשלומם של סכום זה, או לשלם את הוצאות המשפט והוצאות הפירוק של החברה, בכל הנוגע לחובות או להתחייבויות האמורות, או לתרום לתשלום זה.

(4) משנתפרקה החברה, יהא כל משתתף חייב לתרום לאקטיב של החברה, בשעת הפירוק, את כל הסכומים המגיעים ממנו בעד ההתחייבות האמורה לעיל, ואם מת משתתף, או אם נעשה פושט רגל או חסר יכולת לשלם את חובותיו, תחולנה הוראות פקודה זו לגבי האפוטרופסים והיורשים של המשתתפים הנפטרים ולגבי הנאמנים של המשתתפים פושטי הרגל או חסרי היכולת לשלם את חובותיהם.”

פרק	חשם	סמות התיקון	חתחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

סעיף 62, סעיף־קטן (3); פסקא (א) תוקנה ע"י החלפת המלים „שיעור הקצאתן” במלים „שיעור פרעונן, ובכל מקרה ומקרה תפורט תמורת הקצאתן”.

סעיף 62, סעיף־קטן חדש כדלקמן הוסף כסעיף קטן (11):

„(11) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית”.

סעיף 64, סעיף קטן (1), פסקא (ד) הוחלפה בפסקא הבאה:

„(ד) לגבי חברה פרטית, שני חברים הנוכחים בעצמם יהוו מנין חוקי, ולגבי כל חברה אחרת — שלושה חברים”.

סעיף 70; סעיף־קטן חדש כדלקמן הוסף כסעיף־קטן (6):

„(6) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית”.

סעיף 88; סעיף־קטן חדש כדלקמן הוסף כסעיף־קטן (3):

„(3) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית”.

סעיף 89 סומן מחדש כסעיף 89 (1) וסעיף קטן חדש

כדלקמן הוסף כסעיף־קטן (2):

„(2) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית”.

סעיף 92 הוחלף בסעיף הבא: —

92—(1) חברה בעלת הון מניות שהוציאה

פרוספקט המזמין את הקהל לחתום על מניותיה,

לא תחיל בעסקים ולא תשתמש בשום סמכות

לקבל כספים בהלוואה, אלא אם כן: —

„הנבלות
בהחלת
עסקים.”

(א) הוקצו מניות הנרכשות בתשלום כל

מחירן במזומנים, כדי סכום לא פחות מסכום

ההחתמה המינימלי; וכן

(ב) שלם כל מנהל ממנהלי החברה לחברה

על חשבון כל מניה שנלקחה על ידו, או

שהוסכם על ידו לקחתה ואשר בשבילה

הוא חייב לשלם במזומנים חלק השוה

לחלק שצריך לשלמו במזומנים בשעת

הבקשה והקצאתן של מניות המוצעות

להחתמה לקהל; וכן

(ג) הוגשה לרושם החברות לרישום בטופס הקבוע הצהרה בשבועה ע"י המזכיר או אחד המנהלים האומרת כי התנאים דלעיל נתמלאו.

(2) חברה בעלת הון מניות שלא הוציאה פרוספקט המזמין את הקהל לחתום על מניותיה, לא תתחיל בעסקים ולא תקבל שום כספים בהלוואה אלא אם כן ; —

(א) הוגשה לרושם החברות לרישום הודעה במקום פרוספקט ; וכן

(ב) כל מנהל ממנהלי החברה שלם לחברה בעד כל מניה שנלקחה על ידו או שהוסכם על ידו לקחתה ואשר בשבילה הוא חייב לשלם במומנים חלק השוה לחלק שצריך לשלמו במומנים בשעת הבקשה ועם הקצאתן של המניות ; וכן

(ג) הוגשה לרושם החברות לרישום בטופס הקבוע הצהרה בשבועה ע"י המזכיר או אחד המנהלים האומרת כי נתקיימה פסקא (ב) מסעיף זה.

(3) לאחר שתוגש אותה הצהרה בשבועה — ואם זו חברה החייבת עפ"י סעיף זה להגיש הודעה במקום פרוספקט — לאחר שתוגש אותה הודעה, חייב רושם החברות לאשר שהחברה רשאית להתחיל בעסקים, ותעודה זו תהא הוכחה מכרעת שהחברה רשאית בכך.

(4) כל חוזה שעשתה החברה לפני היום שבו היא רשאית להתחיל בעסקים לא יהא לו אלא אופי זמני בלבד, ולא יחייב את החברה עד אותו היום, ובאותו היום יהא מחייב את החברה.

(5) שום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע הצעה להחתמה והקצבה של מניות או אגרות חוב בעת ובעונה אחת או קבלת כל כסף שצריך לשלמו בעת הגשת הבקשה לאגרות חוב.

(6) חברה המתחילה בעסקיה או משתמשת בסמכויותיה ללוות כספים מתוך הפרת סעיף זה, הרי כל אדם שהוא אחראי להפרה, יהא צפוי,

בלא לפגוע בכל חיוב אחר, לקנס לא יותר מחמשים פונט בעד כל יום שבו נמשכת ההפרה.

(7) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית.

סעיף 110, סעיף קטן (1) הוחלף בסעיף־קטן דלקמן: —

„(1) המאזן יחתם בשם מועצת המנהלים ע"י שנים מן המנהלים, ואילו אם החברה היא חברה פרטית — לפחות ע"י מנהל אחד ממנהלי החברה, והדור"ח של המבקרים יצורף למאזן”;

סעיף 110, סעיף קטן (2) תוקן ע"י הוספת המלים „אם החברה אינה חברה פרטית, הרי” בתחילתו של אותו סעיף־קטן.

סעיף 111, סעיף־קטן חדש כדלקמן הוסף כסעיף־קטן (3): —

„(3) אם החברה היא חברה פרטית, הרי כל חבר וכל בעל אגרות חוב, יהא זכאי, בתוך שבעה ימים מיום שהגיש בקשה על כך לחברה, לקבל העתקה מן המאזן ומן הדור"ח של המבקרים בתשלום של לא יותר מ־20 מיל על כל 100 מלות, ואם לא נמסרה אותה העתקה לכל חבר או לכל בעל אגרות חוב הדורש אותה ומציע לחברה את סכום התשלום הנכון בעדה, הרי החברה וכל מנהל, מנהל עסקים, מזכיר או פקיד אחר מפקידי החברה שהנהו ביודעים צד לאי־המסירה, יהא צפוי לקנס של לא יותר מ־5 פ"פ (א"י) לכל יום שבו נמשכת העברה”.

סעיף 112 הוחלף בסעיף הבא: —

„איסור לנהל עסקים בפחות משבעה חברים, וכשהחברה היא חברה פרטית — בפחות משני חברים. 112. אם בכל עת שהיא הופחת מספר חברי החברה ועמד על פחות משבעה, ואילו אם החברה היא חברה פרטית — עמד על פחות משנים, והחברה מנהלת עסקים יותר מששה חודשים במספר חברים מופחת, הרי כל אדם שהנהו חבר לחברה במשך הזמן שהחברה מנהלת בו עסקים אחרי ששת החודשים הללו והוא יודע את העובדא כי החברה מנהלת עסקים בפחות משני חברים, או משבעה חברים, הכל כפי הענין, יהא צפוי בפני עצמו לתשלום כל החובות שהחברה חבה בהם ומותר להביאו במשפט על חובות אלה מבלי לצרף לתביעה המשפטית כל חבר אחר של החברה”.

סעיף 148, פסקא (ד) הוחלפה בפסקא דלקמן: —

„(ד) אם החברה היא חברה פרטית והופחת מספר חבריה ועמד על פחות משנים, ואילו בכל חברה אחרת — פחת מספר חבריה ועמד על פחות משבעה.”

סעיף 151, סעיף קטן (1), תנאי (א), פסקת־משנה (i) הוחלפה בפסקת־משנה זו: —

„(i) אם זו חברה פרטית, הופחת מספר חבריה ועמד על פחות משנים, או אם זו חברה אחרת הופחת מספר חבריה ועמד על פחות משבעה; או.”

סעיף 151, סעיף קטן (2) פסקא (א) הוחלפה בפסקא זו: —

„(א) שמספר חבריה הופחת ועמד על פחות משנים כשזו חברה פרטית, או אם זו חברה אחרת, שמספר חבריה הופחת ועמד על פחות משבעה; או.”

חלק חדש כדלקמן נתוסף לאחר סעיף 254, כחלק י: —

„ח ל ק י.”

255.—(1) בהתחשב עם הוראות סעיף זה, הרי כל חברה הרשומה עפ"י פקודה זו שלא כחברה פרטית רשאית להרשם כחברה פרטית, אלא שרישום זה לא יפגע בזכויותיה או בהתחייבויותיה של החברה לגבי כל חוב או התחייבות שהחברה חבה בהם, או לגבי כל חוזה שנחתם על ידה, כלפיה, עמה, או בשמה, לפני הרישום, ואותן זכויות או התחייבויות מותר להטילן כאמור בסעיף זה.

רישומה של חברה הרשומה עפ"י הפקודה כחברה מסוי אחר, כחברה פרטית.

(2) חברה הרשומה עפ"י פקודה זו שלא כחברה פרטית והרוצה להרשם כחברה פרטית, חייבת לשנות את תקנותיה בהחלטה מיוחדת, כדי להביאן לידי התאמה עם הוראות חלק ב' (א) של פקודה זו, חוץ אם תקנותיה של החברה כוללות כבר הוראות אלה, ועם הגשת הבקשה לרישום, עליה למסור לרושם החברות העתק מתקנותיה, אם בדפוס ואם במכונת כתיבה.

(3) על הרושם להגיש את הבקשה לנציב העליון, והנציב העליון רשאי עפ"י שיקול

דעתו המוחלט לאשר את רישומה של החברה כחברה פרטית או לסרב לאשרה.

(4) בהתקבל - אישורו של הנציב העליון לרישומה של החברה כחברה פרטית, יביא הרושם לידי גמר את הרישום הקודם של החברה, והרשות בידו לותר על מסירת המסמכים שקבלם, אך פרט לאמור לעיל יסודר הרישום ממש כאילו היה זה הרישום הראשון של החברה עפ"י הפקודה ויהא לו תוקף כלאותו רישום.

(5) עם רישומה של החברה עפ"י סעיף זה, משלמין לרושם מס רישום בסך עשרה פונט או מס אחר שייקבע, ומס שייקבע לפירסום רישומה של החברה בעתון הרשמי.

(6) כשהחברה מתפרקת, יהא כל אדם בחזקת משתתף, אם הוא חייב לשלם או להשתתף בתשלומי של כל חוב או התחייבות שהחברה חבה בהם לפני הרישום, או לשלם או לתרום לתשלומי של כל סכום לסידור זכויות החברים ביניהם לבין עצמם לגבי אותו חוב או אותה התחייבות, או לשלם את ההוצאות וההוצאות המשפטיות הכרוכות בפירוק העסקים או לתרום לתשלומם בכל הנוגע לחובות או להתחייבויות האמורות לעיל.

(7) כשהחברה מתפרקת, יהא כל משתתף צפוי לתרום לאקטיב של החברה, בשעת הפירוק, את כל אותם הסכומים המגיעים ממנו בעד ההתחייבויות האמורות לעיל, ואם מת משתתף, או אם נעשה פושט רגל או חסר יכולת לשלם את חובותיו, תחולנה הוראות פקודה זו על האפוטרופסים והיורשים של המשתתפים הנפטרים ועל הנאמנים של המשתתפים פושטי הרגל או חסרי היכולת לשלם את חובותיהם.

(8) כל הנכסים, מקרקעין ומטלטלין, השייכים לחברה או שזכות הקנין עליהם בידה בזמן רישומה בהתאם לסעיף זה, יעברו עם הרישום ויקומו לקנין לחברה כפי שנרשמה עפ"י סעיף זה, לגבי כל זכות הקנין וטובת ההנאה של החברה בהם.

(9) כל המשפטים ושאר המו"מ המשפטי שהוגשו ע"י החברה או ע"י כל פקיד מפקדיה או אחד מחבריה, או נגדם והתלויים ועומדים בשעת רישומה עפ"י סעיף זה, מותר להמשיך בהם כאילו לא נעשה רישום.

(10) הוראות הפקודה הזאת בענין הפסקתם ומניעתם של משפטים ומו"מ משפטי נגד חברה, בכל עת שהיא לאחר הגשת בקשה לפירוק, ולפני מתן צו לפירוק עסקים, תחולנה על משפטים ומו"מ משפטי נגד כל משתתף של החברה, כשהחברה רשומה עפ"י סעיף זה והבקשה להפסיק או למנוע משפט מוגשת ע"י נושה".

תוספת ג, לוח א, סעיף 81 הוחלף בסעיף הבא:—

„81. אם באספה שבה צריכה להעריך בחירת מנהלים, לא ימלאו את המשרות שנתפנו בעקב התפטרות המנהלים, דוחין את האספה לאותו היום בשבוע הבא, והיא תעריך באותה השעה ובאותו המקום, ואם גם באספה הנדחית לא מלאו את מקום המנהלים המתפטרים, יחשבו המנהלים המתפטרים או אותם המנהלים שלא נתמנו אחרים במקומם כאילו נבחרו שנית באספה הנדחית“.

סעיף 10 הושמט.

כג פקודת בזיון בית המשפט.

הערה:—

עיין סעיף 390 מפקודת החוק הפלילי, 1936.

סעיף 26, סעיף קטן (1), פסקא (ב) הוחלפה בפסקא הבאה:—

כד פקודת האגודות השיתופיות.

פקודת האגודות השיתופיות (תקון), 1935.

„(ב) בהלוות אגודה רשומה כספים לחבר, או בחתמה על חוזה להלוות כספים לחבר, או בהיות חבר חייב לאותה אגודה, רשאית האגודה לדרוש מאת החבר לשעבד לזכותה היא, בצורה אשר תיקבע, את כל היכול או תוצרת חקלאית אחרת, תוצרת ימית (לרבות דגים), או עצים כרותים, בעלי חיים, מספוא, מכשירים חקלאיים או מכשירי תעשייה, או מכשירי דיג, מכונות, סירות, חבלי סירות, רשתות, חמרים גלמיים, כלי המלאכה ובכלל כל פרי עמלו של אותו חבר, ושאר דברים המשמשים בקשר עם הייצור, בין שבאו לעולם ובין שלא באו לעולם בעת הוצר השעבוד ובין שהמשעבד רכשם בעת הוצר השעבוד ובין שלא רכשם“.

סעיף 27 הוחלף בסעיף דלקמן: —

27.—(1) אגודה רשומה רשאית ללוות כספים על יסוד שעבוד הרשום לזכותה עפ"י סעיף 26 (1), אם אותו שעבוד נעשה ונרשם בהתאם להוראות פקודה זו, ולמטרה זו היא רשאית להעביר כל שעבוד כזה.

„הנחלת
שעבודים.

(2) העברת שעבוד עפ"י סעיף זה תרשם בהתאם להוראות סעיף 26(2) של הפקודה ונוסף על כך תחולנה גם הוראות חלק ה' מפקודת החברות.

(3) העברת שעבוד עפ"י סעיף זה כשהיא רשומה כאמור לעיל דינה כדין שעבוד ראשון לזכותו של מקבל ההעברה בהתחשב עם הוראות סעיף 26 (4) מהפקודה.

סעיף חדש כדלקמן נתוסף לאחר סעיף 27 (כפי שהוחק בזה) וסומן כסעיף 27 א: —

27 א. כל העברה של שעבוד שבידי אגודה רשומה עפ"י סעיף 26 (1) מפקודה זו, ואשר נרשמה אצל פקיד המחוז של הנפה אשר בה מצוי הנכס הכלול בשעבוד, מיום עשרים ושבעה בדצמבר, 1933, ואילך, אך לפני עשרים וששה בפברואר, 1935, דינה כדין העברה בת תוקף מלא, ואפילו אם לא נרשמה אותה העברה אצל הרשם.

„רישום העברות של שעבודים לפני יום עשרים וששה בפברואר, 1935.

סעיף 28 הוחלף בסעיף הבא: —

28.—(1) אגודה רשומה תהא זכאית, מתוך התחשבות בכל הגבלה או הוראה מצמצמת שבתקנותיה, לעבט את נכסי המטלטלין שלה ולמשכן או לשעבד את נכסיה, כולם או מקצתם, בין מטלטלין ובין מקרקעין, בין שהיא מחזיקה בהם ובין שהיא תובעת זכות עליהם, בין בהווה ובין בעתיד, לרבות הון מניותיה שעדיין לא נפרע, אם יש הון כזה, ואת שם העסק שלה, בתורת בטחון לחובותיה, בין שבהווה ובין שבעתיד ובין שיהיו קיימים על תנאי, ע"י הוצאת אובליגציות בודדות או בסריות.

„שעבודים שהטילו אנודות על נכסיהן הו.

(2) הוראות חלק ה מפקודת החברות תחולנה על כל עבוט, משכנתא או שעבוד שיעשו עפ"י סעיף זה.

פרק	השם	מהות התיקון	התזווקה המתקנת
		סעיף חדש כדלקמן נתוסף לאחר סעיף 28 (כפי שהוחק בזה) וסומן כסעיף 28 א, ותקפו יחול מיום עשרים וששה בפברואר, 1935 —:	פקודת חאגודות חשיתופיות (תיקון), 1935.
		28 א. כל אגרת חוב, משכנתא, שעבוד או משכון שנוצרו או נעשו ע"י כל אגודה רשומה באיזו עת שהיא לפני עשרים וששה בפברואר, 1935, יהא דינם כאילו נוצרו או נעשו כחוק אם נוצרו או נעשו ונרשמו כחוק עפ"י חלק ה של פקודת החברות".	
		סעיף 59, סעיף קטן (1), פסקא (א) תוקנה ע"י מחיקת המלה "רישום".	פקודת חאגודות חשיתופיות (תיקון), 1935.
כח פקודת בתי המשפט.		סעיף 3 הוחלף בסעיף דלקמן: —	פקודת בתי המשפט (תיקון), 1935.
	"בית המשפט העליון היושב כבית משפט לערעורים."	3. בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט אזרחי לערעורים יהא מורכב משני שופטים והנשיא יהא שופט בריטי. נתחלקו השופטים הללו בדעותיהם, דוחין את הערעור.	
		בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט פלילי לערעורים יהא מורכב כדלקמן:	
		(א) זקן השופטים או השופט הראשון של בית המשפט העליון או שופט בריטי של בית המשפט העליון, וכן	
		(ב) השופט הראשון של בית המשפט העליון או שופט בריטי של בית המשפט העליון או נשיא בית משפט מחוזי, או נשיא תורני של בית משפט מחוזי, וכן	
		(ג) שופט פלשתינאי (א"י).	
		בתנאי שיכול זקן השופטים, אם הוא סבור כי לצורך בירור איזה ערעור רצוי לעשות כן, להושיב בית משפט שיהא מורכב כדלקמן: —	
		(א) זקן השופטים או השופט הראשון של בית המשפט העליון או שופט בריטי של בית המשפט העליון, וכן	
		(ב) שני שופטים או ארבעה שופטים כל שהם, שייבחרו מבין השופטים דלקמן:	

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

השופט הראשון של בית המשפט העליון או שופט בריטי של בית המשפט העליון, נשיאי בתי משפט מחוזיים ונשיאים תורניים של בתי משפט מחוזיים והשופטים הפלשתינאים (א"י) של בית המשפט העליון".

סעיף 6, פסקא (ג) הוחלפה בפסקא דלקמן: —

„(ג) שאלות של חילופי מקום המשפט בתביעות אזרחיות בבתי משפט מחוזיים ובבתי משפט לקרקעות“;

סעיף 6, פסקא חדשה כדלקמן נוספה כפסקא (ד): —

„(ד) בקשות לצוויים הערוכות לשופט שלום בנוגע להנהלת חקירה ודרישה מוקדמת הנערכת עפ"י הוראות פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה עפ"י כתב האשמה)“.

סעיף 9 הוחלף בסעיף הבא: —

„בית המשפט⁹ 9. בית המשפט לפשעים חמורים יהא מורכב מפשעים חמורים. כדלקמן: —

(א) זקן השופטים או השופט הראשון של בית המשפט העליון או שופט בריטי של בית המשפט העליון, וכן

(ב) שופט בריטי של בית המשפט העליון או נשיא או נשיא תורני של בית משפט מחוזי, וכן

(ג) שופט פלשתינאי (א"י):

בתנאי כי במשפט הנידון בפני בית משפט לפשעים חמורים, או לפני התחלתו, רשאי נאשם לבקש שיהא נידון בפני שופט בריטי של בית המשפט העליון שיהא דן יחידי, ומשבקש בקשה כזאת דנין אותו לפי בקשתו“.

פקודת בתי המשפט (תיקון), 1985.

סעיף 11, סעיפים-קטנים (1), (2), (3), ו-(4) הוחלפו בסעיפים-קטנים דלקמן: —

(1) בית המשפט המחוזי יהא מורכב מאותו מספר השופטים שהנציב העליון יקבע. ^{„הרכב בתי המשפט המחוזיים.“}

(2) הנשיא יהא שופט בריטי.

(3) בהתחשב עם הוראות סעיף 19 של פקודה זו בענין משפטים מסחריים: —

(א) תביעות אזרחיות שסכומן אינו עולה על חמש מאות פונט תהיינה נידונות ע"י שני שופטים:

בתנאי כי מקום שמתעוררת תביעה נגדית מאותו הענין הנידון או מאותן מסבות של התביעה המקורית רשאי בית המשפט שהורכב כאמור לדון באותה תביעה נגדית, יהיה אשר יהיה הסכום הנתבע בה.

ובתנאי כי כל צד למשפט כזה רשאי עם הופעתו הראשונה או בהרצאה הראשונה של הטענות שבכתב שהוא מוסר לבית המשפט לבקש שאותה תביעה תהא נידונה בפני שופט בריטי שיהא דן יחידי ומשהוגשה בקשה כזאת תהא אותה תביעה נידונה ע"י הנשיא או נשיא תורני שישב כדן יחידי, ככל אשר יקבע הנשיא;

פקודת בתי המשפט (תקון), 1936.

(ב) תביעות אזרחיות שסכומן עולה על חמש מאות פונט תהיינה נידונות ע"י נשיא או ע"י נשיא תורני ושופט אחד;

פקודת בתי המשפט (תקון), 1935.

(ג) משפטים פליליים על יסוד כתבי האשמה יהיו נידונים ע"י שלושה שופטים שאחד מהם יהיה הנשיא או נשיא תורני שישב ראש:

בתנאי כי במשפט כזה או לפני התחלתו רשאי נאשם לבקש שיהא נידון בפני שופט בריטי שישב כדן יחידי ומשהוגשה בקשה כזאת יהא אותו אדם נידון ע"י הנשיא או נשיא תורני שישב כדן יחידי, ככל אשר יקבע הנשיא;

(ד) משפטים פליליים דחופים יהיו נידונים ע"י הנשיא או נשיא תורני ושופט אחד:

בתנאי כי במשפט כזה או לפני התחלתו רשאי נאשם לבקש שיהא נידון בפני שופט

מרחק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
------	-----	-------------	---------------

בריטי שישב כדן יחידי ומשהוגשה בקשה כזאת יהא אותו אדם נידון ע"י הנשיא או נשיא תורני שישב כדן יחידי, ככל אשר יקבע הנשיא.

(ה) בבירור ערעורים פליליים ואזרחיים יהא בית המשפט מורכב משני שופטים וישב בנשיאותו של הנשיא או של נשיא תורני. נתחלקו הדעות בין שופטים אלה, דוחין את הערעור:

בתנאי כי בבירור ערעורים במשפטים המחייבים „צו בינים“, יהא בית המשפט מורכב משופט אחד.

(4) הנשיא או נשיא תורני, כשהוא יושב כדן יחידי עפ"י הוראות סעיף-קטן זה, יהוה בית משפט מחוזי לכל צרכי הפקודה הזאת.

פקודת בתי המשפט (תקון), 1936.

(א4) מקום שלפי כל חוק, פקודה או תקנת בית דין מסורים כל שפוט או סמכות לנשיא בית משפט מחוזי, רשאי נשיא תורני של בית משפט מחוזי להשתמש באותו שפוט או באותה סמכות.

(ב4) שום פסק-דין, החלטה או צו שניתנו או הוצאו לפני יום תשעה בנובמבר, 1936, ע"י בית משפט מחוזי שנשיא תורני של בית משפט מחוזי היה חבר בו, עפ"י הוראות כל חוק, פקודה או תקנת בית דין כזאת כאמור בסעיף-קטן הקודם, לא יחשבו כחסרי-תוקף מחמת זה בלבד שנשיא בית המשפט המחוזי לא היה חבר בבית המשפט שנתן או הוציא אותו פסק-דין או אותה החלטה או אותו צו.

פקודת בתי המשפט (תקון), 1935.

סעיף 19, סעיף קטן (2) הושמט.

סעיף חדש כדלקמן נתוסף לאחר סעיף 19, כסעיף 19 א:—

19 א. זקן השופטים רשאי לשנות את מקום המשפט במשפטים פליליים בבית המשפט לפשעים חמורים או בבתי המשפט המחוזיים.

„שנוי מקום המשפט במשפטים פליליים.“

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

סעיף חדש דלקמן נחוסף לאחר סעיף 19 א (כפי שהוחק בזה), וסומן כסעיף 19 ב: —

19 ב.—(1) שום דבר הכלול בתיקונים לפקודה זו שהונהגו ע"י פקודת בתי המשפט (תקון), 1935, לא יחשב כאילו הוא פוגע בזכות-שיפוטה של כל בית משפט לדון בכל תביעה אזרחית או בכל משפט פלילי שהוחל בירורם לפני יום ששה עשר באפריל, 1935, ואותה תביעה אזרחית או אותו משפט פלילי יהיו נידונים כאילו לא הונהגו התיקונים הללו.

„הוציא מו
הכלל הוראות
בנידון
תביעות וכו'.

פקודת בתי המשפט
(תקון), 1936.

(2) התיקון לפסקא (ב) מסעיף 11 (3) של פקודה זו, שהונהג ע"י פקודת בתי המשפט (תקון), 1936, רואין אותו כאילו קבל תוקף ביום ששה עשר באפריל, 1935.

פקודת בתי המשפט
(תקון), 1935.

סעיף 20, סעיף-קטן (1), פסקא (א) תוקנה ע"י הוספת המלים „ובית המשפט לפשעים חמורים” לאחר המלים „בית המשפט העליון”.

סעיף 20, סעיף-קטן (1), פסקא (ב) תוקנה ע"י הוספת המלים „בבית המשפט לפשעים חמורים” לאחר המלים „בבית המשפט העליון”.

סעיף 20, סעיף-קטן (1), פסקא (ב): פסקאות-משנה חדשות כדלקמן נתוספו כפסקאות-משנה (xxv) ו-(xxvi):

„(xxv) המנהגים והפרוצידורה שינהגו בהם במשפטים פליליים דחופים בפני בתי משפט מחוזיים;

(xxvi) מסי בתי משפט”.

סעיף 15 הושמט.

פקודת הפשעים
(מניעתם).

5

ה ע ר ה: —

עיינן סעיף 390 מפקודת החוק הפלילי, 1936.

פקודת הפרוצידורה הפלילית (שחרור בערבות) (תקון), 1936.	פקודת הפרוצידורה הפלילית (שחרור בערבות).	לה
---	--	----

סעיף 2, סעיף קטן (1): הפסקא החדשה דלקמן נתוספה כפסקא (ג) —:

„(ג) כשהעברה נידונה באופן דחוף ע"י בית משפט מחוזי:—

(i) אם הובא הנאשם לפני בית המשפט המחוזי, תוגש הבקשה לנשיא של אותו בית משפט;

(ii) אם הובא הנאשם לפני שופט שלום ונמסר לדין בפני בית משפט מחוזי בהתאם להוראות סעיף 3, סעיף קטן (2) או (3) מפקודת שפוט בתי משפט השלום, 1935, תוגש הבקשה לשופט השלום שמסר את הענין, ואילו אם דחה אותו שופט שלום את הבקשה — לנשיא בית המשפט המחוזי שאליו נמסר הנאשם לדין;

(iii) אם נתחייב הנאשם בדין וערער, תוגש הבקשה לנשיא בית המשפט שחייבו בדין, ואילו אם דחה את הבקשה — לזקן השופטים או לשופט בריטי בבית המשפט העליון.”

סעיף 4, סעיף קטן חדש דלקמן נתוסף כסעיף קטן (3):—

„(3) כל אימת שניתן צו לשחררו של כל אדם עפ"י התחייבותו העצמית או עפ"י התחייבותו של ערב אחד או יותר, יש להשתמש בטופסים של כתב הערבות, ההודעה להסגרה עפ"י הערבות וההודעה לערב להמציא את הנאשם, שבתוספת לפקודה זו באותם שנויים שיהא צורך בהם. אם ניתן צו השחרור בערבות ע"י שופט שלום כותבין וחותרין אותה ערבות בפני אותו שופט שלום, ואם ניתן צו השחרור בערבות ע"י נשיא בית משפט מחוזי או ע"י זקן השופטים או ע"י שופט בריטי בבית המשפט העליון, כותבין וחותרין אותה ערבות בפני שופט או רושם. ההודעה להסגרה עפ"י הערבות וההודעה לערב תהיינה חתומות ע"י שופט או רושם או ע"י שופט השלום.”

תוספת חדשה כדלקמן נתוספה לאחר סעיף 8:—

תוספת.

(סעיף 4).

כתב ערבות לפני חיוב בדין.

בבית המשפט.....

במשפט
בערעור

מס'.....

לש'.....

אני,..... מ.....

הנאשם בעברה..... ושלאחר חקירה נדרשתי להופיע

בבית המשפט..... ב..... ושלאחר חקירה

נדרשתי לקבל התחייבות עצמית להופיע לכשאדרש לכך,

מתחייב בזה להופיע בבית המשפט..... ב.....

ביום..... 19 (או באותו יום שאהיה נדרש להופיע

בו לאחריו כן) להשיב תשובות נוספות על אותה האשמה, ואם

אשתמט מכך, הנני מקבל על עצמי קנס בסכום של.....

שיוחרם לטובת בית האוצר של ממשלת פלשתינה (א"י).

ניתן היום הזה..... ב..... 19.

התימת הנאשם.

נכתב ונחתם בפני:

שופט/רושם/שופט שלום.

פרק	השם	מחוז התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

אני/אנחנו.....
מצהיר/מצהירים בזה כי אני/אנו ערב/ערבים ל.....
הנ"ל שיופיע בבית המשפט..... ב..... ביום..... 19.
(או באותו יום שידרש להופיע לאח"כ) להשיב תשובות נוספות
על ההאשמה שנאשם בה, ואם ישתמט מכך, הרי אני/אנחנו
מקבל/ים על עצמי/נו (בצורה נפרדת ומשותפת) קנס בסכום
של..... שיוחרם לטובת בית האוצר של ממשלת
פלשתינה (א"י).

ניתן היום הזה..... ב..... 19.

.....
חתימת (חתימות) הערב או הערבים.

נכתב ונחתם בפני:

.....
שופט/רושם/שופט שלום.

כתב התחייבות וערבות לאחר חיוב בדין.

בבית המשפט.....

במשפט..... מס'..... לש'.....
בערעור

אני..... מ.....
שנתחייבתי בדין בבית המשפט..... ב.....
בעברה..... ויצא דיני ל.....
לאחר שניתנה רשות לשחררני בערבות, הריני מתחייב בזה
להופיע בבית המשפט..... ב..... ביום.....
שנקבע לבירור ערעורי או בכל זמן שאדרש בכך, ולהוסיף
להופיע בבית המשפט עד אשר יצוה בית המשפט אחרת;
ואם אשתמט מכך, הריני מקבל על עצמי קנס בסכום של
..... שיוחרם לטובת בית האוצר
של ממשלת פלשתינה (א"י).

ניתן היום הזה..... ב..... 19.

.....
חתימת האדם שניתנה רשות לשחררו בערבות.

נכתב ונחתם בפני:

.....
שופט/רושם/שופט שלום.

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

אני/אנחנו.....
מצהירים/ים בזה כי אני/אנו ערב/ים ל.....הנ"ל
שיופיע בבית המשפט.....ב.....ביום שנקבע
לביורור הערעור הנ"ל או בכל זמן שידרש בכך ושיוסיף להופיע
בבית המשפט עד אשר יצוה בית המשפט אחרת, ואם ישתמט
מכך, הרי אני/אנחנו מקבל/ים בזה על עצמי/נו (בצורה
נפרדת ומשותפת) קנס בסכום.....
שיוחרם לטובת בית האוצר של ממשלת פלשתינה (א"י).
ניתן היום הזה.....ב.....19.

.....
התימת (חתימות) הערב או הערכים.

נכתב ונחתם בפני :

.....
שופט/רושם/שופט שלום.

הודעה לאדם ששחרר בערבות להסגיר
את עצמו.

בבית המשפט.....
במשפט.....מס'.....לש'.....
בערעור

המאשים
המשיב
היועץ המשפטי
נגד

הנאשם
המערער.....

.....ל
.....

להוי ידוע לך כי הנך נדרש בזה להסגיר את עצמך עפ"י
הערבות שלך ביום.....ב.....19, בבית המשפט
.....ב.....(התאריך הנ"ל נקבע לביורור
המשפט) ולקבל צוויים חדשים מבית המשפט בנוגע להופעתך.
ניתן בחתימת ידי ובהותמת בית המשפט,
היום הזה.....ב.....19.

.....
שופט/רושם/שופט שלום.

הודעה לערב להמציא נאשם לדין.

בבית המשפט.....
במשפט מס'..... לש'.....
בערעור

להוי ידוע לך שהואיל ובתוקף כתב הערבות שנכתב ונחתם על ידך ביום..... ושנרשם בבית המשפט, קבלת על עצמך קנס של..... פ"פ (א"י) לטובת בית האוצר של ממשלת פלשתינה (א"י) כערב ל..... שיצא חייב כדיו בעברה על..... להמציא אותו ב..... הנאשם הנ"ל לשמיעת ערעורו או להופיע בפני כל רשות בקשר עם אותה כבירור דינו האשמה.

והואיל ויערורו של הנאשם הנ"ל יתקיים ביום..... ובירור דינו ב..... 19 ב.....

הילכך הנך נדרש בזה להמציא את..... הנ"ל, שאתה ערב לו, בפני בית המשפט..... ב..... בתאריך ובזמן המפורטים לעיל, שאם לא כן יצוה בית המשפט להחרים את כסף הערבות, דהיינו סכום של..... פ"פ (א"י).

ניתן היום הזה..... ב..... 19.

שופט/רושם/שופט שפ"מ.

סעיף 3 הוחלף בסעיף הבא: —

3. ההוראות דלקמן תחולנה על חקירתו והפיתתן של עברות: —
היקף הוראותיה ש5 הפקודה.

(א) שהן בגדר שיפוטו של בית משפט לפשעים חמורים,

(ב) שהן בגדר שיפוטו של בית משפט מחוזי כשהעונש המקסימלי על העברה עולה על שלש שנות מאסר או על שלש מאות פונט קנס או על שני הענשין כאחד.

עברות כאלה קרויות לקמן בשם עברות הנידונות על פי כתב האשמה."

פקודת המשפטים על יסוד מסירת ידיעות (כתבי האשמה), (תקון), 1935.

15 פקודת הפרוצידורה (שפיטת עפ"י כתב האשמה).

סעיף 4, התנאי לסעיף-קטן (ב) הוחלף בתנאי זה: —

„בתנאי שזקן השופטים רשאי לשנות את מקום המשפט של כל משפט כזה“.

סעיף 5 תוקן ע"י הוספת המלים „על פי כתב האשמה“ אחרי המלה „ששפיטתה“.

סעיף 13 תוקן: —

(א) ע"י הוספת המלים „על פי כתב האשמה“ אחרי המלה „ששפיטתה“;

(ב) ע"י החלפת המלים „שופט השלום“ במלים „שופט שלום“;

(ג) ע"י הוספת התנאי דלקמן: —

„בתנאי שרשאי היועץ המשפטי לצוות שכל חקירה כזאת תערך ע"י שופט שלום בריטי, ומשצוה כך היועץ המשפטי, תערך החקירה לפי זה“.

סעיף 20 הוחלף בסעיף הבא: —

20. אם נראה לשופט העורך חקירה ודרישה ^{משפט דחוף} מוקדמת שאין העדות מספקת כדי לחייב את ^{במקרים ידועים.} הנאשם בעברה הנידונה על יסוד כתב האשמה בפני בית משפט לפשעים חמורים או בית משפט מחוזי, אלא שהעדות מגלה עברה שענשה המקסימלי אינו עולה על שלוש שנות מאסר או שלוש מאות פונט קנס או שני העונשין כאחד יערוך השופט או יצוה לערוך הודעה בכתב על האשמה חדשה זו נגד הנאשם. מקריאין את ההאשמה בפני הנאשם והוראות פקודת שפוט בתי משפט השלום 1935, תחולנה איפוא על משפטו של הנאשם:

בתנאי שאם נשפט הנאשם ע"י השופט שערך את החקירה המוקדמת, הרי העדות שכבר ניתנה במעמדו של הנאשם באותה חקירה מוקדמת תוכל לשמש בלא שישמעו אותה מחדש, אלא אם כן רוצים הקטיגוריה או הנאשם להזמין מחדש עד אשר כבר נחקר, כדי להעמיד בפניו שאלות נוספות“.

סעיף 28, סעיף-קטן (1) תוקן ע"י הוספת המילים „על פי כתב האשמה" לאחר המלה „למשפט“.

סעיף 28, סעיף קטן (5) תוקן ע"י הוספת המילים „באפן דחוף או עפ"י כתב האשמה" לפני המילים „על כל האשמה“.

סעיף 28, סעיף-קטן (7) תוקן ע"י הוספת המילים „והוראות פקודת שפוט בתי משפט השלום 1935 תחולנה על כל משפט כזה“, בסופו של אותו סעיף-קטן.

סעיף 37, סעיף-קטן (3) תוקן ע"י החלפת המילים „סעיף 39“.

במלים:—

„סעיף 15, סעיף-קטן (5) או סעיף 37 של פקודה זו:

בתנאי ששום הודעה שמסר הנאשם עפ"י הוראות סעיף 15, סעיף-קטן (5), לא תשמש במשפט כעדות נגד כל נאשם אחר אלא אם הוכח לבית המשפט כי אותו נאשם אחר היה נוכח כשניתנה ההודעה והיתה לו האפשרות לחקור חקירה שכנגד את הנאשם שמסר אותה הודעה“.

סעיפים 57 ו־58 הושמטו.

הערה:—

עיין סעיף 390 מפקודת החוק הפלילי, 1936.

סעיף 73, סעיף-קטן (3) תוקן ע"י השמטת המילים הבאות:—

„ויצרפו לה פקדון בסכום פונט אחד שיופקד בבית המשפט, והיה אם מאנו לתת את הרשות לערער יוחרם סכום הפקדון, ואם ניתנה הרשות לערער ישמש הפקדון לשם תשלום הוצאות הערעור, וכל יתרה מן הסכום שלא תהא דרושה לתכלית זו תושב למבקש“.

סעיף חדש כדלקמן הוסף לאחר סעיף 75 וסומן כסעיף 76:—

76. שום דבר הכלול בתיקונים לפקודה זו שהונהגו עפ"י פקודת המשפטים על יסוד מסירת ידיעות (כתבי האשמה), (תקון), 1935, לא יחשב כאילו הוא פוגע בזכות-שיפוטו של כל בית משפט לדון בכל תביעה אזרחית או משפט פלילי שהוחל בירורם לפני יום ששה עשר באפריל, 1935, ואותה תביעה אזרחית או אותו משפט פלילי יהיו נידונים כאילו לא הונהגו התיקונים הללו“.

„הוציא מן הכלל הוראות בענין תביעות וכו' שהוחל בירורן לפני יום ששה עשר באפריל, 1935“.

פרט	השם	מחנות חתיקון	חתחוקה: המחכנת
מ	פקודת האריסים (הגנה).	סעיף 9, סעיף-קטן (1) תוקן ע"י הוספת המלים „ויהא טעון אישור ע"י הנציב העליון" לאחר המלה „מועצה”.	פקודת ההגנה על אריסים, (תיקון), 1984.
		<p>סעיף 19, סעיף-קטן (2) הוחלף בסעיף-קטן זה: —</p> <p>„(2) החלטתה של הועדה הזאת תתקבל ע"י הצבעת חבריה, ואם היו הדעות שקולות תהיה ליו"ר דעה נוספת או מכרעת.</p> <p>החלטתה של הועדה הזאת תהא החלטת גמר ואין לערער עליה.</p> <p>בתנאי שברשות בית המשפט לקרקעות שתנתן על יסוד הרצאת העובדות, מותר להגיש לבית המשפט הנ"ל ערעור בנקודה משפטית.</p> <p>יכול זקן השופטים באישור הנציב העליון להתקין תקנות בית דין הקובעות את המנהגים והפרוצידורה בערעורים המוגשים עפ"י סעיף זה”.</p>	
		<p>סעיף 19, סעיף-קטן (3) הוחלף בסעיף-קטן הבא: —</p> <p>„(3) אם התברר במו"מ משפטי בין צדדים ידועים בפני איוה בית משפט שאיזו שאלה החשובה באותו מו"מ משפטי הוחלטה כבר לגבי צדדים אלה או לגבי אותם הצדדים שתביעת צדדים אלה באה מכוחם, עפ"י הוראות סעיף זה, רואין את השאלה כ„מעשה שנידון” (res judicata) וההחלטה שניתנה בהתאם להוראות סעיף זה תהא מחייבת את בית המשפט”.</p>	
		<p>סעיף 19, סעיף-קטן (4) הוחלף בסעיף-קטן זה: —</p> <p>„(4) לצורך סעיף זה יכול הנציב העליון למנות ועדה אחת או ועדות אחדות, וכל ועדה תהא בת לא פחות משני אנשים שאחד מהם יתמנה לשמש כיו"ר הועדה”.</p>	
מא	פקודת שטרי הכסף.	סעיפים 5 עד 9 ועד בכלל הושמטו.	
		ה ע ר ה: —	
		עיינ סעיף 390 של פקודת החוק הפלילי, 1936.	
מב	פקודת המכס.	<p>סעיף 155, הוחלף בהערת השולים דלקמן: —</p> <p>„מכס־מוחזר בעד סחורה שלא נעשה בה פרוצס המביא לידי אבדן זהותה”.</p>	פקודת המכס (תקון), 1985.
		<p>סעיף 157 תוקן ע"י הוספת המלים „עפ"י סעיף 155 וסעיף 156 של פקודה זו”, לאחר המלים „תביעה למכס־מוחזר”.</p>	
		<p>סעיף 158, סעיף-קטן (1) תוקן ע"י הוספת המלים „עפ"י סעיף 155 וסעיף 156 של פקודה זו” לאחר המלים „כל התובע מכס מוחזר”.</p>	

הסעיף החדש דלקמן הוסף לאחר סעיף 158 (כפי שתוקן בזה) וסומן כסעיף 158 א: —

158 א. (1) כשנראה לוועדה המתמדת לעניני המסחר והתעשייה כי יש להחזיר מס מכס המוטל עפ"י פקודת מסי המכס על סחורה מסוג או ממין מסויים המתיצרת בפלשתינה (א"י), והמוצאת ממנה, בשל כל חומר ממין או מסוג המשמשים בייצורה של אותה סחורה, רשאית היא להגיש לנציב העליון הצעה להחזרת מס המכס, ומשנמלך הנציב העליון בדעת המנהל, רשאי הוא לאשר אותה הצעה בצו, ומאז ואילך מחזירין את מס המכס לפי ההוראות של אותה הצעה ושל סעיף זה ובהתחשב אתן:

„הוראה בענין החזרת מס מכס על סחורה שנעשה בה פרוצס שהביא לידי אכרו זהותה.

בתנאי כי הועדה המתמדת לעניני המסחר והתעשייה לא תגיש הצעה כזאת והנציב העליון לא יאשרנה, אלא אם כן נוכחו כי, לאחר שהתחשבו בכל המסכות שבענין לרבות האינרטרסים של כל אדם המיצר בפלשתינה (א"י) חומר מאותו המין המפורש בהצעה, יהא הדבר לטובת הארץ אם יחזירו מס־מכס כאמור בהצעה.

(2) כל הצעה כזאת: —

(א) צריכה לפרש את סוגה או מינה של הסחורה המיוצרת אשר בעדה יוחזר מס המכס וכן את סוגו או מינו של החומר אשר בעדו יוחזר מס המכס;

(ב) תוכל לקבוע כי החזרת המכס תחול על כמות חומר מאותו סוג או מין הכלולה באמת בסחורה או המפורשת בהצעה מהיותה הכמות הממוצעת של אותו חומר (בין ששולם מכס על כל החומר ובין שעל מקצתו שולם ועל מקצתו לא שולם מכס) המשמש בייצורה של הסחורה מאותו סוג או מין, ע"י כל המיצרים כלם או ע"י איזה מיצר מסויים.

(ג) תפרש את שער מס המכס שיוחזר, ואותו שער ייקבע אם עפ"י משקל או עפ"י

מדת־כמות אחרת, ככל אשר תמצא הועדה המתמדת למסחר ולתעשייה לראוי לקבוע, אך שער זה לא יהא יותר מן הסכום שהועדה המתמדת לעניני המסחר ותעשייה תמצאנו שוה לסכום הממוצע של מכס שמשלמין בעד חומר מאותו סוג או מין ;

(ד) תוכל לקבוע דבר החזרת מכס אם לכל תקופה שתהא מפורשת בהצעה או ללא הגבלה בזמן.

(3) הועדה המתמדת לעניני המסחר והתעשייה תוכל להציע בכל עת לתקן כל הצעה שכוחה יפה עפ"י סעיף זה, ככל אשר יישר בעיניה, והנציב העליון יוכל לאשר בצו כל תקון שהוצע כך, ומשעשה זאת יהא להצעה תוקף כפי שתוקנה.

(4) אין מחזירין מס מכס עפ"י סעיף זה אלא לאותה כמות של חומר אשר שולם בעדה מכס, כפי שהוכיחו למנהל בצורה המניחה את דעתו.

(5) המנהל רשאי להתקין תקנות המחייבות אנשים שהיה להם כל מגע ומשא עם סחורה אשר בעדה תובעים החזרת מס מכס עפ"י הצעה כזאת, למסור ידיעות שיהא צורך בהן כדי לאפשר לו למנהל לקבוע אם שולם מכס על החומר שבעדו תובעים החזרת מס מכס ולהראות כל ספרי חשבונות או מסמכים אחרים מאיזה מין שהם בנוגע לאותו חומר, וביחוד תוכלנה תקנות אלה לקבוע כי :

(א) תעודה חתומה ע"י הפקיד המתאים האומרת כי שולם מכס על כמות־חומר מפורשת, וכן כי

(ב) הודעה חתומה ע"י מיצר הסחורה שתובעים בעדה החזרת מכס, האומרת כי החומר שהתעודה דנה בו שמש בייצורה של אותה סחורה —

מותר לו למנהל לקבלן כהוכחה מספקת על תשלום מכס בעד הכמות ששמשה לייצורה של הסחורה כפי המפורש בתעודה.

פרק	השם	טבות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

(6) כל העובר על התקנות האלה או שאינו מקיימן יהא צפוי בעד כל עברה לעונש שלא יעלה על חמשים פונט".

פקודת המכס
(תיקון), 1936.

סעיף 171, סעיף־קטן (1) תוקן כדלקמן: —

(א) במקום המלה „המשוטטה” שבשורה ב' צ"ל „המצויה”;

(ב) במקום המלה „ואם” שבסוף שורה ב' צ"ל „ומבלי לדרוש ממנו לעשות כן או אם לאחר שדרשו ממנו לעשות כן”;

(ג) במקום המלים „לעלות אליה ולהביאה” שבשורה ג' צ"ל „לעלות אליה ולחפש בה או שיכול הוא להביאה”.

סעיף 202, סעיף־קטן (1): פסקא (ג) תוקנה ע"י החלפת המלה „ששוטטה” במלה „שנמצאה”.

פקודת תעריף המכס
(תיקון) (מס' 2), 1935.

מג פקודת מסי המכס. סעיף 4, סעיף־קטן (2) הוחלף בסעיף־קטן הבא: —

„(2) המנהל יקבע מזמן לזמן במודעה שתפורסם בעתון הרשמי, למשך אותה תקופה שתפורט באותה מודעה או עד למודעה חדשה, את שויו של כל מיצרך, לצורך הערכת מסי המכס כפי שנקבע בסעיף 3 מפקודה זו; ובבואו לקבוע את שויו של כל מיצרך כאמור בזה יתחשב המנהל עם המחיר שהאימפורטר ישלם בעד אותו מיצרך אילו נמסר במחסן ערובה בחוף או במקום הכניסה לאחר תשלום דמי ההובלה והביטוח:

בתנאי שיכול המנהל לקבוע שויים שונים למינים ולאילויות שונים של כל מיצרך מאותם המיצרכים”.

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

התוספת הראשונה תוקנה כדלקמן: —

המס' הסידורי	תאור הסחורה	שעור המס	היחידה
		מי.פ.	
(1) 8"	כלי אלומיניום	50	ק"ג
(2) 16 א.	תיקי יד לנשים שאינם עשויים עור או עור מלאכותי, לרבות כלי הקבול הפנימיים	150	ק"ג
(3) 17	שעורה	3	ק"ג
(2) 18 א.	אמבטיאות מברזל יצוק מצופות אמל —		
	(i) שמשקלן יותר מ-110 ק"ג	170	כ"א
	(ii) שמשקלן 110 ק"ג או פחות	1000	כ"א
(2) 18 ב.	בטריות		
	בטריות יבשות, עגולות ושטוחות, למנורות-כיס ולפנס-כיס	45	ק"ג
(2) 32 א.	ברגים ואומים	7.50	ק"ג
(1) 43	לבנים, לרבות לבני-בנין ולבני אש	0.30	ק"ג
(2) 43 א.	דליים מברזל או מברזל מגולון —		
	(א) שקטרן אינו יותר מ-28 סנטימטרים	27	כ"א
	(ב) שקטרן יותר מ-28 סנטימטרים	31	כ"א
(2) 61 א.	מוצרים מברזל יצוק מן הסוגים דלקמן: —		
	תאי כניסה לגומות שופכין, כסוייהם, סורגים, מסגרות סורגים, חישוקים לתעלות מלאכותיות, תאי קבול לצנורות מים	5	ק"ג

(1) תיקון פרט ישן.
 (2) הוספת פרט חדש.
 (3) החלפת פרט ישן בחדש.

התחוקה המתקנת	מהות התיקון		השם	ק"ק			
	היחידה.	שעור המס.	תאור הסחורה.	המס' הסידורי.			
		מי.פ.					
פקודת תעריף המכס (תיקון) (מס' 4), 1936.	ק"ג	5	שרשראות, קפיצים וזוים מן הסוגים המשמשים בעשיית מטות וברפדות	63 (3)			
צו מס' 66 לש' 1936. עתון רשמי מיום 21 באוקטובר, 1936.	ק"ג	4	עולש, חי	66 (1)			
	ק"ג	2000	סיגרים, לרבות קישורים ושפופרות	75 (1)			
	ק"ג	10	קפה, חי	87 (1)			
	אד ולורם	12 %	פקקים מן הסוג הידוע בשם "פקקי כתר" (Crown Corks)	90 א. (2)			
	מלובן.	מס' אפוד.	כשהמשקל עולה על	המס' הסידורי.			
	מס' ומצבע.	ואינו עולה על					
	ק"ג	33 +	26	16	170 גרם	140 גרם	99 (1)
	ק"ג	31 +	24	15	200 גרם	170 גרם	100 (1)
	ק"ג	30 +	23	15	240 גרם	200 גרם	101 (1)
	ק"ג	28 +	22	15	280 גרם	240 גרם	102 (1)
	ק"ג	27 +	20	14	—	280 גרם	103 (1)
	ק"ג	25	18	13	שאריות שאינן עולות על מסר אחד השארית.		104 (3)
+ או 25 אחוז אד ולורם, הכל לפי הסכום הגדול יותר ביחס לסחורה מצוירת ומוצבעת".							
	היחידה.	שעור המס.	תאור הסחורה.	המס' הסידורי.			
		מי.פ.					
	אד ולורם	25%	אבזרי חשמל עשויים כלם או בעיקרם ממתכת	108 א. (2)			
	המטר	30	חשוקים, מתכת מחליקה (מעין הסוג הידוע בשם חשוקי "זיפ")	115 (1)			
	ק"ג	0.50	רקיקים וקמח מלפת, סויה, אגוזים, זרעונים (פרט לקמח אורז וזרעוני שמן)	117 (1)			
	ק"ג	1.50	קמח אורז	118 (2)			
	ק"ג	3.75	קמח משעורה ומדוחן (עיין גם התוספת השניה)	122 (1)			

(1) תיקון פרט ישן.
 (2) הוספת פרט חדש.
 (3) החלפת פרט ישן בחדש.

פרט	השם	מחות התיקון	התחוקה המתקנת
	המס' הסידורי.	תאור הסחורה.	שעור המס. היחידה.
			מיל.
(2)	122 א.	אסלות שטיפה	100 כ"א
(2)	126 א.	אבטיחים (לרבות אבטיחים צהובים) —	
		מ' במאי עד 30 ביוני	1 ק"ג
		מ' ביולי עד 30 באפריל	3 ק"ג
(3)	128	פירות המשומרים בסוכר או במיץ, לרבות כלי הקבול הפנימיים	20 ק"ג
		רהיטים —	
(3)	130	(א) מן הסוגים דלקמן (פרט לרהיטי עץ כפוף) העשויים כלם או בעיקרם עץ — שלחנות, כסאות, כסאות משען, ארונות קטנים, ארונות גדולים, מטות, ארונות בגדים, ספות וארונות-ספרים	25 % אד ולורם."
		(ב) מן הסוגים דלקמן העשויים ברזל ופלדה — שלחנות, כסאות	25 % אד ולורם
		(ג) רהיטים שלא פורטו במקום אחר	15 % אד ולורם
(3)	131	רהיטי עץ כפוף ועץ כפוף— (א) רהיטי עץ כפוף, מוכנים לגמרי, שהובאו מחו"ל שלמים או מפורקים	22.5 ק"ג
		(ב) רהיטי עץ כפוף מוכנים למחצה, שהובאו מחו"ל שלמים או מפורקים	15 ק"ג
		(ג) עץ כפוף בלתי מעובד, ז"א בצורה בלתי מהוקצעת	2 ק"ג
(2)	151 א.	חישה	100 ק"ג
(1)	168	עופרת, בלוחות	5 ק"ג

(1) תיקון פרט ישן.
 (2) הוספת פרט חדש.
 (8) החלפת פרט ישן בחדש.

פרק	השם	מאות התיקון	התחוקה המתקנת
	המס' הסידורי.	תאור הסחורה.	שעור המס. היחידה.
			מי.5.
(3) 174	סחורות עור שלא פורטו במקום אחר, לרבות כלי הקבול הפנימיים —		
	(1) ילקוטים וארנקים	400	ק"ג
	(2) תיקי יד של נשים	400	ק"ג
	(3) פורטפוליו, חגורות ותיקים למסמכים ולניירות	200	ק"ג
	(4) ילקוטים ותיקי יד של נשים, ארנקים, פורטפוליו, ותיקים לניירות, העשויים מעור מלאכותי	150	ק"ג
	(5) שאר חפצי עור	20 %	אד ולורם
(3) 179	חרובים	100	טון
(3) 183	מכונות חישוב, בסיסהן, מכסיהן וחלקיהן: —		
	(1) ספרי קופה	150	ק"ג
	(2) מכונות ביקורת לבולי דואר בצירוף מכשירי סיכום	350	ק"ג
	(3) מכונות חישוב מסוג Barreli היכולות לנהל פרוצס מתימטי אחד או יותר מאחד	250	ק"ג
	(4) מכונות חישוב מסוג Key שיש בהן לא יותר מעשרה מפתחות לספרות, ובכללן מוטורים	200	ק"ג
	(5) מכונות חישוב מסוג Key שיש בהן יותר מעשרה מפתחות לספרות ובכללן מוטורים ומכונות חישוב אחרות	15 %	אד ולורם

החוקה המתקנת	פחות התיקון		השם	פרק
היחידה.	שעור המס.	תאור הסחורה.	המס' הסידורי.	
	מי.50.			
ק"ג	3750	(6) מכשירי סיכום שלא נקבעו או צורפו למכונות אחרות		
אד ולורם	20 %	מזווח, בכתביד	(2) 192 א.	
		סחורות צדף שלא פורטו במקום אחר:—	(2) 197 א.	
ק"ג	35	(1) כפתורים, לרבות כלי הקבול הפנימיים		
אד ולורם	20 %	(2) סחורות צדף אחרות		
		אופנועים ושלש-אופנועים, וחלקיהם לרבות עגלות צד ושאר חלקים יסודיים ואבזרים	(3) 198	
אד ולורם	25 %	מרכבות מוטור וטרקטורים—	(3) 199	
ק"ג	40	(1) מכוניות, אומניבוסים, מכוניות-משא וקרונות-משא		
ק"ג	60	(2) גופי אומניבוסים שהובאו מחו"ל לחוד		
ק"ג	30	(3) אולי מכוניות וטרקטור רים		
ק"ג	50	(4) חלקיהם		
ק"ג	20	(5) מצבירים וסוללות של מכוניות		
ק"ג	4.50	מסמרות ברזל שארכם למעלה מ-25 מילימטרים —	(1) 201	
		(א) מסמרות ברזל נוצצים (גליליים), פרט למסמרות שארכם 43 ו-43 מילי-מטרים ועבים אינו פחות מ-2.1 מילימטרים ואינו יותר מ-2.2 מילימטרים.		

(1) תיקון פרט ישן.
(2) הוספת פרט חדש.
(3) החלפת פרט ישן בחדש.

פרט	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
	המס' הסירורי.	תאור הסחורה.	שעור המס. היחידה.
			מי.
		(ב) מסמרות אחרים ומס- מרות ברזל נוצצים (גלי- ליים) שארכם 43 ו-43½ מילימטר ועבים אינו פחות מ-2.1 ואינו יותר מ-2.2 מילימטרים	ק"ג 3
(3)	202	מסמרות ברזל שארכם אינו למעלה מ-25 מילימטרים —	
		(א) מסמרות ברזל נוצצים (גליליים)	ק"ג 7.50
		(ב) מסמרות ברזל אחרים, ויתדות, וזים וברגים של ברזל ומסמרי ברזל לפרזול סוסים	ק"ג 4
(3)	214	לתמרוקים	אד ולורם 12 %
(2)	222 א.	כבושים	אד ולורם 25 %
(2)	228 א.	מעטפות ניר או של צרוף מניר, צמר גפן, פשתן וכו' —	
		(א) מעטפות ניר, מפורדות או ארוזות בקופסאות או בצורות או בצורה אחרת, להוציא מן הכלל מעטפות ניר עד כדי חמשים או פחות מכן, כשהן ארוזות יחד עם ניר-כתיבה בכלי קבול אחד לצורך מכירה	ק"ג 10
		(ב) מעטפות עשויות מצירוף של ניר וצמר גפן או פשתים וכו', ומעטפות הנושאות עליהן כל כתבת, פרט לכתבתו של החרשתן	ק"ג 15
		(ג) מעטפות אחרות	אד ולורם 20 %

(2) הוספת פרט תרש.
(3) החלפת פרט ישן בחדש.

פרק	השם	מהות התיקון	שעור המס.	היחידה.
	המס' הסידורי.	תאור הסחורה.		
			מי.	
	228 ב. (2)	מפיות-נייר	10	ק"ג
	231 א. (2)	מי קולון ושאר ספיריטים של בושם (המכילים בנפחם יותר מ-5 אחוז אלכוהול)	200	הליטר
	236 א. (2)	תפילין, בכתב-יד	20 %	אד ולורם
	240 א. (2)	כרובית כבושה ומלפפונים כבושים	25 %	אד ולורם
	242 (1)	צנורות מברזל יצוק	3	ק"ג
	252 (3)	תפוחי אדמה — (1) מ-1 באפריל עד 15 ביולי	3	ק"ג
		(2) מ-16 ביולי עד 31 במרץ	1	ק"ג
	254 א. (2)	תנורי פרימוס וקובעי-אש של פרימוס, או תנורים וקובעי אש ממין כיוצא בזה	25 %	אד ולורם
	256 (3)	אורז — (א) אורז מחוספס (בכללו אורז פאדי, אורז לוזיאן ואורז-מטען)	0.50	ק"ג
		(ב) אורז נקי, אורז כתוש וקמח-אורז	1.50	ק"ג
	261 א. (2)	כרוב חמוץ	25 %	אד ולורם
	261 ב. (2)	ספרי תורה בכתב-יד	20 %	אד ולורם
	269 (3)	משי — סחורות משי וסחורות משי מלאכותי שלא פורטו במקום אחר	25 %	אד ולורם
	269 א. (2)	אריגי משי טבעי שלא פורטו במקום אחר, לרבות אריגים המכילים יותר מ-20 אחוזים משי מלאכותי —		

(1) תיקון פרט ישן.
 (2) הוספת פרט חדש.
 (3) החלפת פרט ישן בחדש.

פרק	השם	מאות התיקון	התחוקה המתקנת
	המס' הסידורי.	תאור הסתורה.	שעור המס. היחידה.
			מי.
		(א) קטיפת פלוש ושאר אריגי קטיפה	700 ק"ג
		(ב) גובלין דמשקי ובדים שנוהגים להשתמש בהם לווילונים ולריפוד	700 ק"ג
		(ג) ג'קרד שלא פורט במקום אחר	700 ק"ג
		(ד) בדי קריפ —	
		(1) בלתי מלובנים, מלובנים או מוצבעים בחוטיהם או על גבי החתיכה בצבע אחד אך לא בשכבת סטין —	
		(i) לא יותר מ־80 גרם במשקל לכל מטר מרובע	600 ק"ג
		(ii) יותר מ־80 גרם במשקל על מטר מרובע	400 ק"ג
		(2) אחרים —	
		(i) לא יותר מ־80 גרם במשקל על מטר מרובע	900 ק"ג
		(ii) יותר מ־80 גרם במשקל על מטר מרובע	600 ק"ג
		(ה) שונים —	
		(1) בלתי מלובנים, מלובנים או מוצבעים בחוטיהם או על גבי החתיכה בצבע אחד אך לא בשכבת סטין —	
		(i) לא יותר מ־50 גרם במשקל לכל מטר מרובע	900 ק"ג
		(ii) יותר מ־50 גרם במשקל לכל מטר מרובע	300 ק"ג

פרק	השם	מחוז התיקון	התחוקה. המתקנת
	המס' הסידורי.	תאור הסחורה.	שעור המס. היחידה.
			מ"ל.
		(2) אתרים—	
		(i) לא יותר מ־50 גרם במשקל לכל מטר מרובע	ק"ג 1200
		(ii) יותר מ־50 גרם במשקל לכל מטר מרובע	ק"ג 450
	(2) 269 ב.	אריגי משי מלאכותי שלא פורטו במקום אחר, לרבות אריגים המכילים יותר מ־20 אחוז משי מלאכותי —	
		(א) קטיפת פלוש ושאר בדי קטיפה	ק"ג 150
		(אא) שאריות של (א) שארכן פחות מ־2 מטרים החתיכה	ק"ג 110
		(ב) גובלין דמשקי ואריגים שנוהגים להשתמש בהם לילונים ולרפדות	ק"ג 80
		(בב) שאריות של (ב) שארכן פחות מ־2 מטרים החתיכה	ק"ג 60
		(ג) ג'קרד שלא פורט במקום אחר	ק"ג 60
		(גג) שאריות של (ג) שארכן פחות מ־2 מטרים החתיכה	ק"ג 45
		(ד) קריפ —	
		(1) בלתי מלובן, מלובן, או מוצבע בחוטיו או על גבי החתיכה בצבע אחד אך לא בשכבת סטין,	ק"ג 200
		(2) אחרים —	ק"ג 250

פרה השם פחות חתיקון התחוקה המתקנת

המס' הסידורי.	תאור הסחורה.	שעור המס.	היחידה.
		מי.	
	(דד) שאריות של (ד) (1) שארכן פחות מ־2 מטרים החתיכה	140	ק"ג
	(דדד) שאריות של (ד) (2) שארכן פחות מ־2 מטרים החתיכה	175	ק"ג
	(ה) שונות —		
	(1) בלתי מלובן, מלובן, או מוצבע בחוט או על גבי חתיכה בצבע אחד אך לא בשכבת סטין	120	ק"ג
	(2) אחרים	130	ק"ג
	(הה) שאריות של (ה) (1) שארכן פחות מ־2 מטרים החתיכה	85	ק"ג
	(ההה) שאריות של (ה) (2) שארכן פחות מ־2 מטרים החתיכה	100	ק"ג
282 (3)	עשויות כתנה צבועה, צמר או תערובת של אלה, או תערובת של חמרים אלה ומשי מלאכותי, בתנאי שכמות המשי אינה עולה על 20 אחוז	10	הזוג
282 (2) א.	עשויות משי מלאכותי או חומר המכיל יותר מ־20 אחוז משי מלאכותי	25	הזוג
293 (3)	סוכר	5	ק"ג
293 (2) א.	ממתקי סוכר	10	ק"ג
	תה —		
296 (3)	בכלי קבול שאינם עולים על 1 ק"ג	30	ק"ג

פרק	השם	סמות התיקון	שעור המס.	היחידה.
	המס' הסידורי.	תאור הסחורה.	מ"פ.	
		בכלי קבול העולים על 1 ק"ג	20	ק"ג
(2)	303 א.	עגבניות	4	ק"ג
(2)	303 ב.	מיץ עגבניות ושאר תוצרת עגבניות	25 %	אד ולורם
(2)	305 א.	צעצועים —		
		(1) צעצועים רכים העשויים כלם או מקצתם מפלוש, קטיפה, צמר־גפן ומשאר חמרים כיו"ב	25 %	אד ולורם
		(2) צעצועים אחרים	12 %	אד ולורם
(1)	311	למרכבות המונעות מיכאנית	35	ק"ג
(1)	314	ירקות, חיים (שלא פורטו במקום אחר	2	ק"ג
(3)	321	מלבושים ממשי וממשי מלאכותי שלא פורטו במקום אחר —		
		(1) חזיות נשים, חגורות וכתפיות	75	כ"א
		(2) מחוכים	200	כ"א
		(3) שמלות נשים	40 %	אד ולורם
		(4) מלבושים אחרים	30 %	אד ולורם
(2)	321 א.	מלבושים מחומר אחר שלא פורטו במקום אחר —		
		(1) חזיות נשים, חגורות וכתפיות	30	כ"א
		(2) מחוכים	100	כ"א
		(3) פיג'מות, לבני טריקו, מלבושים סרוגים	22 ½ %	אד ולורם
		(4) מלבושים אחרים	20 %	אד ולורם

(1) תיקון פרט ישן.
 (2) הוספת פרט חדש.
 (3) החלפת פרט ישן בחדש.

מ"ק	השם	מחוז התיקון	התחוקה המתקנת
	המס' הסידורי	תאור הסחורה	שעור המס. היחידה.
			מ"ל.
(2)	321 ב.	חטה קשה (עיין להלן בתוספת השניה)	ק"ג 3
(2)	334 א.	חוטירשת שלא פוטרו ממכס בתור רשתות יתושים	אד ולורם 25 %
(1)	344	אבץ בלוחות	ק"ג. 5

הפרטים דלקמן הושמטו: —

203, 206, 313, 315 ו-341.

המלה „חד-אופן" המופיעה לאחר פרט 197 הושמטה.

פקודת העריף המכס
(תיקון), 1936.

התוספת השניה הוחלפה בתוספת דלקמן:

„התוספת השניה.

(סעיף 4).

שעור המס לכל טון.	כששויו של טון, כפי שנקבע ע"י המנהל, בתוקף הסמכויות המסורות לו בסעיף 4 (2) הוא: —	
מיל"פ"פ (א"י)		
3.500	8.000 פ"פ (א"י) או יותר	(א) קמח של
3.750	7.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־8.000 פ"פ (א"י)	שימון.
4.000	7.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.750 פ"פ (א"י)	
4.250	7.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.500 פ"פ (א"י)	
4.500	7.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.250 פ"פ (א"י)	
4.750	6.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.000 פ"פ (א"י)	
5.000	6.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.750 פ"פ (א"י)	
5.250	6.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.500 פ"פ (א"י)	
5.500	6.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.250 פ"פ (א"י)	
5.750	5.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.000 פ"פ (א"י)	
6.000	למטה מ־5.750 פ"פ (א"י)	
3.500	9.000 פ"פ (א"י) או יותר	(ב) קמח של
3.750	8.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־9.000 פ"פ (א"י)	חטה, חטה
4.000	8.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־8.750 פ"פ (א"י)	כחושא או
4.250	8.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־8.500 פ"פ (א"י)	טחונה
4.500	8.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־8.250 פ"פ (א"י)	וספולינה
4.750	7.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־8.000 פ"פ (א"י)	(לרבות ספול).
5.000	7.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.750 פ"פ (א"י)	
5.250	7.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.500 פ"פ (א"י)	
5.500	7.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.250 פ"פ (א"י)	
5.750	6.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.000 פ"פ (א"י)	
6.000	6.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.750 פ"פ (א"י)	
6.250	6.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.500 פ"פ (א"י)	
6.500	6.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.250 פ"פ (א"י)	
6.750	5.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.000 פ"פ (א"י)	
7.000	למטה מ־5.750 פ"פ (א"י)	
1.000	7.000 פ"פ (א"י) או יותר	(ג) שימון.
1.250	6.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.000 פ"פ (א"י)	
1.500	6.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.750 פ"פ (א"י)	
1.750	6.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.500 פ"פ (א"י)	
2.000	6.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.250 פ"פ (א"י)	
2.250	5.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.000 פ"פ (א"י)	
2.500	5.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־5.750 פ"פ (א"י)	
2.750	5.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־5.500 פ"פ (א"י)	
3.000	5.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־5.250 פ"פ (א"י)	
3.250	4.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־5.000 פ"פ (א"י)	
3.500	למטה מ־4.750 פ"פ (א"י)	
1.000	8.000 פ"פ (א"י) או יותר	(ד) חטה רכה.
1.250	7.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־8.000 פ"פ (א"י)	
1.500	7.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.750 פ"פ (א"י)	
1.750	7.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.500 פ"פ (א"י)	
2.000	7.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.250 פ"פ (א"י)	
2.250	6.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־7.000 פ"פ (א"י)	
2.500	6.500 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.750 פ"פ (א"י)	
2.750	6.250 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.500 פ"פ (א"י)	
3.000	6.000 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.250 פ"פ (א"י)	
3.250	5.750 פ"פ (א"י) או למטה מ־6.000 פ"פ (א"י)	
3.500	למטה מ־5.750 פ"פ (א"י)	

התוספת השלישית תוקנה כדלקמן: —

1. פרט 8; תנאי חדש כדלקמן נתוסף בסופו של הפרט: —
„בתנאי שיש לצרף לזרעי תפוחי אדמה את כל התעודות הקבועות בפסקא 5 מצו ההגנה על הצומח (מס' 2), 1934, צו מתקן, 1935, מיום 5 בספטמבר, 1935, שנתפרסם בעתון הרשמי, גליון מיוחד מיום 14 בספטמבר, 1935.”
צו מס' 131 לש' 1935, עתון רשמי מיום 19 בספטמבר, 1935.
2. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 10 א: —
10. א. מכוניות משא (לורי) שהוכנסו לארץ לשמושן של משלחות ארכיאולוגיות מאושרות, בתנאי שאם באיזו עת שהיא לא תהא מכונית משא כזאת דרושה עוד לצרכי המשלחת שהביאה אותה, הרי יש לעשות במכונית אחת משתי אלה: או יוציאוה חזרה לחו"ל או ימכרוה למשלחת ארכיאולוגית מאושרת אחרת העובדת בארץ או, אם נמכרה בצורה אחרת, יטילו עליה את סכום המכס המלא שמחלו עליו מלכתחילה.
כל משלחת הנהנית מהנחה זו חייבת ליתן ערבות בנקאית לתשלום המכס לכשתמכר המכונית בצורה המחייבת תשלום סכום המכס המלא.”
צו מס' 75 לש' 1935, עתון רשמי מיום 4 באפריל, 1935.
3. פרט 13 הוחלף בפרט דלקמן: —
„חפצים המובאים ע"י ממשלת פלשתינה (א"י) או לשימושה, או שנמכרו לממשלת פלשתינה (א"י) ישר ממחסני ערובה בפלשתינה (א"י).”
צו מס' 67 לש' 1936, עתון רשמי מיום 21 באוקטובר, 1936.
4. פרט 18 הושמט; עיין פרט חדש 178 כפי שהוחק להלן.
צו מיום 22 בינואר, 1936, עתון רשמי, גליון מיוחד מיום 22 בינואר, 1936.
5. פרט 21 הוחלף בפרט דלקמן: —
39. (א) מכונות אש, מכבשי קיטור, מרכבות מיכאניות, וכלי קבול לאשפה המשמשים אך ורק לאצירתם, לצבירתם ולביעורם של האשפה ומי השופכין של העיר, בתנאי שאותם דברים אינם נמכרים לקהל וכי לא הובאו מחו"ל אלא ע"י עיריות או מועצות מקומיות.
(ב) כל החלקים העודפים הדרושים להחזקת המרכבות המיכאניות המפורטות בפסקת-משנה (א) של פסקא זו, בתנאי שאותם חלקים עודפים הובאו מחו"ל ע"י עיריות ומועצות מקומיות לצרכי המרכבות השייכות להן.”
צו מס' 133 לש' 1935, עתון רשמי מיום 8 באוקטובר, 1935.

6. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 24 א: —
 „24 א. מכשירים לאורות־תעבורה, שהובאו מחו"ל ע"י עיריות לשימושן הן".
 צו מס' 133 לש' 1935, עתון רשמי מיום 3 באוקטובר, 1935.
7. הפרט החדש דלקמן נתוסף לאחר פרט 24 א (כפי שהוחק בזה) כפרט 24 ב: —
 „24 ב. שעוני מים שהובאו מחו"ל ע"י עיריות או מועצות מקומיות, על מנת שישמשו רק להם בלבד".
 מודעה מיום 18 בפברואר, 1936, עתון רשמי מיום 27 בפברואר, 1936.
8. פרט 25: הפסקא החדשה דלקמן נתוספה כפסקא י: —
 „(י) מכבשי קיטור ומכבשי מניע לסלילת כבישים, כשהובאו מחו"ל לחברות פרטיות העוסקות בבנין כבישים".
 צו מס' 133 לש' 1935, עתון רשמי מיום 8 באוקטובר, 1935.
9. פרט 26 הוחלף בפרט דלקמן: —
 „26. כל מיני סחורות, פרט לטבק ולמשקאות משכרים, שהובאו לארץ לצרכי חילות הוד מלכותו ע"י מוסדות חיל הים, חיל היבשה וחיל האויר, וכן טבק או משקאות משכרים שהובאו בדרך זו או שהוצאו ממחסני ערובה כדי כמות חדשית של לא יותר מ־454 גרם טבק ו־34 ליטראות בירה לכל איש מאנשי החילות של הוד מלכותו בפלשתינה (א"י) מזמן לזמן:
 בתנאי שכמות של בירה וספירטים שמשלמים עליה מס מכס השהו בערכו למס המכס על 34 ליטראות בירה, אפשר להחליפה ב־34 ליטראות בירה; ובתנאי שאם מוציאים בירה המיוצרת בארץ בלי תשלום מס אקסייז, יש לנכות את כמות הבירה המוצאת כך מ־34 הליטראות שעליהן מיוסד חישוב הפיטורין מן המכס".
 צו מס' 102 לש' 1936, עתון רשמי מיום 26 בנובמבר, 1936.
10. פרט 27; הפסקא החדשה דלקמן נתוספה כפסקא —: (8)
 „(8) חפצים, רהיטים וצרכי מזון לכל צריף או מרכז של הסתדרות הצעירים הנוצרים, שלא הוקמו אלא לטובת חילות הוד מלכותו, אם נשלחו אותם דברים אל הסתדרות הצעירים הנוצרים והובאו לארץ על ידה, או נמכרו ישר ממחסני הערובה בפלשתינה (א"י) להסתדרות האמורה".
 צו מס' 133 לש' 1935, עתון רשמי מיום 8 באוקטובר, 1935.
11. פרט 30 תוקן כדלקמן: —
 (א) הפסקא החדשה דלקמן נתוספה כפסקא (10 א): —

פרק	השם	פחות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

„(10 א) רהיטים ואבזורים שהובאו מחו"ל לשימוש בכל בית מלחים בפלשתינה (א"י) שנתאשר ע"י הנציב העליון“.

(ב) פסקא (11) תוקנה ע"י החלפת המלים „(1) עד (10)“ במלים „(1) עד (10 א)“.

צו מס' 48 לש' 1936,
עתון רשמי מיום 28
ביוני, 1936.

12. פרט 30 : פסקא (4) הוחלפה בפסקא דלקמן: —

„(4) מכשירים טכניים או מכונות בצורת קבועות וחלקים יסודיים מהם, חומר חינוכי, חומר הדרוש לצרכי מעבדה, אבזורים ורהיטים שנשלחו לצרכי חנוך ומחקר לבתי ספר או למוסדות (1) המתכלכלים ע"י עדה דתית מאושרת מטעם הנציב העליון במועצה או ע"י אדם או מוסד אחראיים שאושרו כאמור לעיל, וכן (2) שמנהל מחלקת החינוך מעיד עליהם שהם מתכלכלים לצרכי חנוך ומחקר:

בתנאי שאותם מכשירים, מכונות, חומר חינוכי, חומר הדרוש לצרכי מעבדה, אבזורים ורהיטים לא יכילו בשום פנים חומר גלמי או דברים מעובדים או מעובדים למחצה ואשר נועדו למכירה, אם בצורתם הקיימת או בצורתם המוגמרת;

ובתנאי שבנוגע לבנין של אוירונים ולאכזהול יקבע מנהל המכס את הכמות שמותר לכל מוסד להכניסה בלא תשלום מכס ויקבע אותן ההוראות שימצא לנכון לקבוע לשם הגנה על הכנסותיה של הממשלה“.

מודעה מיום 22
בפברואר, 1934, עתון
רשמי מיום 1 במרץ,
1934.

13. פרט 31. התנאי השני הוחלף בתנאי דלקמן: —

„ובתנאי שאם נכנס אדם לפלשתינה (א"י) כנוסע והוא מקבל אח"כ רשות להשתקע בה כעולה, יוכל להכניס לארץ או לפנות ממחסני הערובה, הכל לפי הענין, את החפצים הכלולים בפסקאות (א), (ב), (ג) ו(ד), על תנאי שימסור הצהרה, לא יאוחר מארבעה עשר יום מעת הנתן לו רשיון העליה, בדבר רצונו להכניס את חפציו לארץ או לפנותם ממחסני הערובה וכי הכנסת החפצים או פינויים יוצא לפועל בתוך תשעים יום מעת הנתן לו רשיון העליה, והצהרה כי החפצים אינם יעודים למכירה“.

צו מס' 75 לש' 1935,
עתון רשמי מיום 4
באפריל, 1935.

14. פרט 31, פסקא (א) תוקנה ע"י הוספת הביטוי „מכונות רדיו“ לאחר הביטוי „מכונות תפירה“.

התחוקה המתקנת	פחות התיקון	פרק השם
<p>צו מס' 39 לש' 1936, עתון רשמי מיום 28 במאי, 1936.</p>	<p>15. פרט 32; הפסקא החדשה דלקמן נתוספה כפסקא —: (3)</p>	
<p>צו מס' 103 לש' 1936, עתון רשמי מיום 8 בדצמבר, 1936.</p>	<p>16. פרט 50 הוחלף בפרט הבא: —</p>	
<p>מודעה מיום 16 באפריל, 1935, עתון מיום 16 באפריל, 1935.</p>	<p>17. פרט 73; המלים „וזלין” ו”שמן פראפין” הושמטו.</p>	
<p>צו מיום 22 בינואר, 1936, עתון רשמי, גליון מיוחד מיום 22 בינואר, 1936.</p>	<p>18. פרטים 84 ו־85 הוחלפו בפרטים דלקמן: —</p> <p>84. זהב, בגושים ובמטבעות, בנקוטים ושאר שטרי כסף.</p>	
<p>מודעה מיום 4 ביולי, 1935, עתון רשמי מיום 11 ביולי, 1935.</p>	<p>19. פרט 94 הוחלף בפרט הבא: —</p>	
<p>מודעה מיום 1 באוגוסט, 1934, עתון רשמי מיום 9 באוגוסט, 1934.</p>	<p>94. מכשירי הצלה ימיים מהסוגים דלקמן: — חגורות הצלה, מעילי הצלה, מצופי הצלה ומכשירי רקטות. — בתנאי שהוברר למנהל כי מכשירים אלה לא הובאו לארץ לצרכי רוחים.”</p>	
<p>מודעה מיום 22 בפברואר, 1934, עתון רשמי מיום 1 במרץ, 1934.</p>	<p>20. פרט 104 תוקן ע”י החלפת המלים „חומצת שמנים” ב”שנית חומצות וחומצות שומנים”.</p> <p>21. פרט 113 הוחלף בפרט דלקמן: —</p> <p>113. ניר לאריזות תפוחי זהב: —</p>	
<p>מודעה מיום 1 באוגוסט, 1934, עתון רשמי מיום 9 באוגוסט, 1934.</p>	<p>(א) בגלילים של לא פחות מ־3000 מטר מרובע כ”א; (ב) בגליונות שארכם לא פחות מ־45 על 60 סנטי מטרים.”</p> <p>22. פרט 134 תוקן ע”י הוספת המלים „שלא הטביעו עליהם דברי דפוס או קישוט או לכה” בסופו של הפרט.</p>	

פיק	השם	מנות התיקון	התחוקה המחקנת
23.	הפרטים החדשים דלקמן נתוספו כפרטים 137 עד 146:—		מודעה מיום 22 בפברואר, 1984, עתון רשמי מיום 1 במרץ, 1984.
137.	ברזל עשת.		
138.	מתכות פליו.		
139.	מתכות נחשת.		
140.	טרפולין.		
141.	אלפקה.		
142.	עפרות זהב.		
143.	פלאַטינום, לרבות פלאַטינום ספוגי.		
144.	סלים וטנאים לאריות פירות.		
145.	צילולואיד:—		
(א)	בגליונות של לא פחות מ־0.50 מטר מרובע.		
(ב)	בצורת מוטות וחצאי מוטות שארכם לא פחות מ־50 ס"מ.		
(ג)	בצורת חוטים או גדילים יחידים שארכם לא פחות מ־1 מטר.		
146.	קרן מלאכותית:—		
(א)	בצורת גליונות של לא פחות מ־0.20 מטר מרובע.		
(ב)	בצורת מוטות, קנים ואבובים שארכם לא פחות מ־30 ס"מ.		
(ג)	בצורת לוחות גלמיים של לא פחות מ־2 קילו כ"א."		
24.	הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 147:—		מודעה מיום 2 ביוני, 1984, עתון רשמי מיום 7 ביוני, 1984.
147.	(א) מכוניות וצמיגים ואבובים למכוניות אלה שהובאו ישר לפלשתינה (א"י) ע"י מפעל, שנתאשר ע"י הנציב העליון בתנאים אשר יאבה להטיל, והמנהל שרות נסיעות קבוע בין פלשתינה (א"י) ועיראק דרך המדבר, או מכוניות, צמיגים ואבובים שהוצאו מן המכס על יסוד צו מסירה על שם אותו מפעל.		
	בתנאי שמכוניות, צמיגים ואבובים אלה לא ישמשו אלא לצורך שרות מכוניות זה.		
(ב)	פטרוליום לשמושן של מרכבות המוטור של מפעלים כאלה, בתנאי:—		
(1)	שבצאת המכוניות לדרכן מפלשתינה (א"י) תובלינה את הפטרוליום בגיגיות שתתמלאנה מתוך		

אינסטלציות הנתונות בערובה (בונדד) בפלשתינה (א"י) בפקיחה של הנהלת המכס וכי הגיגיות נחתמו ע"י פקיד מכס וכי בהבדק הגיגית ע"י פקיד מכס בתחנת המכס שבגבול נמצאו החותמות שלמות ובלתי פגומות ;

(2) כשתסענה המכוניות על דרכן לפלשתינה (א"י) ימודו את מדת השמן שבתוך הגיגיות של המכוניות הנ"ל והגיגיות תחתמנה ע"י פקיד מכס בתחנת הגבול ובהבדק הגיגיות ע"י פקיד מכס באינסטלציה הנתונה בערובה (בונדד) בפלשתינה (א"י), נמצאו החותמות כשהן שלמות ובלתי פגומות".

מודעה מיום 29 ביוני,
1934, עתון רשמי
מיום 5 ביולי, 1934.

25. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 148: —
„148. דונג דבורים”.

מודעה מיום 1
באוגוסט, 1934, עתון
רשמי מיום 9
באוגוסט, 1934.

26. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 149: —

„149. פרולין שהוא שמן מינרלי לִבֵּן בעל משקל עצמי 857.895. המשמש בייצור מיני תחליבים להשמדת חרקים. הוא צריך להכיל לא פחות מ־0.18 אחוזים למאה פיפרידין טכני (שיכיל בו לא פחות מ־20 אחוזים למאה פיפרידין) וריחו של השמן המסומם יהא כריח הדוגמא שאצל האנליסט הממשלתי או חלש ממנו במעט. לכל משלוח שיובא לארץ תצורף תעודת חרושתן המעידה שהשתמשו בשמן המינרלי הלבן כאמור בזה”.

מודעה מיום 27
בספטמבר, 1935, עתון
רשמי מיום 10
באוקטובר, 1935.

מודעה מיום 1
באוגוסט, 1934, עתון
רשמי מיום 9
באוגוסט, 1934.

27. הפרטים החדשים דלקמן נתוספו כפרטים 150 ו־151: —
„150. פקקי זכוכית לצנצנות של פירות.

151. מכונות, מכשירים וחמרי יסוד של בתי חרושת לתעשיית חמרי תבלין ומיצים היעודים לאקספורט בלבד”.

מודעה מיום 22
באוגוסט, 1934, עתון
רשמי מיום 30
באוגוסט, 1934.

28. הפרטים החדשים דלקמן נתוספו כפרטים 152 ו־153: —
„152. ברונזה זרחנית.
153. טיטניום”.

מודעה מיום 30
באוגוסט, 1934, עתון
רשמי מיום 31
באוגוסט, 1934.

29. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 154: —
„154. ניר קריפ שהובא בגלילים לצרכי תעשייה ובאורך של לא פחות מ־500 מטרים כל גליל”.

פרט	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
		30. הפרטים החדשים דלקמן נתוספו כפרטים 155 עד	מודעה מיום 18 בנובמבר, 1984, עתון רשמי מיום 15 בנובמבר, 1984.
164:			
	155.	פחמי עץ.	
	156.	חמר.	
	157.	נוצות.	
	158.	עצי הסקה.	
	159.	שער, פרט לשערות בעלי חיים.	
	160.	כישות.	
	161.	פנסי קסם.	
	162.	לתת.	
	163.	קש ועשב.	
	164.	מסמרי עץ".	
		31. הפרטים החדשים דלקמן נתוספו כפרטים 165 עד	מודעה מיום 16 באפריל, 1985, עתון רשמי מיום 16 באפריל, 1985.
170:			
	165.	פקק בגרגירים, גלמי או מעובד.	
	166.	פרפין נוזל (לצרכי רפואה).	
	167.	פטרולאטום.	
	168.	וולין.	
	169.	קמח בשר.	
	170.	קמח דגים".	
		32. הפרטים החדשים דלקמן נתוספו כפרטים 171 עד 177:	צו מס' 133 לש' 1985, עתון רשמי מיום 8 באוקטובר, 1985.
	171.	כונניות (צדף).	
	172.	חמרי הגלם דלקמן המשמשים בתעשיית ניר:—	
		(א) פסולת ניר.	
		(ב) מוך כימי (חומר תאי).	
		(ג) מוך מיכאני (מוך עצים).	
		(ד) סיד המופק מן החי.	
		(ה) חמר גביני וחמר סיני.	
	173.	החמרים דלקמן המשמשים בתעשיית זכוכית:—	
		(א) בלוקים המוגנים בפני אש, בגודל של לא פחות מ־40×30×30 סנטימטרים.	
		(ב) לבנים העומדות בפני אש.	
		(ג) חול.	
		(ד) נתרן גפריתי.	
	174.	לכה של זרעי פשתן (לכה ליתוגרפית).	
	175.	יהלומים בלתי מלוטשים.	

פרק	השם	מחות התיקון	התחוקה המתקנת
		176. פסולת של מתכת וגרוטאות של ברזל, פליז, נחושת ובדיל, שאינם ראויים אלא להצלת המתכת.	
		177. אבקות דפוס.	
		33. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 178 במקום פרט —: 18	צו מיום 22 בינואר, 1936, עתון רשמי, גליון מיוחד מיום 22 בינואר, 1936.
		178. מזלפי אספלט.	
		34. הפרטים החדשים דלקמן נתוספו כפרטים 179 עד 186:—	צו מיום 22 בינואר, 1936, עתון רשמי גליון מיוחד מיום 22 בינואר, 1936.
		179. מכונות הלחמה.	
		180. מטילי עופרת.	
		181. מטילי אבק.	
		182. טורפנטין צמחים גס.	
		183. שעה של פראפין.	
		184. רפיה.	
		185. אירונים פרטיים.	
		186. חוטי פלדה וסרטי פלדה כשהם גלולים בעודם חמים והמובאים בצורת סלילים.	
		35. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 187:—	צו מס' 57, לש' 1936, עתון רשמי מיום 17 בספטמבר, 1936.
		187. רהיטי משרד, אבזרים, צרכי כתיבה, תיקי ארכיב ומכוניות, השייכים לממשלת הוד מלכותו ושהובאו לארץ לשימושה של הועדה הממלכתית לקברות חללי המלחמה, והחפצים הכלולים בפסקא (א) מפרט 31, שהובאו לארץ ע"י אחד מפקידי הועדה בהגיעו לראשונה לשירות בפלשתינה (א"י).	
		36. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 188:—	צו מס' 67 לש' 1936, עתון רשמי מיום 21 באוקטובר, 1936.
		188. מסמרות ניקל ודיסקים של כסף לריתוך, המשמשים בתעשיית שנים תותבות.	
		37. הפרט החדש דלקמן נתוסף כפרט 189:—	צו מס' 112 לש' 1936, עתון רשמי מיום 17 בדצמבר, 1936.
		189. חבילות או צרורות־מכתבים המכילים סחורות החייבות במכס שהובאו ע"י הדואר כשהמכס על כל חבילה או צרור הוא פחות מעשרים וחמשה מיל ;	
		בתנאי כי כל מקום שיש יסוד להאמין שאיזה משלוח של סחורה בת מכס שהובאה בדרך זו נתחלק לחבילות אחדות או	

לצרורות אחדים על מנת להמנע מתשלום מכס, יוטל מכס על הסחורה שבכל חבילה או צרור.

ה ע ר ה : —

עיינ גם פקודת מסי המכס (שנוי התעריף), 1936.

פקודת סוכני בית המכס (תיקון), 1936.

סעיף 3, סעיף-קטן חדש כדלקמן נתוסף כסעיף-קטן (3) :—

מה פקודת סוכני בית המכס.

„(3) כל רשיון יוצג במקום בולט במשרד הסוכן.”

סעיף 8, סעיף-קטן (2) תוקן ע”י החלפת המלים „סעיף זה” במלים „הוראות הסעיף הקטן הקודם”, המלה „חל” במלה „חלות” והמלים „ואין הוא חל” במלים „ואין הן חלות”.

סעיף 8, הסעיף-הקטן החדש דלקמן נתוסף כסעיף-קטן

(3) :—

„(3) לא יעמיד אדם את עצמו ולא יציע את עצמו ולא יתן פרסום לעצמו, בכל צורה שהיא, כסוכן בית מכס לשם הנהלת כל משא ומתן עם רשות המכס בקשר עם בואה או צאתה של כל אניה, או בקשר עם כל סחורה או חפצי נסיעה, בכל אחד מהמקומות שנקבעו עפ”י סעיף 2, אלא אם כן יש ברשותו רשיון ברתוקף שניתן ע”י המנהל עפ”י פקודה זו ולמקום כזה. כל העובר על הוראות סעיף קטן זה יאשם בעברה ויהא צפוי על כל עברה לקנס של חמשים פונט.”

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 8 כסעיף 9 :—

„על הסוכנים להחזיק אצלם כרטיסי זהות. ופקידי סוכנים שנתמנו באישורו של מנהל המכס במקום, חייבים להחזיק ברשותם כרטיסי זהות מאושרים הנושאים את תמונתם, וחייבים הם להראות אותם כרטיסי זהות לפי דרישת כל פקיד מכס.”

סעיף 20 הושמט.

נד פקודת העדויות.

ה ע ר ה : —

עיינ סעיף 4 של פקודת ההלואות ברבית קצוצה, 1934.

מודעה מיום 10 בספטמבר, 1934, עתון רשמי מיום 18 בספטמבר, 1934.

התוספת הראשונה תוקנה —

נו פקודת ההסגרה.

(א) ע”י הוספת הפרט דלקמן לרשימת הפשעים שבפסקא

I לאחר הפרט „שחד” :—

„כל פשע או כל עברה אחרת שנענשים עליה במאסר

שנה אחת או בעונש חמור מזה.”

(ב) ע"י החלפת פסקא II בפסקא דלקמן: —

II מסייע או מנסה לעבור כל עברה הנזכרת בתוספת זאת, בתנאי שעונשו של אותו סיוע או אותו נסיון הוא מאסר שנה אחת או עונש חמור מזה.

ה ע ר ה : —

תוספת שניה; נוסח ההסכם הזמני מחדש יולי, 1921, ונוסח ההסכם הנוסף מחדשי ינואר—פברואר, 1924, בין פלשתינה (א"י) ובין סוריה, בענין הסגרת עבריינים פליטים, חזרו ונתפרסמו בעתון הרשמי מיום 27 בפברואר, 1936.

פקודת כלי היריה
(תקון), 1934.

נח פקודת כלי היריה. סעיף 8, סעיף-קטן (4) תוקן ע"י הוספת המלים דלקמן בסופו של אותו סעיף-קטן: —

„ואם הרשיון הוא לגבי פיסטול או אקדה, יכול המפקח הכללי של המשטרה ובתי הסוהר להורות שעל גבי הרשיון יהיה רשום „אסור לשאתו על הגוף“.

הסעיף החדש דלקמן בתוסף לאחר סעיף 13 כסעיף 13 א: —

13 א. (1) אם נראה שהיתה התקלות בלתי חוקית, מהומה או הפרעת השלום או שיש חשש שאלה תקרינה, או בשעת חירום, יכול מושל המחוז, לפי הכרעת דעתו, להורות שכל הרשיונות או מקצת מן הרשיונות לכלי יריה, שניתנו לאנשים בגבולות מחוזו או בגבולות כל אזור מסוים במחוזו, יוקחו בחזרה אם למשך תקופה מסוימת או עד להוראה חדשה מאת מושל המחוז.

„סמכותו של מושל המחוז בשעת חירום“

(2) משניתנה ע"י מושל המחוז הוראה על פי סעיף קטן (1) של סעיף זה, המחייבת לקחת בחזרה את כל הרשיונות לכלי יריה שניתנו לאנשים בגבולות מחוזו או בגבולות אזור מסוים במחוזו, חייב כל אדם שחלה עליו ההוראה הזאת למסור, בתוך ארבע ועשרים שעות מעת מתן ההוראה הזאת, לידי קצין המשטרה הממונה על תחנת המשטרה במחוזו או בחלק מהמחוז שכלפיו ניתנה ההוראה, את רשיונו לכלי היריה, את כלי היריה שבגינו ניתן הרשיון ואת כל כדורי היריה שברשותו; ועל אותו קצין משטרה לתת לאותו אדם קבלה בכתב בעד הרשיון, בעד כלי היריה ובעד כדורי היריה שמסר.

(3) משתתם תקופה המפורטת בהוראה שנתן מושל המחוז עפ"י סעיף-קטן (1) של סעיף זה

המחייבת לקחת בחזרה את כל הרשיונות לכלי יריה שניתנו לאנשים בגבולות מחוזו או בגבולות אזור מסוים במחוזו, או — אם היתה ההוראה עד למתן הוראה חדשה מאת מושל המחוז — משתנתן ההוראה החדשה הזאת, הרי כל אדם שהחזיר רשיון, כלי יריה או כדורי יריה, יכול, בהראותו את הקבלה הכתובה שניתנה לו בהתאם להוראות סעיף-קטן (2) של סעיף זה, לתבוע את הרשיון, את כלי היריה או את כדורי היריה מאת קצין המשטרה הממונה על תחנת המשטרה שבה החזיר את הרשיון, את כלי היריה או את כדורי היריה.”

פקודת כלי היריה (תקון), 1935.

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 24 כסעיף 24 א: —

24 א.—(1) למרות כל האמור בפקודה זו הרי רובה ציד שקנהו חלק, מותרת הכנסתו לארץ והוצאתו לחו"ל בחבילות דואר במשרדי הדואר שבחיפה, ביפו, בירושלים ובתל-אביב, בתנאי שמקבל המשלוח או שולחו ממציא רשיון בר-תוקף בעד החזקת אותו רובה הצייד לפקיד הממונה על חבילות הדואר.

„הבאה לארץ והוצאה לחו"ל של רובי ציד בעלי קנה חלק בחבילות דואר.”

(2) מקום שמוציאים מן הארץ רובה ציד עפ"י הוראות סעיף-קטן (1) מפקודה זו, יעכב בידו הפקיד הממונה על חבילת הדואר את הרשיון שניתן בעד רובה זה, וישלח אותו לפקיד שנתן את הרשיון כדי שהלה יבטלו.

בתנאי שאם נשלח רובה ציד לחו"ל רק לצרכים זמניים, יודיע השולח את הדבר לפקיד הממונה על חבילות הדואר והרשיון בעד הרובה הנ"ל לא יבוטל, ואם חזרו והכניסו לארץ את רובה הצייד בתוך המועד שבו היה בר-תוקף הרי הראיתו של הרשיון לפקיד הממונה על חבילות הדואר תהא מספקת להחזרת כלי היריה למקבל.”

פקודת כלי היריה (תיקון), (מס' 2), 1936.

סעיף 28 תוקן ע"י החלפת המלים „כל קצין משטרה או כל שוטר שהורשה לכך במיוחד בכתב מטעם מפקח משטרה מחוזי” במלים „כל שוטר”.

פקודת כלי היריה (תקון), 1934.

סעיף 31 תוקן ע"י הוספת המלים דלקמן בסופו: — „וזה תוכל לסרב מלתת או מלחדש כל רשיונות או תעודות היתר כאלה בלא לתת כל נימוק לכך”.

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
		סעיף 36. סעיף-קטן (1), התנאי תוקן ע"י החלפת המלה „שלש" במלה „שבע“.	פקודת כלי היריה (תקון), 1936.
		סעיף 36. סעיף-קטן (3) תוקן ע"י הוספת הפסקא דלקמן לאחר פסקא (ג) כפסקא (ד): —	פקודת כלי היריה (תיקון), 1934.
		„(ד) שהוא בעל רשיון לפיסטול או לאקדח שרשום על גבו „אסור לשאתו על הגוף" והוא נושא את הפיסטול או את האקדח על גופו“.	
		סעיף 36. סעיף קטן (5) הוחלף בסעיף קטן דלקמן: —	
		„(5) כל שיש לו רשיון לפי פקודה זאת, והוא —	
		(א) מסרב או מתרשל בזדון למלא אחרי דרישה עפ"י פקודה זו להראות את הרשיון או את חמרי היריה שברשותו או מעלים את חמרי היריה מעינה של הרשות הבודקת או מתעה בזדון את הרשות הזאת ביחס לכמות חמרי היריה, או מסרב להרשות חיפוש או בדיקה המותרים עפ"י פקודה זו או מפריע בעדם, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של חמשים פונטים ;	
		(ב) אינו ממלא אחרי כל הוראה מאת מושל המחוז עפ"י סעיף-קטן (1) של סעיף 13 א, החלה על אותו בעל רשיון ואשר לפיה יש לקחת בחזרה את כל הרשיונות לנשיאת כלי נשק שניתנו לאנשים בגבולות מחוזו או בגבולות כל אזור מסויים שבמחוזו, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום מאה פונטים או לשני הענשים כאחד“.	
		התוספת תוקנה ע"י החלפת פרט 2 בפרט הבא: —	
		„2. מלבד אם הותנה בפירוש אחרת יש לשלם בעד כל רשיון לכל כלי יריה מס בסכום	ככום המס. מי. 500
		בתנאי שבמקרים הבאים אפשר למחול על המס: —	
		(א) כשהמבקש הוא פקיד ממשלתי והרשות למתן רשיונות סבורה שהנשק דרוש לו לשם הגנה בשעת מילוי תפקידיו הרשמיים ;	
		(ב) כשהמבקש הוא רועה או עובד אדמה והרשות למתן רשיונות סבורה שהנשק אינו בעל ערך צבאי וכי הוא דרוש לו למבקש רק לשם הגנת עדריו או לשם הגנת אדמתו המעובדת“.	

פרט	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

נט פקודת הריג. סעיף 3 הוחלף בסעיף הבא: — פקודת הריג (תיקון), 1936.

„רשיונות דוג. 3—(1) הנציב העליון או כל פקיד שהוא מלא ידו כהלכה רשאי ליתן לאנשים ראויים רשיונות לדוג בפלשתינה (א״י): —

בתנאי כי —

(א) בהתחשב עם הוראות סעיף-קטן (2) מסעיף זה הרי הנציב העליון או כל פקיד שהוא מלא את ידו כהלכה לא יתן רשיון לדוג דגים בפלשתינה (א״י) לכל אדם המנהל סירת דיג הרשומה בחוף או במקום שאינם שייכים לפלשתינה (א״י), או העובד באותה סירת דיג;

(ב) הרשות לנציב העליון ליתן לפי שיקול דעתו, ובתנאים שיישרו בעיניו, לאנשים ראויים, רשיונות לדוג דגים רק באותו חלק מפלשתינה (א״י) אשר יפורש באותו רשיון.

(2) אם סבור הנציב העליון כי מחמת המסכות המיוחדות שבמקרה, מן הראוי לעשות כן, רשאי הוא ליתן לפי שיקול דעתו ובאותם התנאים שיישרו בעיניו, רשיון מיוחד לדוג דגים בפלשתינה (א״י) לכל אדם המנהל סירת דיג רשומה בחוף או במקום שאינם שייכים לפלשתינה (א״י) או העובד באותה סירה.

(3) רשיון לדוג דגים בפלשתינה (א״י), שניתן עפ״י פקודה זו, זולת רשיון לדוג דגים רק בחלק מסויים בפלשתינה (א״י), או רשיון מיוחד הניתן עפ״י סעיף-קטן (2) מסעיף זה לא יהא שריר וקיים יותר משנה אחת. רשיון זה יהא מסור רק לבעליו בלבד, ואין הוא בר העברה.

(4) אסור לו לכל אדם לדוג דגים בפלשתינה (א״י) אלא אם כן הוא בעל רשיון לדוג דגים בפלשתינה (א״י), הניתן עפ״י פקודה זו: —

בתנאי: —

(א) שכל הדג דגים בחכה משפת הים וכל אדם שנרשם שמו על גבי רשיון שניתן לחברה או לאגודה שיתופית או על גבי

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

רשיון לדוג דגים רק בחלק מסויים של פלשתינה (א"י) או על גבי רשיון מיוחד שניתן עפ"י סעיף-קטן (2) מסעיף זה, לא יהא נדרש לקבל רשיון כזה:

(ב) שום דבר האמור בזה אין לראותו כאילו הוא מאפשר לכל אדם שקבל רשיון לדוג דגים בפלשתינה (א"י) עפ"י פקודה זו או לכל אדם הדג דגים בחכה מן החוף, לדוג דגים בכל אזור שבגיננו ניתן רשיון מיוחד לאדם אחר מאת הנציב העליון.

סא פקודת היערות. סעיף 17, סעיף-קטן (8) הושמט.

ה ע ר ה : —

עיינן סעיף 390 של פקודת החוק הפלילי, 1936.

תקנות העליה (תיקון), 1935.

סו פקודת העליה. התוספת תוקנה כדלקמן: —

1. תקנה 8, תקנת-משנה (3) הוחלפה בתקנת-משנה זו: —

„(3) מיד לכשתאושר מכסת עובדים זו ע"י הנציב העליון תפורסם בעתון הרשמי, ומנהל מחלקת העליה יתן מיד תעודות עליה במספר שלא ירבה ממספר האנשים שכניסתם לארץ מותרת בתוקף אותה מכסת עובדים, ואותן תעודות עליה תנתנה לאנשים שהגישו בקשות כמפורש בתקנה 7 (1) או לאנשים שהוגשו על אדותיהם בקשות ע"י מעביד, כמפורש בתקנה 7 (2), בטופס המובא בנספח ג' של תקנות אלה, או לאנשים שהוגשו על אדותיהם בקשות ע"י הנהלת הסוכנות היהודית כמפורש בתקנה 7 (4), בטופס המובא בנספח ח' של תקנות אלה, ככל אשר ימצא מנהל מחלקת העליה לנכון.

במקרה הראשון תמסרנה תעודות העליה למבקש ע"י מנהל מחלקת העליה; במקרה השני יעביר מנהל מחלקת העליה את תעודות העליה למעביד או יעבירן לאיש הנזכר בבקשה, ויודיע בו בזמן את הדבר למבקש, הכל לפי הכרעת דעתו; במקרה השלישי תמסרנה תעודות העליה להנהלת הסוכנות היהודית על מנת שזו תחלקן.

2. הנספח דלקמן נתוסף כנספח ח: —

„נספח ח.

מס' הסימוכין..... המס' הסדורי.....
סוג..... c (מכסת עולים-עובדים).

ממשלת פלשתינה (א"י).

פקודת העליה תקנה 8(3).

תעודת עליה.

ירושלים.....

אדוני,

נצטויתי ע"י הנציב העליון לפלשתינה (א"י) לענות לבקשתכם מיום..... ולהודיעכם שהאנשים שעל אדותיהם עליכם לרשום למטה פרטים מלאים יקבלו ויזה לפלשתינה (א"י) מכל קונסול בריטי או מכל משרד לבקורת פספורטים, בתנאי שיש להם ההכשרות לפי התנאים המפורטים במכתבי אליכם מס'..... מיום.....

העולים הנזכרים מטה חייבים לשמור תעודה זו ברשותם עד הגיעם לפלשתינה (א"י), וכאן עליהם להראותה ולמסרה לידי פקידות העליה שבחוף בואם או שבמשמרת הגבול.

כחה של תעודה זו יפה עד ליום..... ולאחר אותו יום לא תנתן לבעליה רשות כניסה לפלשתינה (א"י).

בכבוד רב

מנהל מחלקת העליה.

להנהלת הסוכנות היהודית

חלק..... של	חלוקה לפי גיל	חלוקה לפי משלח היד
מכסת עולים-עובדים		

פרטים על אדות העולים שנתאשרו.
(פרטים אלה ימולאו ע"י בא כח הסוכנות היהודית).

השם	הגיל	ה יין	משלח היד	הארץ שבה הוצעה(ה) כעולה

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

פרטים על אדות התלויים בעולה (נשים וקטנים בלבד).

השם	הגיל	המין	מדת הקרובה

פרטים אלה ימולאו ע"י
הקונסול של הוד מלכותו
או ע"י פקיד הפספורטים.

ויזה מס'.....
יום.....

חותמת הקונסול.

סט פקודת הפירושים. סעיף 26 הושמט. סעיף 5 מפקודת הענשת עבריינים (מאסר), 1936, במדה שהוא פוגע בפקודת הפירושים 1929.

עא פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה). סעיף 2, הגדרת "עראק" הוחלפה בהגדרה דלקמן: — "ערק" פירושו ספירטים עשויים מפירות ומזרעי צמח אניסון ע"י זיקוק ואשר לאחר תערובת בנפת שוה של מים מתקבל מהם לובן חלבי דחוס".

סעיף 16, סעיף-קטן (2) הוחלף בסעיף-קטן דלקמן: —

"(2) הרשיון הזה יהא שנתי ויהא נוסף על הרשיון שנקבע בפקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, ויהא ניתן רק לאדם שכבר קבל רשיון עפ"י אותה פקודה: —

בתנאי שמי שיש לו רשיון רוקח לגבי בית שלא נמכרים בו משקאות משכרים זולת יינות רפואה יהא פטור מהחובה לקבל רשיון עפ"י אותה פקודה משנת 1935, בעד אותו בית".

סעיף 16, סעיף-קטן (3) תוקן ע"י החלפת המלים "שני קילומטרים" במלים "חמש מאות מטר".

סעיף 16, סעיף-קטן (4) תוקן ע"י החלפת המלים "בסעיף 11 מפקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים" במלים "בסעיף 19 מפקודת המשקאות המשכרים, 1935".

תוספת ראשונה: פסקא (א) הוחלפה בפסקא דלקמן: —

צו מס' 25 לש' 1934, עתון רשמי מיום 1 בפברואר, 1934.

"(א) משקאות משכרים, פרט לספירטים: —

מס הרשיון השנתי

בעד 10,000 הליטרים הראשונים שייצרום פ"פ (א"י)

במשך השנה החולפת או מקצתם — — — 10

פרק	השם	מחוז התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

מס הרשיון
השנתי
ס"ם (א"י)

בעד כל 1,000 ליטרים שלאחריהם או בעד כל חלק מהם — — — — — 1

בתנאי שהסכום המקסימלי של מס הרשיון לא יעלה על 100 פ"פ (א"י).

אם פנה אדם בבקשת רשיון בפעם הראשונה, או אם הרשיון הוא לגבי בית חרושת שלא ניתן בעדו רשיון במשך השנה החולפת, או אם ניתן בעדו רשיון אלא שלא ייצרו בו במשך השנה החולפת משקאות משכרים זולת ספירטים — 10

השנה החולפת פירושה השנה המסתיימת ביום 31 בדצמבר.

אם לא היה הרשיון בר־תוקף לשנה תמימה, הרי לצורך תשלום מס הרשיון בשנה הבאה תחשב כמות המשקאות המשכרים שייצרוה בשנה החולפת — כמות שהיחס שלה אל כמות התוצרת הממשית שוה ליחס שבין כל השנה כלה לבין הזמן שבו היה הרשיון בר־תוקף.

תוספת שניה תוקנה —

(א) ע"י השמטת המלה „שכר“ מן הפרט „שכר, יין תפוחים ועסיס אגסים“.

(ב) ע"י תוספת הפרט דלקמן לפני הפרט דלעיל: —

מיל	המס	תאורו של המשקה
-----	-----	----------------

10	לכל ליטרה בת לא יותר מ-15 מעלות אלכוהול	„שכר“
----	---	-------

בתנאי ששכר המוזמן ע"י מוסדות חיל הים, חיל היבשה וחיל האויר, יהא פטור ממס האקסיוו כדי כמות חדשית של שכר שביחד עם הכמות החדשית של שכר המובא מחו"ל והפטור ממס מכס עפ"י פרט 26 מן התוספת השלישית לפקודת מסי המכס, לא יהא יתר על 34 ליטראות לכל איש מאנשי חילות הוד מלכותו בפלישתינה (א"י) מזמן לזמן.

פקודת סכסוכי קרקעות (חזקה) (תיקון), 1984.

סעיף 2, סעיף־קטן (6): תנאי נוסף כדלקמן נתוסף בסופו של אותו סעיף־קטן: —

עו פקודת סכסוכי קרקעות (חזקה).

„ובתנאי שסלוק זה לא יחשב כאילו הוא בא לשלול מאת הצד שהוכרו כצד הזכאי בחזקה את החזקה בנושא הסכסוך“.

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

סעיף 6 הוחלף בסעיף הבא: —

6. שום דבר האמור בפקודה זו אינו בא לאפשר למושל המחוז לדחות או לשנות כל צו שניתן ע"י בית משפט בן סמך, או ע"י פקיד מסדר עפ"י הוראות פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין) או ע"י פקיד ראשי להוצאה לפועל, אשר בתקפו זכאי אחד הצדדים המופיע בפני מושל המחוז על פי פקודה זו לקבל חזקה בנושא הסכסוך.

„מושל מחוז לא יהא לו שיפוט אם ניתן צו ע"י בית משפט, פקיד מסדר, או פקיד ראשי להוצאה לפועל.”

פקודת הפקעת קרקעות (תיקון), 1985.

סעיף 22 הוחלף בסעיף הבא: —

22. מקום שהמבצעים לוקחים קרקע עפ"י פקודה זו לצורך הרחבת איזו דרך קיימת או חלק הימנה או לצורך בנין דרך חדשה לא יהא בעל הקרקע המופקעת זכאי בפצויים אלא אם כן משתרע השטח המופקע על יותר מרבע השטח הכללי של המגרש השייך לו. בתנאי שאם הוכח כי אם לא ישולמו פיצויים ייגרם עיוות דין, רשאי הנציב העליון עפ"י הכרעת דעתו ליתן את סכום הפיצויים שימצא לראוי לקבוע מתוך התחשבות בכל מסבות הענין. אם השתרע השטח שהופקע מאיזה בעל קרקע שהוא על יותר מרבע השטח הכללי של המגרש השייך לו, משלמין פיצויים לבעל הקרקע בעד החלק המופקע העודף על אותו רבע שטח, בהתאם להוראות פקודה זו.

„הפקעת חנם לצורך הרחבת כבישים.”

עו פקודת הקרקעות (הפקעה).

פקודת סדור עניני קרקעות, (תיקון), 1985.

סעיף 10, סעיף-קטן חדש כדלקמן נתוסף כסעיף-קטן (4): —

„(4) בכל עת לאחר פרסום הודעת הסידור ובכל שלב משלבי המו"מ שלפני הפקיד המסדר, בענין הבעלות על הקרקע באיזור סדור, תהא לפקיד המסדר הסמכות ליתן צו זמני לחזקה על קרקע שאותה מודעה נוגעת לה או שאותו מו"מ נוגע בה, וכן לשנות או לבטל אותו צו, לטובת אדם התובע חזקה או המגיש תביעה נגדית על כך, ורואין אותו כאילו היתה סמכות זו מסורה לו תמיד, והפקיד המסדר רשאי ליתן צו כזה אם על דעת עצמו ואם לבקשתו של אדם התובע חזקה או המגיש תביעה נגדית על כך.”

פ פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין).

א אותו חלק החל על אזורי עיריה הושמט.

פג פקודה הרשויות המקומיות (החלפתן).

ה ע ר ה: —

עיינ סעיף 133 מפקודת העיריות, 1934.

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

פרק	פקודת המועצות המקומיות.	סעיף 2, סעיף-קטן (1) תוקן ע"י הוספת המלים „או אזור” אחרי המלים „כפר גדול”.	פקודת המועצות המקומיות (תיקון), 1936.
-----	-------------------------	--	---------------------------------------

סעיף 4 הוחלף בסעיף הבא: —

4. מועצה מקומית תהא רשאית לעשות את המעשים דלקמן, באישורו של מושל המחוז ולא בדרך אחרת, ובהתחשב עם תנאי הצו שעל פיו הורכבה המועצה ועם כל אותם התנאים שמושל המחוז יטילם: —

„סמכותה של מועצה מקומית ללוות כספים.”

(א) ללוות כסף מכל אדם לכל מטרה שנתאשרה ע"י מושל המחוז, ולמשכן כל נכס או הכנסה של המועצה לזכות המלוה לשם הבטחת תשלום הקרן והרביית של אותה מלווה;

(ב) ללוות לזמן-מה סכום או סכומים מן הבנק אשר בו מתנהל החשבון של המועצה המקומית.”

סעיף 5 הוחלף בסעיף הבא: —

5.—(1) בהתחשב עם הוראות הצו שניתן עפ"י סעיף 2 מפקודה זו תהיה למועצה מקומית סמכות להטיל את המסים והתשלומים דלקמן באישורו של מושל המחוז: —

„סמכויות של מועצות להטיל מסים, והוראות כספיות.”

(א) מסים לרבות מס חינוך על הבעל או המחזיק של נכס בכפר או באזור או ברובע;

(ב) אותם מסי רשיון או מסים אחרים שמועצת עירייה מורשית להטיל באותה שעה, או שמועצה מקומית רשאית להטילם עפ"י הוראותיה של כל פקודה;

(ג) תרומות-תשלום מתושבי הכפר או האזור או הרובע לצרכי חנוך, מאנשים שילדיהם, כשיש להם ילדים, זכאים ליהנות מהם.

(ד) מס גולגולת על תושבי הכפר או האזור או הרובע.

(2) מועצה מקומית תערוך אחת בשנה תקציב המוסר את הערכת הכנסותיה והוצאותיה; התקציב יוגש למועצת העירייה לאשור, אם

הרובע מצוי בתוך תחומי אזור העיריה, ואילו במקרים אחרים יוגש התקציב לאשור למושל המחוז ומשנתאשר התקציב ישמש כתקציב שנתי למועצה המקומית. ואין לשלם שום תשלום מכספי המועצה המקומית ואסור לה למועצה להתחייב בכל התחייבות שהיא אלא בהתאם לאותו תקציב. המועצה המקומית רשאית באשור כאמור לעיל לשנות את התקציב. נתגלעו חלוקי דעות בין המועצה המקומית לבין מועצת העיריה, מביאין אותם לפני מושל המחוז והחלטתו תהא החלטת גמר.

(3) הצו על פי סעיף (2) מפקודה זו מותר לכלול בו הוראה לענין שמירת בטחונם של כספי המועצה ולענין בקורת חשבונותיה של המועצה ולענין תשלומים שלא נתאשרו על פי הוראות אותו צו או עפ"י התקציב שנאשר על פי הוראות סעיף־קטן (2) מסעיף זה."

סעיף 7 הושמט.

סעיף 8 הוחלף בסעיף הבא:—

8.—(1) למועצה תהא הסמכות להתקין חוקי עזר להבטחת הבריאות, הסדר וההנהלה הפנימית בכפר או באזור או בקבוצה או ברובע; חוקי עזר אלה יוצאו באשורו של מושל המחוז, ואם המועצה היא של רובע—בהתחשב עם סמכויותיה של מועצת העיריה, ומבלי לפגוע בכללותן של הסמכויות דלעיל מותר לכלול בחוקי עזר אלה הוראה בענין הטלתם וגבייתם של מסים ותשלומים שהורשה להטילם על פי סעיף 5 מפקודה זו.

„הסמכות להתקין חוקי עזר.

(2) בחוקי עזר אלה מותר לקבוע עונשין על כל הפרה של אחד מחוקי העזר האלה, בשעור של לא יותר מ־20 פונט על כל עברה אחת, ואילו אם העברה היא נמשכת — קנס לא יותר משני פונטים ליום שבו נמשכת העברה לאחר שניתנה הודעה בכתב ממושל המחוז על הפרה כזאת או לאחר חיוב בדין. מקום שלא נקבע במיוחד עונש על הפרת חוק עזר, מטילין קנס של לא יותר מחמשה פונטים ואילו אם העברה היא נמשכת, מטילין קנס נוסף של לא יותר מפונט אחד על כל יום שבו נמשכת העברה לאחר מודעה או חיוב בדין כאמור לעיל."

פרק	השם	מחות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

פקודת הרופאים,
(תקון), 1935.

סעיף 4 הוחלף בסעיף הבא: —

צ פקודת הרופאים.

4.—(1) רשיונות לעסוק ברפואה לא ינתנו
אלא לאנשים שהם נתיני פלשתינה (א"י) או
שקבלו רשות להשאר בקביעות בפלשתינה (א"י).
..הפרוצידורה
בקבלת רשיונות.

(2) בקשה לקבלת רשיון לעסוק ברפואה
שהוגשה ע"י אדם שהוא נתין פלשתינה (א"י)
מלידה או ע"י אדם: —

(א) שנעשה נתין פלשתינה (א"י), או

(ב) שקבל רשות להשאר בקביעות
בפלשתינה (א"י).

לא יאוחר מביום לראשון בדצמבר, 1935, תוגש
למנהל, והמנהל יתן את הרשיון משיתברר לו
שהמבקש: —

(i) הוא בעל אופי טוב.

(ii) למד רפואה לא פחות מחמש שנים
באוניברסיטה או בבית ספר לרפואה
שהמנהל מכיר בהם, וקבל דיפלום שהמנהל
מכיר בו.

(iii) לא נשללה מאתו נתינותו הפלשתינאית
(א"י) או הרשות להשאר בקביעות
בפלשתינה (א"י).

(3) בקשה לקבלת רשיון לעסוק ברפואה
שהוגשה ע"י אדם: —

(א) שנעשה נתין פלשתינה (א"י), או

(ב) שקבל רשות להשאר בקביעות
בפלשתינה (א"י).

לאחר הראשון בדצמבר, 1935, תוגש למנהל,
ובהתחשב עם הוראות סעיף 4 א' של פקודה זו
יתן הלה את הרשיון משיתברר לו שהמבקש: —

(i) הוא בעל אופי טוב;

(ii) למד רפואה לא פחות מחמש שנים באר-
ניברסיטה או בבית ספר לרפואה שהמנהל
מכיר בהם, וקבל דיפלום שהמנהל מכיר בו.

(iii) לא נשללה מאתו נתינותו הפלשתינאית (א"י) או הרשות להשאר בקביעות בפלשתינה (א"י).

(4) מטילין מס של שני פונטים עם מתן רשיון מטעם המנהל לעסוק ברפואה.

הסעיפים החדשים דלקמן נתוספו לאחר סעיף 4 (כפי שהוחק בזה, וסומנו כסעיפים 4 א ו-4 ב:—

4 א. רשאי הנציב העליון לקבוע במודעה בעתון הרשמי, לא יאוחר מביום השלישי ואחד בדצמבר שבכל שנה ושנה, את המספר המקסימלי של רשיונות לעסוק ברפואה שהמנהל רשאי ליתן במשך השנה המתחילה ביום הראשון בינואר שלאחר תאריך המודעה לאנשים שהגישו בקשה על כך עפ"י סעיף-קטן (3) מסעיף 4 של פקודה זו, ובשום שנה לא יתן המנהל לאנשים אלו רשיונות לעסוק ברפואה יתר על המספר המקסימלי שנקבע ע"י הנציב העליון עפ"י פקודה זו לאותה שנה:

„מסכותו של הנציב העליון להנביל את מספר הרשיונות שמותר ליתן למנישי בקשות עפ"י סעיף 4 (3)“

בתנאי שאם בזמן מן הזמנים יהא מספר בעלי הבקשות שעפ"י סעיף-קטן (3) מסעיף 4 של פקודה זו גדול ממספר הרשיונות לעסוק ברפואה שהוקצבו, רשאי המנהל להחליט עפ"י הכרעת דעתו הבלתי מוגבלת כיצד יחולקו הרשיונות.

4 ב.—(1) אם ניתן המספר המקסימלי של רשיונות לעסוק ברפואה שהמנהל רשאי לתת באיזו שנה לאנשים שהגישו בקשות לכך עפ"י סעיף-קטן (3) מסעיף 4 של פקודה זו, יכול כל מוסד רפואי או מדעי בפלשתינה (א"י) שהמנהל מכיר בהם לבקש מאת הנציב העליון כי ינתן רשיון לעסוק ברפואה רק באותו המוסד ובשמו לכל אדם:—

הנציב העליון רשאי ליתן רשיונות במסרים ידועים.

(א) שנעשה נתין פלשתינה (א"י), או

(ב) שקבל רשות להשאר בקביעות בפלשתינה (א"י), לאחר היום השלושים ואחד בדצמבר, 1935, ומשיתברר לנציב העליון שהאדם הנזכר בבקשה:—

(i) הוא בעל אופי טוב;

(ii) למד רפואה לא פחות מתמש שנים באור ניבורסיטה או בבית ספר לרפואה שהמנהל מכיר בהם וקבל דיפלום שהמנהל מכיר בו;

(iii) יעסוק ברפואה רק באותו מוסד או בשמו. יתן את הרשיון לאותו אדם.

(2) יכול הנציב העליון לבטל את הרשיון שניתן לכל אדם עפ"י סעיף-קטן (1) מסעיף זה אם נתברר לו שאותו אדם חדל לקיים את הוראות פסקא (3) של אותו סעיף-קטן:

בתנאי שלא ינתן שום צו ביטול אלא אם כן ניתנה אפשרות לאדם הנוגע בדבר להגיש לנציב העליון את תעצומותיו בכתב.

ובתנאי ששום דבר הנאמר בסעיף-קטן זה לא יחשב כמגביל את זכותו של המנהל או של כל אדם שקופח להגיש קובלנה לנציב העליון עפ"י סעיף 6 של פקודה זו, או את זכותו של הנציב העליון לבטל או להפסיק לזמן מה רשיון לעסוק ברפואה בהתאם להוראות אותו סעיף.

(3) מטילין מס של שני פונטים עם מתן רשיון מטעם הנציב העליון לעסוק ברפואה.

סעיף 5 תוקן ע"י החלפת המלים „כל שסרבו ליתן לו או שלא נתנו לו רשיון” במלים „כל הרואה את עצמו מקופח מחמת שהמנהל סרב לתת לו או לא נתן לו רשיון”.

סעיף 6. סעיף-קטן (1). התנאי הראשון תוקן ע"י הוספת המלים „עפ"י סעיף זה” אחרי המלים „ביטול או הפסקה”.

סעיף 6. סעיף-קטן (3) תוקן ע"י הוספת המלים „עפ"י סעיף זה” אחרי המלים „ביטול או הפסקה”.

סעיף 8 הוחלף בסעיף הבא: —

8.—(1) לא יעסוק רופא בשום מלאכה או בשום עסק מסחרי. „מלאכה ופרסום אסורים.”

(2) לא יפרסם רופא מודעות על עצמו כעוסק ברפואה לא בעתונות ולא בכל אופן אחר:

בתנאי —

(א) שיהא רשאי להדביק מחוץ לחדרים שבהם הוא מקבל חולים מודעה שנוסחה

סרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

ייקבע ע"י תקנה, המציינת את שמו, מקצועו והכשרותיו הרפואיות, וכן

(ב) שאם שנה את כתבתו, הוא רשאי להדביק מחוץ לחדרים שבהם הוא קבל חולים קודם לכן מודעה שנוסחה ייקבע עפ"י תקנה, ושובה יציין את הכתובת של החדרים החדשים המשמשים לקבלת חולים, ורשאי הוא להודיע בכתב את כתבתו החדשה לאנשים שדרשו בעצתו.

(3) פרט לאמור בסעיף-קטן (2) מסעיף זה, אסור לרופא לפרסם את מלאכתו, בין במישרין ובין בעקיפין, לצורך רכישת חולים או לשם תועלתו המקצועית שלו; ולא ישתדל בפרסום מודעות המשבחות או מדגישות את מומחיותו המקצועית שלו, את ידיעותיו, שירותיו והכשרתו, או המזלזלות במומחיותם המקצועית, בידיעותיהם, בשרותיהם, ובהכשרותיהם של אחרים, ולא יסכים לפרסום מודעות כאלה ולא ישלים עם כך; ולא יתחבר לאותם אנשים המשתדלים בפרסום מודעות כאלה, ולא יעבוד אצלם, ולא ינהל תעמולה לשם רכישת חולים ולא יעסיק סוכן או תועמלן לשם כך; ולא יתחבר לאותם אנשים המתוכים בקבלת עבודה כזאת ולא יעבוד אצלם.

אותו חלק החל על אזורי עיריות הושמט.

צה פקודת מילוות עירוניות.

ה ע ר ה : —

עיין סעיף 133 מפקודת העיריות, 1934.

פקודת הפטנטים וסימני האמצאה (תיקון), 1985.

קה פקודת הפטנטים וסימני האמצאה. סעיף 2: הגדרת „בית משפט מחוזי“ הוחלף בהגדרה הבאה: —

„בית משפט מחוזי“ פירושו בית המשפט המחוזי או בתי המשפט המחוזיים שנקבעו בצו מאת הנציב העליון כדי לשמש בשיפוט עפ"י פקודה זו.

סעיף 2, ההגדרה החדשה דלקמן נתוספה לאחר הגדרת „בית משפט מחוזי“ (כפי שהוחקה בזה): —

„הדומיניונים של הוד מלכותו“ כוללים את ארצות החסות הבריטיות ואת המדינות החוסות בצל הכתר הבריטי וכל ארץ שהוד מלכותו קבל עליה מנדט מטעם חבר הלאומים.

פקודת הפטנטים
וסיומני האמצאה
(תיקון), 1986.

סעיף 8 הוחלף בסעיף הבא: —

„בריקת הפירוט 8.—(1) הרושם רשאי בכל עת, לפני קבלת הפירוט, לדרוש מאת המבקש לעשות תקונים בבקשה או בפירוט ככל שיהא צורך בכך, כדי שתתקיימנה על ידי כך הוראות הסעיפים 5 ו־6 מפקודה זו.

(2) אם נראה לרושם כי האמצאה שהמבקש תובע נתבעה או תוארה: —

(א) בכל פירוט שהוגש קודם לכן או בכל פטנט שנרשם קודם לכן, או

(ב) בכל פירוט או פטנט אשר להגנתם או לרישומם הוגשה בקשה הנותנת לכל אדם אחר זכות בכורה לפטנט או לרישום על פני המבקש בתוקף הוראות סעיף 25 או סעיף 52 מפקודה זו (בין שפירוטו של המבקש כבר נתקבל ובין שלא נתקבל, ובין שניתן לו כבר פטנט בעד אמצאתו, ובין שלא ניתן לו פטנט כזה),

יודיע הרושם את הדבר למבקש, ורשאי הוא לדרוש מאתו להכניס כל תקון שיהא צורך בו, בתנאי שבשום פנים לא יהא הדבר מחובתו של הרושם, לערוך חקירה כדי לברר אם אמנם נתבעה או תוארה או נרשמה האמצאה הנתבעת כך.

(3) מקום שלא תוקנו בקשה או פירוט, הרי תאריכה של הבקשה יהא כתאריך התקון, אם יורה הרושם כך.

(4) אם נוכח הרושם כי האמצאה הנתבעת ע"י המבקש כבר נתבעה או תוארה:

(א) בכל פירוט שהוגש קודם לכן או בכל פטנט שנרשם קודם לכן, או

(ב) בכל פירוט או פטנט אשר להגנתם או לרישומם הוגשה בקשה הנותנת לכל אדם אחר זכות בכורה לפטנט או לרישום על

פני המבקש, בתוקף הוראות סעיף 25 או סעיף 52 מפקודה זו (בין שפירוטו של המבקש כבר נתקבל ובין שלא נתקבל, ובין שניתן לו כבר פטנט בעד אמצאתו ובין שלא ניתן לו פטנט כזה).

הרי, חוץ אם תסולק ההתנגדות ע"י תקונו של הפירוט כדי הנחת דעתו, יחליט הרושם אם בפירוטו של המבקש שיפורסם בצורת מודעה לקהל יש להסתמך על כל פירוט אחר, ואם כך הדבר, על איזה פירוט יש להסתמך, בתנאי שאם הוכח לרושם כי האמצאה הנתבעת נתבעה כולה ובמיוחד בכל פירוט שכבר הוגש קודם לכן, יסרב הרושם לקבל את הפירוט לאותה אמצאה.

(5) הרושם יסרב לקבל כל בקשה ופירוט לאמצאה שהשמוש בהם יהא לדעתו מתנגד לחוק, או למוסר או לסדרי הצבור.

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 20 כסעיף 20 א: —

20 א. הצגתה של אמצאה בתערוכה תעשיתית או בין לאומית, או פרסומו של תאור של אמצאה בזמן שהתערוכה מתקיימת בו, או השמוש באמצאה לצורך התערוכה במקום שבו מתקיימת התערוכה או השמוש באמצאה בימי התערוכה ע"י כל אדם במקום אחר, בלא שהממציא יסכים או ישתתף בכך, או קריאת הרצאה ע"י הממציא בפני אגודה מדעית או פרסומה של ההרצאה בקובץ הפרוטוקולים של האגודה, לא יפגעו בזכותו של הממציא לבקש ולקבל פטנט בעד האמצאה או בתקפו של כל פטנט שניתן על יסוד הבקשה, בתנאי כי: —

„הצגת אמצאה אינה פוגעת בזכות על פטנט.“

(א) המציג, בטרם יציג את האמצאה, או האיש הקורא את ההרצאה או המרשה את הפרסום, יתן לרושם את המודעה הקבועה על כונתו לעשות כן, וכן

(ב) הבקשה לפטנט תוגש לפני יום פתיחת התערוכה או יום קריאת ההרצאה או פרסומה או תוך ששה חדשים מיום זה.

פרק	השם	מנות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

סעיף 38, סעיף-קטן (2) תוקן ע"י השמטת המלה „מקוימים”.
פקודת הפטנטים וסימני האמצאה, (תיקון), 1934.

פקודת הפטנטים וסימני האמצאה, (תיקון), 1935.

סעיף 52 הוחלף בסעיף הבא: —

52.—(1) אם יואיל הוד מלכותו בשמה של ממשלת פלשתינה (א"י) לבוא לכלל הסכם עם ממשלת איזו מדינה נכרית להגנת גומלין של אמצאות או סימני אמצאה, תהא הזכות לכל אדם שהגיש בקשה להגנת אמצאה או סימן אמצאה באותה מדינה, או בא כוחו החוקי או מקבל ההעברה שלו, לקבל פטנט על אמצאתו, או לרישום סימן האמצאה שלו עפ"י פקודה זו לפני מבקשים אחרים, ותאריך הפטנט או הרישום יהא תאריך הבקשה במדינה הנכרית.

„מתן פטנים או רישום סימני אמצאה לפי אמנה בין לאומית.”

— בתנאי —

(א) שאם הבקשה מתיחסת לפטנט, יהא יום תאריך הבקשה בתוך שנים עשר חודשי מיום הבקשה להגנה במדינה נכרית, ואם הבקשה היא לסימן אמצאה יהא תאריך הבקשה בתוך ששה חדשים מיום הבקשה להגנה, וכן

(ב) כי שום דבר האמור בסעיף זה לא יזכה את בעל הפטנט או בעל סימן האמצאה לגבות דמי נזק בעד מעשי הפרה שיחולו לפני עצם התאריך שבו נתקבל הפירוט שלו או שבו נרשם סימן האמצאה שלו בפלשתינה (א"י).

(2) פטנט שניתן לאמצאה או תעודת רישום לסימן אמצאה לא יהיו נפסלים במקרים הבאים:

(א) פטנט — רק מחמת שפורסם תאור האמצאה או שהשתמשו באמצאה;

(ב) סימן אמצאה — רק מחמת שהציגו את סימן האמצאה או שהשתמשו בו או שפרסמו תאור או תכנית הימנו

בפלשתינה (א"י), במשך התקופה המפורשת בסעיף זה כתקופה שבה מותר להגיש את הבקשה.

(3) את הבקשה למתן פטנט או לרישום סימן אמצאה עפ"י סעיף זה צריך להגיש באתו אופן שמגישין בקשה רגילה עפ"י פקודה זו.

(4) הוראות הסעיפים הקטנים (1) (2) ו-(3) מסעיף זה לא תחולנה אלא על אותן מדינות נכריות שהנציב העליון הכריזו בצו במועצה שהן חלות עליהן ורק כל אותו הזמן שהצו מוסיף להיות בר תוקף כלפי אותה מדינה.

(5) מקום שנראה לנציב העליון כי הסמכות המחוקקת של איזה חלק של הדומיניונים של הוד מלכותו התקינה הוראות המניחות את הדעת להגנתם של אמצאות שניתן בעדן פטנט בפלשתינה (א"י) ושל סימני אמצאה שנרשמו בפלשתינה (א"י) מותר לו לנציב העליון להטיל בצו במועצה את הוראות הסעיפים הקטנים (1), (2) ו-(3) מסעיף זה על אותו חלק מן הדומיניון נים של הוד מלכותו בשינויים ובהוספות שיפורשו באתו צו, אם יהיו שנויים והוספות.

הטלת הסעיפים הקטנים (1) (2) ו-(3) על הדומיניונים של הוד מלכותו.

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 52 כסעיף 52 א:—

52 א—(1) בהתחשב עם הוראות סעיף זה אין לראות את זפותו של בעל פטנט כזכות שהופרה:—

„הוראות מיוחדות ביחס לספינות, אוירונים ולמרכבות יבשה.

(א) מחמת השמוש באניה נכרית באמצאה שיש עליה פטנט בגופה של הספינה או במכונות או במכשירים או בשאר אבזרים שלה, אם שוהה הספינה שהות עראי או בדרך מקרה במימי החוף הכלולים בגדר שפוטה של פלשתינה (א"י), ואין משתמשים באמצאה אלא לצרכיה הממשיים של הספינה גרידא;—

(ב) מחמת השמוש באמצאה שיש עליה פטנט בבנין אוירון נכרי או מרכבת יבשה נכרית או בשיטות העבודה שלהם, או באבזריהם, אם לא באו האוירון או המרכבה לפלשתינה (א"י) אלא באופן זמני או בדרך מקרה בלבד.

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

(2) סעיף זה לא יחול אלא על ספינות, אוירונים ומרכבות יבשה של מדינה נכרית שהנציב העליון הכריז עליה בצו במועצה כי חוקיה מקנים זכויות מקבילות ביחס לשמוש באמצאות בספינות, באוירונים ובמרכבות יבשת של פלשתינה (א"י) כשהם באים למדינה הנכרית או למימי החוף שלה.

(3) לצורך הסעיף הזה ספינות ואוירונים דינם כדין ספינות ואוירונים של הארץ אשר בה הם רשומים, ומרכבות יבשת דינן כדין מרכבות של הארץ אשר בה נוהגים בעליהם לשבת.

(4) רשאי הנציב העליון בצו במועצתו להטיל את הסעיף הזה על ספינות, אוירונים ומרכבות יבשת של חלק מן הדומיניונים של הוד מלכותו באותו אופן שהוא מטילו על ספינות, אוירונים ומרכבות יבשת של מדינה נכרית.

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 52 א (כפי שהוחק בזה), כסעיף 52 ב: —

52 ב. כל הצוויים מאת הנציב העליון במועצה שניתנו קודם ליום עשרים וששה בפברואר, 1935, יהא להם תוקף כאילו ניתנו עפ"י סעיף 52 א או עפ"י סעיף 52 א מפקודה זו; וכל הסתמכות בכל צו מצוויים אלה על סעיף 51 מפקודת הפטנטים בפברואר, 1935, וסימני האמצאה, 1924, רואין אותה כהסתמכות על סעיף 52 או סעיף 52 א מפקודה זו.

„הוראות מוציאות מן הכלל ביחס לצוויים שניתנו קודם ליום עשרים וששה בפברואר, 1935.”

קז פקודת הפנסיות. סעיף 2, הגדרת „קצבת נכר” הוחלפה בהגדרה הבאה: — פקודת הפנסיות, (תיקון), 1934.

„ קצבת נכר” ו „קצבת סטנוגרפיה” פירושן הוספות מיוחדות אל המשכורת הניתנות בהתאם לתקנות הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י) בנידון ההוספות הללו.

סעיף 2, הגדרת „משכורת בת פנסיה” הוחלפה בהגדרה הבאה: —

„ משכורת בת פנסיה ” —

(א) כשמדובר בשירות בממשלת פלשתינה (א"י), הריהי כוללת —

(i) משכורת;

(ii) קצבת נכר ;

(iii) קצבה אישית ;

(iv) קצבת סטנוגרפיה ;

אך אין היא כוללת קצבת תפקיד, קצבת נציגות או כל שכר אחר ;

(ב) כשמדובר בשירות בממשלה אחרת פירושה משכורת הבאה בחשבון לצורך פנסיה עפ"י החוק או התקנות הנהגים באותו שירות".

סעיף 5, סעיף־קטן (ב) הושמט.

פקודת הפנסיות
(תיקון), 1936.

סעיף 6, פסקא (ג), התנאי החדש דלקמן נתוסף לאותה פסקא :—

„בתנאי שיכול הנציב העליון להורות כי כל תקופת שירות בהנהלת שטח האויב הנכבש לפי חוזה הקובע כי השירות הובא בחשבון לצרכי פנסיה, תובא בחשבון כתקופה המקנה זכות לפנסיה, לתגמול או לקצבה אחרת עפ"י הוראות פקודה זו".

סעיף 7, התנאי הוחלף בתנאי הבא :—

„בתנאי שאם מלאו לפקידה המשמשת במשרה בת פנסיה לא פחות מחמש שנות שירות ולאחר שנתקיימה במשרה בת פנסיה, התפטרה אותה פקידה לרגל נשואיה או מתוך שהיא עומדת להנשא, או שדרשו ממנה להסתלק ממשרתה מחמת נשואיה, הרי, לכשתתן עדות המניחה את הדעת על נשואיה בתוך ששה חדשים לאחר התפטרותה או הסתלקותה או בתוך כל תקופה אחרת, ככול שיתיר הנציב העליון באיזה מקרה מסוים, מותר להעניק לה תגמול בשיעור של לא יותר ממשכורת־פנסיה של חצי חדש, שהיתה מקבלת בזמן הסתלקותה, בעד כל ששה חדשים מלאים של שרות בר פנסיה קודם לאותו תאריך, ובלבד שאותו תגמול לא יעלה על משכורת בת פנסיה של שנים עשר חדש".

שום דבר האמור בתנאי זה לא יחשב כאילו הוא פוגע בזכויותיה של כל פקידה שאושרה במשרה בת פנסיה קודם לתאריך שנים ביולי, 1936".

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 19 כסעיף 20:—

20. ישום דבר הכלול בתיקונים לפקודה זו
 שהונהגו ע"י פקודת הפנסיות (תיקון), 1934,
 אין רואין אותו כאילו הוא פוגע בפנסיה שניתנה
 לפני יום תשעה בנובמבר, 1934.
 „הוראות מוציאות מן הכלל ביחס לפנסיה שניתנה לפני יום תשעה בנובמבר, 1934.”

תקנות הפנסיות, 1934.

התוספת תוקנה כדלקמן:—

1. תקנה 13 (1) תוקנה —

(א) ע"י הוספת המלים „(א)”, (ד) או (ה) אחרי המלים „בסעיף 7”;

(ב) ע"י החלפת המלים „בשיעור של שכר שבוע אחד” במלים „כדי לא יותר משכר שבוע אחד”.

תקנות הפנסיות (מס' 8), 1936.

2. תקנה 14 (2): התנאי החדש דלקמן נתוסף כתנאי (v), ותקפו יחול מיום חמשה-עשר בנובמבר, 1934:—

„(v) שאם לא השתמש פקיד בברירה בתוך המועד המפורש בתקנה זו, יכול הנציב העליון במועצה ובאישורו של מזכיר הממלכה, ואם נראה לו שלפי כל המסיבות שבענין מן היושר לעשות כן, להרשות לאותו פקיד להשתמש בברירה בתוך מועד מסויים שיפורש על ידו.”

תקנות הפנסיות, 1936.

3. תקנה 15: הגדרת „ממשלה רשומה בתוספת” תוקנה ע"י הוספת המלים דלקמן בסופה של ההגדרה: „והנהלת מסילות הברזל והנמלים של קניה ואוגנדה”.

4. תקנה 17 הוחלפה בתקנה הבאה:—

תקנות מיום 31 במאי, 1934, עתון רשמי מיום 7 ביולי, 1934.

17.—(1) כשהשרות הממשלתי האחר של פקיד היה כלו אצל אחת או יותר מאחת הממשלות הכלולות בתוספת ואותו פקיד כהן במשרה בת פנסיה בפלשתינה (א"י) במשך שנים עשר חדשים למצער והמספר הכולל של כל ימי שרותו, אילו עברו עליו בפלשתינה (א"י), היה מקנה לו זכות לפנסיה עפ"י הפקודה, הרי בהסתלקו מהשרות הממשלתי במסבות המרשות אותו, לפי החוק או לפי התקנות של השרות שבו שרת לאחרונה, להסתלק מהשרות ולקבל פנסיה או הענקה, יוכל לקבל פנסיה מפלשתינה (א"י) באותו הסכום שהיחס שלו אל סכום הפנסיה שהיה זכאי לו אילו היה כל שירותו כלו

„פנסיה בער שירות שהיה כלו בקבוצת הממשלות.”

תקנות מיום 9 באוגוסט, 1934, עתון רשמי מיום 23 באוגוסט, 1934.

תקנות מיום 4 באפריל, 1936, עתון רשמי מיום 9 באפריל, 1936.

בפלשתינה (א"י) יהיה כיחס שיש לסכום הכללי של משכרותיו בנות פנסיה במשך שרותו בפלשתינה (א"י) אל הסך הכל של הסכום הכללי של משכרותיו בנות הפנסיה בכל ימי שרותו בקבוצת הממשלות.

(2) כשיבואו לקבוע לצורך תקנה זו את שיעור הפנסיה שאיזה פקיד יהיה זכאי לו אילו בילה את כל ימי שרותו בפלשתינה (א"י) ינהגו לפי הכללים הבאים:—

(א) סכומי הפנסיה הסופיים יהיו סכומי הפנסיה של תקופת שרותו האחרונה בקבוצת הממשלות;

(ב) לא יתחשבו בתקנה 10 או בתקנה 11.

(ג) יש להתחשב עם התנאי שאין הפנסיה יכולה לעלות על שני שלישים מן המשכורת האחרונה בת הפנסיה;

(ד) לא יביאו בחשבון שום תקופה של שרות ממשלתי אחר אצל ממשלה הכלולה ברשימה ושאינה נותנת לפקיד פנסיה או הענקה.

בתנאי שפקיד שנכנס לשרות הממשלתי קודם ליום אחד בינואר, 1930, אפשר יהיה לחשב את הפנסיה שלו בעד שרותו בפלשתינה (א"י), כאילו הממשלה הכלולה בתוספת ואשר הוא שרת אצלה לא היתה כלולה בתוספת לתקנות האלה, אם דבר זה יהא לתועלתו.

(3) לצורך תקנה זו יחשב הסך-הכל של משכרתו בת הפנסיה כסכום המשכורת הכללי שהפקיד היה מקבל והס"ה של המשכורת האחרות בנות הפנסיה שהיה מקבלם אילו נשאר על משמרתו במשכרת מלאה במשרה או במשרות היסודיות שלו כל הימים שבהם שרת בקבוצת הממשלות לאחר שמלאו לו עשרים שנה.

בתנאי שבחישוב הסכום הכולל של משכורתו בת הפנסיה לא יביאו בחשבון כל שירות ששרת באחת מן הממשלות הכלולות בתוספת, שאינה נותנת לפקיד כל פנסיה או תגמול, וכן לא יביאו בחשבון כל תקופת-פגרא, בין שלא בתשלום

פרק השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
---------	-------------	---------------

משכורת ובין בתשלום משכורת לפי דרגא מיוחדת, שניתנה לו על מנת להביא שירות ממושך לידי הפסק, אם ע"י ביטול המשרה או כתוצאה מארגון חדש שתכליתו להביא לידי יתר הכשרה והסכון".

5. התוספת לתקנות תוקנה ע"י הוספת הממשלות של הארצות דלקמן: —

תקנות מפברואר, 1935,

עתון רשמי מיום 28
פברואר, 1935.

„מלטא

איי התורכים ואיי קאיקוס

תקנות הפנסיות,
(מס' 2), 1936.

— הנציבות העליונה של אפריקה הדרומית בארצות דלקמן: —

תקנות הפנסיות,
(מס' 4), 1936.

באזוטולנד

תקנות הפנסיות,
(מס' 5), 1936.

ביטשואנאלנד

סוואזילנד.

סיישל.

בהאמאס".

פקודת הפנסיות
לאחיות רחמניות,
(תיקון), 1936.

סעיף 5 הוחלף בסעיף הבא: —

קח פקודת הפנסיות
(אחיות רחמניות).

5.—(1) לשום אחות רחמניה לא תהא זכות מוחלטת לפיצויים בעד שירות שבעבר או לכל קצבה הניתנת עם גמר השירות.

„קצבת נמר
שירות אינה
ניתנת בתורה
זכות.

(2) מקום שהוכח להנחת דעתו של הנציב העליון שאחות רחמניה היתה אשמה במעשים בלתי מהוגנים, ברשלנות או בהתנהגות רעה, מותר להפחית את הקצבה הניתנת עם גמר השירות או לבלי לתתה כל עיקר".

סעיפים 7 ו-8 הוחלפו בסעיפים הבאים: —

קיא פקודת ההגנה
על הצומח.

פקודת החגנה על
הצומח (תיקון), 1934.

7. לצרכי הסעיפים 8 ו-10 מפקודה זו — „פירוש.

„בעלים" כולל כל אדם הזכאי לחלק מדמי האריסות או מההכנסה של הקרקע, בין שאותו אדם מחזיק בחלק של אותה קרקע ובין שאינו מחזיק בו, וכן בין שהוא הבעלים הרשומים של איזה חלק באותה הקרקע ובין שאינו הבעלים הרשומים.

8—(1) בצו שיהא ערוך בכתב: —
(א) על שם בעל קרקע או בעל אדמת מטעים,

או

(ב) על שם אחד הבעלים או כמה מן הבעלים
כשהקרקע מוחזקת בבעלות משותפת.

כחו של
מפקח צמחים
לצוות כאיוו
פעולות פקוח
יש לאחוז
כנגד מנפות
ומחלות.

יכול כל מפקח צמחים לצוות לאותם הבעלים
לעשות, תוך מועד מסוים שיפורש בצו, אותן
פעולות הפיקוח שתהיינה נחוצות לצורך השמדת
כל מחלה או מגפה ובכלל הפעולות אף עקירה
שלמה של כל צמח, אם תהיה העקירה נחוצה, בין
שהצמח נגוע במחלה או במגפה ובין שאינו
נגוע.

(2) מסירת צו עפ"י הפקודה הזאת יכולה
להיות באפנים אלה: —

(א) בשליחת הצו לבעל במכתב באחריות
ע"י הדואר, או

(ב) בהדבקת הצו במקום בולט בשטח
הקרקע, כשאינן הבעל ידוע או כשאינן מקום
מגוריו ידוע.

ומסירה כזאת יהא דינה כדין מסירת הצו בהודעה
לכל הבעלים.

(3) אם לא יקיים אחד הבעלים את ההוראות
הכלולות בצו שנמסר בהתאם לפקודה זו יכול
מנהל החקלאות, או כל פקיד שיורשה על ידו
בכתב לתכלית זו, לעלות על הקרקע, בין בעזרת
אחרים ובין שלא בעזרת אחרים, ולעשות כל
אותן הפעולות שתהיינה נחוצות לשם בצועו
הראוי והממשי של הצו.

סעיף 10 הוחלף בסעיף הבא: —

10—(1) כל ההוצאות הכרוכות בביצוע כל צו
שניתן עפ"י הפקודה הזאת ישולמו על ידי הצד
הסרבן, אך מותר לנציב העליון לותר על תשלום
ההוצאות הללו, כלן או מקצתן.

„הוצאות.

(2) בעלי הקרקע הנוגעים בדבר יהיו כלם
יחד וכאו"א בפני עצמו אחראים בפני הממשלה
לתשלום ההוצאות הללו, ואפשר יהיה לגבותן

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

כחוב מכל בעל מן הבעלים או מכמה מהם. שום דבר האמור בזה לא יפגע: —

(א) בזכותו של כל בעל מן הבעלים לפנות לבית המשפט בתביעה נגד בעל-שותף בגין ההוצאות הללו; או

(ב) בעונש הקבוע בסעיף 12 הצפוי לבעלים בשל כל עברה על פסקא (ב) של סעיף זה".

סעיף 13 תוקן כדלקמן: —

(א) פסקא (ד) של אותו סעיף סומן כפסקא (ו).

(ב) והפסקאות החדשות דלקמן נתוספו כפסקאות (ד) ו-(ה): —

„(ד) בענין מתן רשיונות. בקורת ופיקוח על משתלות או על מקומות אחרים שמגדלים בהם צמחים לצרכי מכירה או לצרכי חלוקה בדרך אחרת.

(ה) בענין הטלת תשלומים על מס רשיונות שניתנו או על בדיקות וטיפולים שנעשו בהתאם לתקנות שעפ"י הפקודה הזאת.”

פקודת המשטרה, (תקון),
(מס' 4), 1936.

קיב פקודת המשטרה. סעיף 28 הוחלף בסעיף הבא: —

28.—(1) עפ"י צו מאת מושל המחוז מותר „השימוש בחלק ד' ונבי אזורי שבטים ואזורים אחרים. להטיל חלק זה —
(א) על אזור-שבטים במחוז שלו;

(ב) על כל אזור אחר במחוזו שאינו אזור כפרים או אזור של קבוצת כפרים.

(2) כשיבואו להטיל חלק זה על אזור שבטים או על כל אזור אחר שאינו אזור כפרים או אזור של קבוצת כפרים, ייקבע ויחולק שחרם של נוטרים שנתמנו, כדרך שיאשר מושל המחוז.”

פקודת המשטרה, (תקון),
(מס' 8), 1936.

סעיף 32 הוחלף בסעיף הבא: —

32.—(1) לכשנתברר כי נתקיימה התקלה „סגירת בתי קפה ומקומות כינוס לצבור. בלתי חוקית, או מהומה, או הפרעת השלום, או כי יש יסוד לחשוש להן, מותר לו למושל המחוז או לשופט שלום או לקצין משטרה עליון להורות כי כל בעל בית קפה או כל מקום אחר

של כינוס צבורי (פרט למקומות שקבלו רשיון למכירת משקאות משכרים) או כל מועדון, או כל אדם שקבל רשיון לפתוח או לנהל בית קפה או מקום כינוס צבורי אחר או מועדון יסגור אותו בית למשך אותו זמן שהפקיד גותן הצו יראה צורך בו.

(2) כל שנצטוו לסגור איזה בית בהתאם לסעיף זה, והחזיקו פתוח, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס חמשים פונט, או לשני העונשין כאחד, ומשניתן צו כזה מותר לו לכל שוטר להשתמש בכוח כפי הצורך לסגירת הבית.

פקודת המשטרה (תקון),
(מס' 2), 1936.

סעיף 33, פסקא (ב) הוחלפה בפסקא הבאה: —

„(ב) אם נמצא אדם במקום צבורי כשהוא מחזיק ברישותו סכין, מקל, אלה, מוט ברזל, אבן או נשק מכל מין או סוג ולדעת שוטר הוא נושאם כדי לסייע במהומה או כי הוא עלול להשתמש בהם במקרה של מהומה, הרי מותר להחרים או לתפוס מיד את הסכין, המקל, האלה, מוט הברזל, האבן או הנשק. כל אדם כזה וכל אדם המסית אחרים להתקהל, אם בעל פה ואם בכתב ואם בכל אמצעי אחר, וכל אדם השר שיר או משתמש במלים או בהעויות העשויות, לדעת השוטר, להביא לידי הפרת השלום, מותר לעצרו בלא צו מעצר, ובצאתם חייבים בדינם בפני שופט שלום, יהיו צפויים לאותם עונשים שנקבעו בפסקא (א) של סעיף זה.”

פקודת המשטרה,
(תקון), 1934.

סעיף 34 ו־35 הוחלפו בסעיפים הבאים כסעיפים 34, 35

— 35 א ו־35 ב: —

פקודת המשטרה,
(תקון), 1936.

34. לצרכי הסעיפים 35 ו־35 א של פקודה זו: „הגדרת אספה ותהלוכה.

„אספה” פרושה חמשים בני אדם או יותר מזה שנתקהלו כדי לשמוע נאום או משא על נושא שיש בו ענין מדיני, או כדי לדון על נושא כזה.

„תהלוכה” פרושה חמשים בני אדם או יותר מזה המהלכים יחד או המתקהלים כדי להלך יחד ממקום למקום, בין שהם זויים ממש ובין שאינם זויים ממש ובין שאנשים אלה הסתדרו בסך ובין שלא הסתדרו בסך.

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

35.—(1) אם מוצא מפקח המשטרה המחוזי כי השלטת בטחון הצבור או סדר הצבור דורשת מאתו לעשות זאת, יכול הוא לדרוש במודעה כללית או מיוחדת, מכל אדם הרוצה להעיד או לארגן או לכנס במחוזו אספה או תהלוכה, שיבקש ממושל המחוז רשיון לערוך אספה או תהלוכה כזאת במשך לא פחות משלשה ימים קודם ליום שבו יש בדעתו להועיד את האספה או את התהלוכה, או במשך זמן אחר שיפורט באותה מודעה.

הסדרת אספות ותהלוכות ומתן רשיונות על כד.

כל הודעה כללית כזאת תוכל לחול על כל המחוז של אותו מפקח המשטרה, או על חלק של אותו מחוז אשר יפורט באותה הודעה, וכל הודעה כללית או מיוחדת תשאר בתוקפה עד שתשונה או תבוטל ע"י הודעה אחרת שתפורסם ע"י אותו המפקח.

— לצרכי סעיף קטן זה —

„מחוז“ פירושו מחוז משטרה ;

„מחוז משטרה“ פירושו המחוז או הנפה שהשוטרים המצויים בהם עומדים לפקודתו של קצין המשטרה העליון המוציא את ההודעה.

(2) יכול מושל המחוז לעשות את הדברים הבאים על יסוד בקשה לרשיון שהוגשה ע"י כל אדם כתוצאה ממודעה שנתפרסמה עפ"י הוראות סעיף קטן (1) מן הסעיף הזה —

(א) ליתן את הרשיון המבוקש, או

(ב) ליתן את הרשיון המבוקש באותם התנאים שימצא לנכון להטיל או בתנאי שינתנו שטרי ערבות, או בתנאים אחרים, ככל אשר ימצא לנכון לקבוע, או

(ג) לסרב ליתן את הרשיון המבוקש מבלי לתת כל נמוק לסרובו.

(3) אין מטילין מס על כל רשיון שניתן ע"י מושל מחוז עפ"י הוראות הסעיף הזה.

פרק	השם	מהות התיקון	החחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

(4) כל מקום שמושל מחוז נתן רשיון עפ"י הוראות הסעיף הזה בתנאים מסויימים, חובה לרשום את התנאים הללו על גבי הרשיון. מושל המחוז יפרסם העתקה מן הרשיון יחד עם התנאים שנרשמו עליו.

(5) יכול מושל המחוז בכל עת ומבלי לתת כל נמוק למעשהו לבטל כל רשיון שניתן על ידו עפ"י הוראות הסעיף הזה. מושל המחוז יפרסם הודעה על בטול כזה.

(6) הוראות החוק העותומני מיום 20 ג'מאד איל אוול 1327 ה'ג'רייה, הקובעות סדר בענין כנוס אספות פומביות לא תחולנה על כל אספה שכינוסה כפוף לתנאים שנקבעו בכל הודעה רשמית שפורסמה ע"י מפקח המשטרה המחוזית עפ"י סעיף 35 (1) מפקודה זו.

35 א. כל מקום שמפקח המשטרה המחוזית פרסם הודעה עפ"י הוראות סעיף 35 (1) מן הפקודה הזאת, ונעשו הדברים הבאים —

- (א) נתקיימה אספה או תהלוכה שעליה חלה אותה הודעה מבלי שינתן בעדה רשיון עפ"י הוראות סעיף 35 (2) מן הפקודה הזאת, או
- (ב) איזו אספה או תהלוכה שעליה חלה אותה הודעה אינה מקיימת את התנאים שבכל רשיון שניתן עפ"י הוראות סעיף 35 (2) מפקודה זו.

הרי אותה אספה או תהלוכה דינה כדין התקהלות בלתי חוקית וכל המשתתף בה יאשם בעברה ויהא צפוי לעונשין שהוטלו בכל פקודה שיש לה תוקף באותה שעה על כל המשתתף בהתקהלות בלתי חוקית.

35 ב.—(1) מפקח המשטרה המחוזי רשאי בעת למפקח משטרה מחוזי. — הצורך.

- (א) לכוון את מהלכן של כל התהלוכות והאספות בדרך המלך או בדרכי הצבור, ולקבוע את המסילות אשר בהן תעבורנה התהלוכות הללו, בהתחשב עם התנאים שנקבעו בכל רשיון שניתן עפ"י הוראות סעיף 35 מפקודה זו, וכן

(ב) לקבוע עד איזה שעור מותר להשתמש
בנגינה ברחוב ובשעת חגיגות וטכסים
צבוריים.

(2) כל אספה או תהלוכה המסרבת לציית לכל
הוראה או צו שניתנו עפ"י סעיף-קטן (1) מסעיף
זה דינן כדין התקהלות בלתי חוקית וכל
המשתתף בהן לאחר הנתן הוראה כזאת או צו
כזה יאשם בעברה ויהא צפוי לעונשין שהוטלו
בכל פקודה שיש לה תוקף באותה שעה על כל
המשתתף באספה בלתי חוקית.

(3) כל שאינו ממלא אחרי צו או הוראה
שניתנו ע"י מפקח המשטרה המחוזי ביחס למדת
השמוש בנגינה עפ"י סעיף-קטן (1) מסעיף זה
יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום לא יותר
מעשרים פונט".

פקודת המשטרה (תקון),
(מס' 5), 1936.

— הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 40 כסעיף 40 א —

40 א. למרות כל האמור בפקודה זו או בכל
פקודה אחרת או חוק אחר, יש להטיל על קופת
ההכנסות של ממשלת פלשתינה (א"י) ולשלם
מכספי ההכנסות הללו כל סכומי כסף שיקציב
הנציב העליון במועצה באישורו של מזכיר
הממלכה: —

„זנסיית
ותנמולים
במקרה של
חבלתם או
מותם של
שוטרים
מיוחדים.

(א) לכל אדם בשל כל פסלות או חבלה
שנגרמו לו ושיש ליחסן למילוי תפקידו או
שהן נובעות מתוך מילוי תפקידו כשוטר
מיוחד שנתמנה עפ"י סעיף 31 מפקודה זו,
או

(ב) לכל אדם בשל מותו של כל אדם אחר
שנתמנה כשוטר מיוחד עפ"י סעיף 31
מפקודה זו, כשיש ליחס את המות למילוי
תפקידו או כשהוא נובע ממילוי תפקידו של
אותו אדם כשוטר מיוחד ;

בתנאי כי בנתינת סכום כסף כזה לכל אדם
עפ"י הוראות סעיף זה, יביאו בחשבון כל פנסיה,
תגמול או קצבה אחרת ששולמו או שחייבים
בתשלומם לאותו אדם עפ"י כל הוראה אחרת
מפקודה זו או עפ"י כל הוראה של כל פקודה
אחרת או של כל חוק אחר".

פרק	השם	מחות התיקון	התהווה, המחקת.
-----	-----	-------------	----------------

קיד פקודת החופים. סעיף 8, סעיף-קטן (2) הוחלף בסעיף קטן הבא: — פקודת החופים, (תקון), 1935.

„(2) יכול הנציב העליון במועצתו להתקין תקנות: —
 (א) המסדירות, האוסרות או מגבילות מתן רשיון ע"י הפקיד הממונה על החוף עפ"י סעיף-קטן (1) מסעיף זה, והעברתו או חידושו של כל רשיון כזה והתנאים אשר לפיהם ינתן, יועבר או יחודש כל רשיון כזה, וכן
 (ב) בנידון סימונה של כל ספינה שקבלה רשיון עפ"י סעיף-קטן (1) מהפקודה במספר הנוסעים ומשקל הסחורות וכמותן שהספינה רשאית לשאת לפי רשיונה.”

סעיף 13 הוחלף בסעיף הבא: —

„ציות להוראות פקיר החוף. 13. כל הממונה על ספינה וכל איש מבין חבר עובדיה חייבים בכל עת להשמע להוראות הפקיד הממונה על החוף או כל פקיד מתאים אחר בחוף בכל הענינים הנוגעים לאופן ולזמן התקרבות ספינתם לכל ספינה אחרת, או לרציף, או למזח או למקום אחר המצוי בתוך תחומי החוף, וכן בנוגע לאופן גישתם לאותם מקומות, עמידתם בהם ויציאתם מהם; וכן עליהם להשמע לו בכל הנוגע לספינה, לרציף, למרצפת, למזח או למקום אחר בתוך תחומי החוף שמותר להם לגשת אליהם עם ספינתם כדי להעלות מהם או להוריד אליהם נוסעים או כדי לטעון או לפרוק בהם סחורות, וכן בנוגע למהותן של הסחורות שמותר לטעון או לפרוק ליד הספינה האחרת, הרציף, המרצפת, המזח או מקום אחר בתוך תחומי החוף, או בנוגע לאופן העלאת הנוסעים והעלאת הסחורות לספינה או הורדתם ממנה.”

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 14 כסעיף 14 א: — פקודת החופים, (תקון), 1936.

„הסמכות למנוע בעד הנפת דגלים ידועים על ידי ספינות החוף. 14 א.—(1) יכול הנציב העליון להתקין תקנות למנוע כל ספינה הנמצאת בחוף, או במל או במקום מעגן בפלשתינה (א"י), להניף או להציג עליה כל דגל או סמל, פרט לדגלה הלאומי שלה, הדגל הפלשתינאי (א"י), דגלי איתות או כל דגל ימי רשמי, או דיפלומטי; ויכול הוא, בכל מקרה שהמסכות מחייבות זאת, לגקוט בכל אמצעים שימצא צורך בהם כדי למנוע ספינה מכך.

התחוקה המתקנת	מהות התיקון	השם	פרק
---------------	-------------	-----	-----

(2) הסמכות לנקוט באמצעים הנזכרים בסעיף קטן (1) ולהחליט אימתי ועד לאיזו מדה יש צורך באותם אמצעים יכולים להשתמש בה אותם פקידים שימונו לשם כך ע"י הנציב העליון, ובהתחשב עם מנוי כזה ישתמש באותה סמכות מושל המחוז שהחוק, הנמל או מקום המעגן נמצאים בו".

פקודת החופים,
(תיקון), 1935.

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 16 כסעיף 16 א:—

16 א. רשאי המנהל להפסיק בכל עת לזמן מסוים, אך ללא יותר מ־10 ימים בבת אחת, כל רשיון שניתן לספינה השייכת לאדם שאינו מציית לכל צו חוקי מאת אדם מוסמך, לצורך הסדר המתוקן בחוף והנהלת העסקים בו בלא שיתן נימוק מספיק לסרבנותו, והוכחת הנימוק הנ"ל עליו, וכן רשאי הוא להפסיק כל רשיון שניתן לספינה שסרבן כזה הוא אחד מעובדיה. וסמכות זו המסורה למנהל לא תפגע בכל משפט פלילי שאפשר יהיה להביא לאחר כך נגד אותו אדם. בתנאי שאם הוגש לאחר כך נגד אותו אדם משפט פלילי המבוסס על עובדות שמחמתן הפסיק המנהל רשיון עפ"י סעיף זה, ואותו אדם יצא זכאי, הרי —

„סמכותו של המנהל להפסיק רשיונות.

(א) אין להגיש כל תביעה נגד ממשלת פלשתינה (א"י), ועל המנהל לא תחול כל אחריות פלילית או אזרחית מחמת הפסקת הרשיון אלא.

(ב) שאם קדם הזיכוי ליום גמר מועד הפסקת הרשיון, יסתיים מועד ההפסקה מיד עם זכויו של האדם".

קטו פקודת בתי הדין. סעיף 98 הושמט.

ה ע ר ה : —

עיינן סעיף 390 של פקודת החוק הפלילי, 1936.

פקודת העתונות
(תקון), 1936.

קפז פקודת העתונות. סעיף 19, סעיפים קטנים (1) ו־(2) הוחלפו בסעיפים הקטנים דלקמן:—

(1) „יכול הנציב העליון לצוות למסור התראה לבעל כל עתון או למו"ל של כל עתון או לשניהם שחומר ידוע המופיע בעתון כזה יש בו לדעת הנציב העליון כדי לסכן את שלום הצבור או שהוא מכיל ידיעות שקר או שמועות

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
-----	-----	-------------	---------------

שקר, אשר לפי דעתו יש בהם כדי לעורר בהלה או יאוש, וכי אם ימשיכו בפרסומו של אותו חומר בעתון, יעיין הנציב העליון במועצה בשאלת הפסקת הוצאתו של העתון לפי הוראות פקודה זו.

(2) בין שמסר לבעל העתון או למו"ל של העתון התראה עפ"י סעיף קטן (1) מסעיף זה ובין שלא מסר לו התראה כזאת, יכול הנציב העליון עפ"י צו במועצה להפסיק במקרים דלקמן את פרסום העתון לאותה תקופה שימצא לנכון, ויפרט באותו צו את תקופת ההפסקה הזאת: —

(א) אם מתפרסם בעתון דבר שיש בו לדעתו של הנציב העליון במועצה כדי לסכן את שלום הצבור,

(ב) אם מפרסם עתון ידיעות שקר או ישמועות שקר שיש בהן, לדעתו של הנציב העליון במועצה, כדי לעורר בהלה או יאוש."

פקודת בתי הסוהר, (תיקון), 1936.

ק"ז פקודת בתי הסוהר. סעיף 2, הגדרת "אסיר" הוחלפה בהגדרה הבאה: —

" „אסיר" כולל כל אדם הנתון במאסר עפ"י פסק דין של בית משפט לאחר שנתחייב בדין ע"י בית משפט או באופן אחר, או הנתון במשמר חוקי או משפטי כשהוא מחכה לגירוש, למשפט, לפסק-דין או למיתתו או מסבה אחרת, או שנמסר למאסר עפ"י צו מבית משפט בעניני ממונות."

סעיף 1 מפקודת הענישת עבריינים (מאסר), 1936, וסעיף 5 של אותה פקודה במדרת שהוא פוגע בפקודת בתי הסוהר, 1921.

סעיף 12, סעיף-קטן (1), פסקא (ג) הוחלפה בפסקא הבאה: —

"(ג) בענין הבטחת יחס מיוחד לאותם אסירים ישבית המשפט או זקן השופטים ציוה לנהוג בהם יחס מיוחד."

פקודת תעודות קיום צואות בריטיות ומושבתיות (תיקון), 1936.

סעיף 3 הושמט.

ק"ח פקודת תעודות קיום צואות (מברוטניה וממושבות בריטיות).

סעיף 4 הוחלף בסעיף הבא: —

4. כשבית משפט לקיום צואות בממלכה המאוחדת או במושבה בריטית או בית משפט בריטי בחו"ל נותן תעודת קיום או מכתבי אפטרופסות בענין עזבונו של מת, בין לפני מתן תוקף לפקודה זו ובין לאחר מכן, והגישו אותם לבית המשפט המחוזי והניחו אצלו העתק מהם, מותר לטבוע בהעודת הקיום או במכתבי היתום תעודות קיום צואות ומכתבי אפטרופסות הניתנים מחוץ לפלשתינה (א"י).

מקום	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
------	-----	-------------	---------------

האפורופסות את חותמת בית המשפט הנ"ל, ומאז ואילך יהא להם אותו תוקף בפלשתינה (א"י), ויהיו שרירים וקיימים, כאילו ניתנו ע"י אותו בית משפט".

סעיף 5 הושמט.

סעיף 18 מפקודת השעשועים הצבוריים, 1935, במדה שהוא פוגע בפקודת ההצגות הצבוריות (צנזורה), 1927.

סעיף 2, הגדרת „שעשוע צבורי” הוחלפה בהגדרה הבאה: — „שעשוע צבורי” יהא לו אותו הפירוש המיוחד למונח זה בפקודת השעשועים הצבוריים, 1935.”

קכג פקודת ההצגות הצבוריות (בקורת).

פקודת הסדרות הערות הדתיות, (תיקון), 1934.

סעיף 2, סעיף-קטן (3) תוקן —

(א) ע"י הוספת המלים „ולקבל הלוואות” אחרי המלים „להתקשר בחוזים”;

קכו פקודת העדות הדתיות (ארגון).

(ב) ע"י הוספת התנאי דלקמן בסופו של אותו סעיף-קטן: —

„בתנאי כי שום הלוואה שנתקבלה ע"י מועצה כזאת לא תהא מחייבת אותה מועצה אלא אם כן ניתנה הסכמת הנציב העליון לקבלתה, והתנאים שבהם נתקבלה הלוואה כזאת לא יהיו מחייבים אלא באותה מדה שבה נתאשרו ע"י הנציב העליון, ושום דבר האמור בפקודה זו לא יפגע באחריותו של כל חבר של מועצה כזאת ביחס לכל הלוואה בלתי מוסמכת שאותה מועצה התחייבה בה.”

פקודת החובלה בדרכים (תיקון), 1935.

סעיף 2, ההגדרה החדשה דלקמן נתוספה לאחר הגדרת „מרכבת מוטור”:

קכח פקודת החובלה בדרכים.

„בעלים”, לגבי מרכבה שנרכשה עפ"י חוזה שכירות או חוזה ישירות-קניה, פירושו מי שהמרכבה נמצאת ברשותו לפי אותו חוזה.”

פקודת החובלה בדרכים (תיקון), מס' 25 לש' 1934.

סעיף 8, סעיף-קטן (1) (ב), התנאי החדש דלקמן נתוסף בסופו של אותו סעיף-קטן: —

„בתנאי שלא ישולם כל מס בעד נתינתו או חידושו של רשיון לנהוג מכונית שניתן לפקיד קונסוליה שנתמנה בפלשתינה (א"י) והשייך לשירות הקונסוליה הקבוע ואין הוא עוסק בכל עסק או מקצוע אחרים.”

השם	החוקה המתקנת	מאות התיקון	כרך
			סעיף 12, הוחלף בסעיף הבא:—
„סיטורי מרכבות ירועות ממסרשיון.”	פקודת התובלה בדרכים (תיקון), 1935.	12. לא ישולם כל מס בעד רשיון למרכבה —	
		(א) שאינה משמשת אלא לצרכי חקלאות או לצורך הובלת התוצרת של אדמה חקלאית או לצורך הובלת דברים הדרושים לעבוד אדמה חקלאית; או	
		(ב) שאינה משמשת אלא כמרכבת חולים, ואולם חובה לשלם את המס הקבוע בעד רישום מרכבה כזאת.”	
		סעיפים 14 ו־15 הושמטו.	
	פקודת התובלה בדרכים, מס' 3 לש' 1934.	סעיף 23, פסקא (יח) הוחלפה בפסקא הבאה:—	
		„(יח) מבנה המרכבות ומשקלן ותנאי השימוש בהן;”	
		סעיף 25, סעיף־קטן (1), פסקא (ב) הוחלפה בפסקא הבאה:	
		„(ב) הפיקוח על מרכבות, אם ע”י איסור או בדרך אחרת, כשהן חונות בתוך אזור עירייה או בתוך אזור של מועצה מקומית.”	
קבט פקודת הרכבים (רחבן ותחיתן).	פקודת הרכבת חרובים ותחיתן (תיקון), 1935.	סעיף 4, סעיף־קטן (1) תוקן ע”י החלפת המלה „עשרה” במלה „חמשה עשר”.	
		סעיף 5, סעיף־קטן (1) תוקן ע”י החלפת המלה „מעשרים” במלה „משלשים”.	
קלב פקודת הביוב והתיעול.		אותו חלק החל על אזורי עירייה הושמט.	
		ה ע ר ה :—	
		עיין סעיף 133 מפקודת העיריות, 1934, ועיין גם פקודת העיריות (ביוב, תיעול ומים), 1936.	
קלג פקודת מס הבולים.	פקודת מס הבולים, (תיקון), 1936.	סעיף 26, סעיף־קטן (2) תוקן —	
		(א) ע”י השמטת המלים „או שטר חוב” לאחר המלים „שטר חליפין”.	
		(ב) ע”י החלפת המלים „ואם השטר” במלים „ואם שטר החליפין”.	

סעיף 29 הושמט.

סעיף 30. סעיף-קטן (1). התנאי תוקן ע"י החלפת המלים „שאם הוגש שטר חליפין לפרעון כשאינ עליו בולים” במלים „שאם הוגש שטר חליפין או שטר חוב לפרעון כשאינ עליו בולים או כשיש עליו בולים בסכום בלתי מספיק”.

סעיף 37. סעיף-קטן (1) הוחלף בסעיף-קטן הבא: —

„(1) לצורך פקודה זו, פירושו של הביטוי „העברה אגב מכירה” הוא הנחלת מטלטלין, פרט לאגרות סטוק או מניות, בדרך מכירה או על יסוד שטר מכר”.

סעיף 69 תוקן —

(א) ע"י השמטת המלים „אך בתוך חדש ימים” מפסקא (ב) של אותו סעיף, וכן

(ב) ע"י השמטת המלים „ובשום מקרה אחר אין נותנים בה בול מוטבע”.

התוספת תוקנה כדלקמן: —

1. פרט 1, פיטורין; הפסקא החדשה דלקמן נתוספה כפסקא (4): —

„(4) הסכם מטעם חבר לאגודה שתופית לנהוג לפי תקנות האגודה ולפי הסכמים בענין שווקים שנעשו ע"י האגודה”.

2. פרט 6, הפיטורין תוקנו —

(א) ע"י הוספת המלים „(פרט לשיק)” לאחר המלים „שטר חליפין” בפסקא (8);

(ב) ע"י הוספת הפסקא דלקמן שתסומן כפסקא (9): —

„(9) שיק שנמשך עפ"י סעיף 67, סעיף-קטן (3), מפקודת העיריות, 1934”.

3. פרט 13 תוקן ע"י הוספת המלים דלקמן בסופו של הפרט: —

מי פ"פ (א"י).

”500

„בכל מקרה אחר

4. פרט 22, פסקא (א) תוקנה ע"י הוספת המלים דלקמן בסופה: —

”1.000

„בכל מקרה אחר

5. פרט 23 תוקן ע"י הוספת הביטוי „23 א” לפני המלים „תעודת מניה עראית או מסמך אחר כיוצא בזה —”.

6. פרט 27 הוחלף בפרט הבא:—

27. משכנתא או שטר ערבות, חוץ מתעודת בטחון העוברת לסוחר, שהוטל עליהם מס באפן אחר.

(1) כשאותם מסמכים הם הבטחון היחידי או העיקרי לתשלום כסף:—

סי.

10 אם אין סכומם יתר על 10 פ”פ (א”י)

20 כשסכומם יתר על 10 פ”פ (א”י) ואינו יתר על 20 פ”פ (א”י).

50 כשסכומם יתר על 20 פ”פ (א”י) ואינו יתר על 50 פ”פ (א”י)

100 כשסכומם יתר על 50 פ”פ (א”י) ואינו יתר על 100 פ”פ (א”י)

100 על כל 100 פ”פ (א”י) ולכל שבר סכום של 100 פ”פ (א”י)

(2) כשאותם מסמכים משמשים בטחון-לואי או בטחון-עזר או בטחון נוסף או בטחון שבא במקום בטחון אחר, או בטחון שבא לחזק יותר את הבטחת המטרה שהוזכרה לעיל, מקום שהבטחון העיקרי או הראשון נושא בולים כחוק:—

20 על כל 100 פ”פ (א”י) וכן על כל שבר-סכום של 100 פ”פ (א”י) מן הסכום המובטח

בתנאי שהמס הכולל לא יעלה על 500 מיל.

(3) העברה של משכנתא או שטר ערבות או של כל דבר אחר המובטח ע”י מסמך ממין זה:—

20 על כל 100 פ”פ (א”י) וכן על כל שבר סכום של 100 פ”פ (א”י) מן הסכום שהועבר

אם נוסף עוד סכום כסף על הכסף שהובטח כבר —

אותו המס המוטל על בטחון עיקרי לאותו סכום כסף נוסף.

(4) פדיון, שחרור או מסירה של כל בטחון
כדלעיל או של טובת הנאה בו, או של הכסף
המובטח בו:—

על כל 100 פ"פ (א"י) וכן על כל שבר-סכום
של 100 פ"פ (א"י) מן הסכום הכולל או
הערך הכולל של הכסף שהובטח בזמן מן
הזמנים

פ"ק
20

(5) שטר ערבות שניתן בהתאם להוראות
איזו פקודה או בהתאם להוראותיהם של הממונים
או של מנהל המכס או של פקיד מפקדיהם,
כערוכה לאיזה מסי אקסייז או מכס, או כערוכה
למניעת מעשי אונאה או השתמטות מתשלום
של אותם מסים, או לכל ענין או דבר אחר הנוגע
לכך —

אם כסף הענושים של שטר הערבות אינו
עולה על 150 פ"פ (א"י):—

אותו מס
אד ולורם
המוטל על
שטר ערבות
לסכום כסף
הענושים.

250

בכל מקרה אחר

(6) שטר ערבות בשעת קבלת מנוי כמנהל
עזבון או בשעת קבלת קיום צוואה

250

(7) שטר ערבות מכל מין שהוא שלא הוטל
עליו מס מסוים אחר כל שהוא:—

אם הסכום שצריך לגבותו אינו עולה על 300
פ"פ (א"י) —

אותו מס
אד ולורם
המוטל על
שטר ערבות
לסכום המוגבל.

500

בכל מקרה אחר

פ י ט ו ר י ם .

(1) שטר ערבות הניתן ע"י פקיד ממשלתי כערוכה
למלוי תפקידיו באמונה.

(2) שטר ערבות שניתן ע"י אגודה שתופית חקלאית
רשומה או ע"י אגודה שתופית לאשראי רשומה או

- על חשבון אותן אגודות, או ע"י הגזבר או פקיד אחר של אותן אגודות בהתאם לתקנות האגודה.
- (3) שטר ערבות שניתן ע"י כל אדם כשערך העזבון שעומדים לנהל אינו עולה על 100 פ"פ (א"י).
- (4) שטרי ערבות המשמשים ערובה להלוואות שנערכו ונחתמו ע"י חבר של אגודה שתופית לזכותה של האגודה השתופית.
- (5) שטרי משכנתא שנערכו ונחתמו לזכותה של אגודה שתופית או ע"י אגודה שתופית לזכותו של בנק או של מוסד כספי אחר, או העברות של שטרות כאלה.
- (6) שטר ערבות שניתן ע"י כל אדם עפ"י סעיף 22 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה עפ"י כתב האשמה).
- (7) שטר חרות ושטר ערבות שניתן למסלות הברזל של פלשתינה (א"י) ע"י מקבל סחורה, כשמסירת הסחורה נעשית מבלי שתוגש הפוליסה לאותה סחורה".

7. פרט 32, פיטורין: הפסקאות החדשות דלקמן נתוספו כפסקאות (3) ו-(4): —

„(3) יפוי כח שנתן פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) על מנת לקבל בעבורו את משכורתו או התשלומים הניתנים לו.

(4) הרשאה בכתב שהגיש סוכן לפנוי סחורות מבית המכס עפ"י סעיף 7 של פקודת סוכני בתי המכס”.

8. פרט 34, הפיטורין תוקנו —

(א) ע"י הוספת התנאי דלקמן בסוף פסקא (12) של אותו פרט: —

„בתנאי ששום דבר האמור בפסקא זו לא יפטור מתשלום מס בולים כל קבלה הרשומה על גבי כל שטר חליפין או שטר חוב המאשרת קבלת סכום של 2 פ"פ (א"י) ומעלה, פרט להסבה גרידא הנרשמת בהתאם להוראות פקודת שטרי חליפין”.

(ב) ע"י הוספת הפסקא החדשה דלקמן כפסקא (16): —

„(16) קבלה הנתנת ע"י מקבל סיוע לממשלת פלשתינה (א"י) או למוסד חסד או למוסד דתי על כל כספים ששולמו כצדקה”.

9. פרט 38, הפיטורין תוקנו —

(א) ע"י הוספת הספרה „(1)“ לפני המלים „כרטיס לשעשוע צבורי“;

(ב) ע"י הוספת הפסקא החדשה דלקמן כפסקא (2): —

„(2) כרטיסים לכל נשף תיאטרוני או מוסיקלי הנמכרים ע"י מוסד או אגודה שמנהל מחלקת החינוך מעיד עליהם: —

(א) שהם אגודה או מוסד תרבותיים או חנוכיים, וכן: —

(ב) שמטרתם העיקרית אינה קבלת רוחים כספיים.“

סעיף 8 הוחלף בסעיף הבא: —

קלז פקודת המסים (גבייה).

פקודת גביית המסים (תיקון), 1934.

„מכירת נכסי מקרקעים כשאינו די מטלטלים. 8.—(1) אם לא נמצאו די מטלטלים משל הסרבן בביתו או בקרקעותיו, ואם נתברר לאחר חקירה שיש לו לסרבן נכסי מקרקעים שאפשר למכור אותם לשם תשלום הסכום המגיע ממנו, בין שרשומים המקרקעים על שמו ובין שאינם רשומים על שמו, הרי אם הוכח מושל המחוז כי אמנם אין לו לסרבן דמי מטלטלים, יכול הוא להוציא כתב־הרשאה למכירת אותם נכסי המקרקעים באותו אופן כאילו נמכרו עפ"י צו מאת בית משפט מוסמך לשם סילוק חוב שבפסק־דין: —

בתנאי: —

(א) שאם נכסי מקרקעים אלה מהוים, כלם או מקצתם, בית התפוס ע"י הסרבן, יש להשאיר לו או לדאוג לכך שתשאר לו דירה אשר לדעת מושל המחוז תהא נחוצה למענו ולמען בני ביתו;

(ב) שאם הסרבן הוא אכר, מוציאין מכלל המכירה אותו חלק מן הקרקע שלפי דעת מושל המחוז יהא נחוץ לסרבן למחיתו ולמחית בני ביתו.

(2) דמי פדיון המכירה ישמשו לסילוק הסכום המגיע, והיתרה שתשאר לאחר ניכוי הסכום המגיע והוצאות המכירה ושאר הפעולות הכרוכות בכך תשולם לסרבן.

(3) אם יש לסרבן יותר מנכס־מקרקעים אחד, הרשות בידו לברור איזה הנכס אשר יוצא למכירה: —

בתנאי ששווי של הנכס יהא בו, לדעת מושל המחוז, כדי תשלום הסכום המגיע ובתנאי שאם לא יהיה בדמי מכירת הנכס שנבחר כאמור לעיל כדי תשלום הסכום המגיע, יכול מושל המחוז לבחור לו נכס אחר אשר יוצא למכירה.”

קלט פקודת חוק המעשר עיין סעיף 42 מפקודת מס הרכוש החקלאי, 1935. (תקון).

קמ פקודת המעשרות עיין סעיף 42 מפקודת מס הרכוש החקלאי, 1935, וסעיף 27 א של פקודת מס הרכוש העירוני, (פרק קמז) כפי שהוחק בזה.

פקודת הטבק (תיקון), מס' 14 ליש' 1935.

קמא פקודת הטבק. סעיף 3, סעיף־קטן (2) הוחלף בסעיף־קטן הבא: —

„(2) מס אקסייז בשיעור של מאתיים וחמשים מיל הק”ג ישולם בצורה הקבועה לקמן על טבק, לרבות טבק שהובא מחו”ל ועובד ונמכר בארץ: —

בתנאי שחישה שעובדה ונמכרה בפלשתינה (א”י) ללא תערובת בכל מין טבק אחר ישולם עליה מס אקסייז בשיעור של מאה מיל הקילוגרם.”

פקודת הטבק (תיקון), 1934.

סעיף 4, סעיף־קטן (1) הוחלף בסעיף־קטן הבא: —

„(1) כל הרוצה לנטוע טבק יפנה לפקיד האקסייז באזור שבו ינטע הטבק בבקשת רשיון לכך שתהא ערוכה בטופס הקבוע, ויפרט בבקשה את גודל החלקה שהוא אומר לנטוע בה טבק, ובהתחשב עם אשור המנהל יתן פקיד האקסייז לאותו אדם את הרשיון בטופס הקבוע.”

סעיף 4; סעיף־קטן חדש (1 א) כדלקמן נתוסף לאחר סעיף־קטן (1) (כפי שהוחק בזה): —

„(1 א) על יסוד סבה מן הסבות דלקמן יכול המנהל שלא לתת את אישורו למתן הרשיון ע”י פקיד האקסייז לאדם שהגיש בקשה על כך בהתאם להוראות סעיף־קטן (1) דלעיל, דהיינו: —

(א) אם לדעת מנהל מחלקת החקלאות והיערות לא תצלח הקרקע הנידונה לגידול טבק;

(ב) אם נתחייב המבקש בדין בשל עברה על הוראות הפקודה הזאת ;

(ג) אם אין המבקש בעליה או אריסה של הקרקע שהוא אומר לנטוע בה טבק".

סעיף 7, סעיף-קטן (2) הוחלף בסעיף-קטן הבא : —
— (2) אם —

(א) כל הטבק של המגדל או מקצתו הלך לאבוד בטרם נרשם, או

(ב) כל הטבק הגדל שלו או מקצתו נעקר או הופקר מאיזו סבה שהיא —

חייב המגדל למסור מיד הודעה לרשות האקסייז והיא תאחז בפעולות לצורך הבדיקה והאימות הדרושים".

פקודת הטבק (תיקון),
מס' 42 לש' 1935.

סעיף 24, סעיף-קטן (6) תוקן ע"י הוספת המלים דלקמן בסופו של אותו סעיף-קטן: —

„ואשר לטבק המובא מחו"ל ששולם עליו מס והושמד על דרך זו ע"י חרשתו העוסק אך ורק בעבוד טבק, סיגריות וסיגריות מטבק המובא מחו"ל ששולם עליו מכס, יהא מותר להחזיר מס מכס, בנכוי עשרה אחוזים, בעד —

(i) העורקים של אותם עלי הטבק שפצלו אותם בבית החרושת ;

(ii) עלים קצרים, קטנים או שאר פסולת, שמדתם גדולה מכדי שיעברו דרך נפה שאין בה לא יותר מ-144 חורים על אינטש מרובע.

בתנאי שאם הכיל הטבק המושמד יותר מעשרה אחוזים טחב, מפחיתים באותו שעור את סכום המכס המוחזר לפי מכסת האחוזים של הטחב היתרה על עשרה אחוזים".

פקודת הטבק
(תיקון), 1934.

סעיף 38, סעיף-קטן (2) הוחלף בסעיף-קטן הבא : —

„(2) כל שנמצא ברשותו טבק מוברת, וכמות הטבק הזה הוא קילוגרם אחד או למעלה מכן, יענש בקנס שיהא לא פחות מ-פ"פ (א"י) אחד ולא יותר משלשה פ"פ (א"י) על כל קילוגרם של אותו טבק או של חלק הימנו הנמצא ברשותו, ואם כמותו של אותו טבק היא למטה מקילוגרם אחד יהא נענש בקנס שיחושב לפי שיעור של מיל אחד לכל גרם מן הטבק שנמצא ברשותו או בקנס של מאתים

וחמשים מיל, הכל לפי הקנס הגדול יותר. אם עבר עברה שניה יהא צפוי, נוסף על הקנס, למאסר שלא יהא עולה על ששה חדשים. נוסף על כן יכול כל פקיד מכס וכל שוטר לתפוס או לעצור כל ספינה שמשקל משאה אינו עולה על 250 טון רשום וכל אמצעי-הובלה אחר שישימשו להכנסת אותו הטבק לארץ, להעברתו או להובלתו ויהא מותר להחרימם עפ"י צו בית המשפט:

בתנאי שבעליה של כל ספינה שמשקל משאה עולה על 250 טון רשום ושאליו היה משקלה פחות מן 250 טון היתה צפויה להחרמה, יהא צפוי לקנס בסכום אלף פונט ויהא מותר לעצור את הספינה כל עוד לא שולם הקנס או לא ניתן בטחון לתשלומי.

סעיף 4: סעיף-קטן חדש כדלקמן נתוסף כסעיף-קטן (3) —:

„(3) מקום שאדם הוא בעל רשיון בר-תוקף שניתן לו עפ"י פקודת המשקאות המשכרים, 1935, או עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935, יהא אותו אדם פטור לקבל רשיון עפ"י הפקודה הזאת בעד הבית שניתן עליו רשיון עפ"י פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, או עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935, ואולם הוראות הפקודה הזאת תחולנה על אותו אדם ועל אותו בית כאילו ניתן רשיון עפ"י פקודה זו.”

קמב פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרת)

סעיף 29 מפקודת המשקאות המשכרים 1935, במדה שהוא פוגע בפקודת סידור המלאכות והתעשיות, 1927.

התוספת תוקנה כדלקמן: —

1. סוג א: המלים „בתי חרושת לחמאה מלאכותית” הוחלפו במלים „בתי חרושת לייצורם ולהכנתם של שמני מאכל ושומני מאכל.”

צו מס' 110 לש' 1935, עתון רשמי מיום 4 ביולי, 1935.

2. סוג א: הפרט דלקמן נתוסף: —

פס הרשיון
פי.
"1,000

„בתי חרושת לשימורם או כבישתם של ירקות או פירות

צו מס' 21 לש' 1935, עתון רשמי מיום 17 בינואר, 1935.

3. סוג ב: הפרט דלקמן נתוסף: —

"500

„סחינת אבנים במכונה

צו מיום 19 באפריל, 1934, עתון רשמי מיום 26 באפריל, 1934.

4. סוג א תוקן —

(א) ע"י השמטת הפרט דלקמן: —

המסים שצריך לשלם עפ"י פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים.

„בתי מלון, מקומות לשעשועים צבוריים וכל אותם הבתים הטעונים רשיון עפ"י פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים.

סעיף 29 מפקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, במדה שהוא פוגע בפקודת סדור המלאכות והתעשיות, 1927.

התחוקה המתקנת	מהות התיקון	השם	פרק
	<p>והכנסת הפרטים דלקמן במקומו: — „בתיים שניתנו בעדם רשיונות עפ"י פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935 — שום מס.</p> <p>מקומות לשעשועים צבוריים שניתנו בעדם רשיונות עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935 — שום מס."</p>		
	<p>(ב) ע"י השמטת הפרט דלקמן: — „בתי קפה ומסעדות שאינם צריכים רשיון עפ"י פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים —</p>	"500	
	<p>והכנסת הפרט דלקמן במקומו: — „בתי קפה ומסעדות שלא ניתן עליהם רשיון עפ"י פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935, או עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935.</p>	"500	
	<p>(ג) ע"י השמטת הפרט דלקמן: — „אכסניות ופנסיונים שאין מוכרים בהם משקאות משכרים</p>	"500	
	<p>והכנסת הפרט דלקמן במקומו: — „בתי מלון, אכסניות ופנסיונים שאין להם רשיונות עפ"י פקודת המשקאות המשכרים, 1935</p>	"500	
	<p>(ד) ע"י השמטת הפרט דלקמן: — „בתי מבשל השכר, גתות יין ובתי המסים שצריך חרושת לאלכוהול, חומץ או כל משקה תוסס או אלכוהול, המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)."</p> <p>והכנסת הפרט דלקמן במקומו: — „בתי מבשל השכר, גתות יין ובתי חרושת לאלכוהול, לחומץ או לשאר משקאות תוססים או אלכוהוליים</p>	"500	
	<p>5. סוג 2 א: הפרטים דלקמן נתוספו: — „בתי מסחר שקונים או מוכרים בהם תכשיטים משומשים, הפציי-בית משומשים או בגדים משומשים</p>	"500	
	<p>מוסדות להלואת כספים שמקבלים בהם תכשיטים או הפציי ערך אחרים בתורת משכון להלואות</p>	"500	

צו מס' 127 לש' 1935,
 עתון רשמי מיום 5
 בספטמבר, 1935.

מס' הרשיון
 מי 5.

פ"ק	השם	סמות התיקון	התחוקה המתקנת
צו מס' 48 לש' 1936, עתון רשמי מיום 2 ביולי, 1936.	סמ הרשיון מ"ב.	6. סוג 2 ב: הפרטים דלקמן נתוספו: —	
		„מחסני עצים (שאינם מחסני בית המכס)	2,000
		נגריות ובתי נסירה שאין משתמשים בהם במכונות המונעות בכח ומחסנים למכירת עצים בקמעונות	"500
צו מיום 16 במרץ, 1936, עתון רשמי מיום 19 במרץ, 1936.		7. סוג 3. הפרטים דלקמן נתוספו: —	
		„בתים לשחיטת עופות	500
		בתים לתעשיתה, להחלקתה, לאריותה ולהחסנתה של חמאה או של כל תוצרת חלב אחרת	"500
פקודת סימני המסחר (תיקון), 1935.	קבד פקודת סימני המסחר	סעיף 2, ההגדרות החדשות דלקמן נתוספו לפני הגדרת „פנקס“: —	
		„בית משפט לערעורים“ פירושו, החל מיום עשרים וששה בפברואר, 1935, בית המשפט העליון היושב כבית משפט גבוה“;	
		„הדומיניונים של הוד מלכותו“ כוללים את ארצות החסות הבריטיות ואת המדינות החסות בצל הכתר הבריטי וכל ארץ שהוד מלכותו קבל עליה מנדט מטעם חבר הלאומים.	
פקודת סימני המסחר (תיקון), 1934.		סעיף 16 הוחלף בסעיף הבא: —	
	„תביעות סתחרות לאותם סימני מסחר.	16. אם טוען כל אחד ואחד מבין כמה אנשים כי הוא בעליו של אותו סימן מסחרי או של סימן מסחרי המזדהה כמעט עם אותו הסימן המסחרי לגבי אותן סחורות או אותו תאור של סחורות והוא דורש כי ירשמוהו כבעל הסימן המסחרי, רשאי הרושם לסרב לרשום אחד מהם כל עוד לא נקבעו זכויותיהם על אותו סימן מסחרי באחד האופנים הבאים: —	
		(א) ע"י הסכם ביניהם שיהא מתאשר ע"י הרושם, או	
		(ב) אם לא באו לכלל הסכם — ע"י בית המשפט לערעורים שאליו יגיש הרושם את הסכסוך.	

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 16 (כפי שהוחק בזה) כסעיף 16 א:—

„שמוש מקביל. 16 א.—(1) אם היה שמוש מקביל בתום לב או אם היו מסבות מיוחדות אחרות המצדיקות את הרישום לדעת הרושם, יכול הוא להרשות ליותר מבעל אחד לרישום אותו סימן מסחרי או אותם סימנים מסחריים המזדהים כמעט לגבי אותן סחורות או אותו תאור של סחורות, באותם התנאים וההגבלות ביחס לשטת השמוש או למקום השמוש או ביחס לענינים אחרים, ככל אשר ימצא הרושם לראוי להטיל.

(2) על החלטה מאת הרושם עפ"י סעיף זה מותר להגיש ערעור בפני בית המשפט לערעורים, ומשהוגש הערעור תהיינה לאותו בית משפט הסמכויות המסורות עפ"י סעיף זה לרושם.

(3) מגישים ערעור עפ"י סעיף זה בתוך שלושים יום מיום החלטתו של הרושם.

פקודה סימני המסחר (תיקון), 1985.

הסעיפים 25, 26 ו-27 הוחלפו בסעיפים דלקמן כסעיפים 25, 26, 27 ו-27 א:—

„סימני מסחר שנרשמו בחו"ש יש להכיר בהם לאחר שתצטרף פלשתינה (א"י) לאמנות בין לאומיות. 25.—(1) אם יואיל הוד מלכותו בשמה של ממשלת פלשתינה (א"י) לחתום על חוזה להגנת גומלין של סימני מסחר עם כל מדינה נכרית, יהא רשאי כל אדם שהגיש בקשה להגנת סימן מסחרי באותה מדינה, או בא כוחו החוקי או מורשהו, לרשום את הסימן המסחרי שלו עפ"י פקודה זו לפני מבקשים אחרים; ותאריך הרישום יהיה תאריך הבקשה במדינה הנכרית:

בתנאי —

(א) שהבקשה תוגש ביום שיחול תוך ששה חדשים מיום הבקשה להגנה במדינה הנכרית, וכי

(ב) שום דבר האמור בסעיף זה לא יזכה את בעל הסימן המסחרי לגבות דמי נזק בעד מעשי הפרה שיחולו לפני התאריך הממשי אשר בו נרשם הסימן המסחרי שלו בפלשתינה (א"י).

(2) רישום סימן מסחרי לא יהא נפסל רק מחמת זה שהשתמשו בסימן זה בפלשתינה (א"י) במשך התקופה המפורשת בסעיף זה כתקופה שבה מותר להגיש בקשה.

26. את הבקשה לרישום סימן מסחרי עפ"י סעיף 25 מפקודה זו יש להגיש כדרך שמגישין בקשה רגילה עפ"י פקודה זו — בתנאי שכל סימן מסחרי שהוגשה בקשה כהלכה לרישומה במדינה שבה נרשם הסימן לראשונה מותר לרשמו עפ"י פקודה זו.

הפרוצידורה לרישום סימני מסחר.

27. הוראות הסעיפים 25 ו־26 מפקודה זו תחולנה לגבי מדינות נכריות שהנציב העליון יכריז עליהן בצו במועצה כמדינות שעליהן הן חלות, ולמשך אותו הזמן בלבד שהצו יהא חל על כל אחת מאותן המדינות הנכריות.

הכרזת מדינות המצטרפות לאמנות בינלאומיות.

27 א. מקום שנראה לנציב העליון כי הרשות המחוקקת של כל חלק מן הדומיניונים של הוד מלכותו התקינה הוראות המניחות את הדעת להגנת סימני מסחר שנרשמו בפלשתינה (א"י), מותר לו לנציב העליון עפ"י צו במועצה להטיל את הוראות הסעיפים 25 ו־26 מפקודה זו על אותו חלק מהדומיניונים של הוד מלכותו בשנויים והוספות שיפורשו באותו הצו, אם יהיו שנויים והוספות.

סמכותו של הנציב העליון להטיל את הוראות הסעיפים 25 ו־26 על הדומיניונים של הוד מלכותו.

סעיף 27 (כפי שהוחק בזה) סומן מחדש כסעיף 27 (1) וסעיף־קטן חדש כדלקמן נתוסף כסעיף־קטן (2): —

„(2) כל צוריי הנציב העליון במועצה שניתנו קודם ליום עשרים וששה בפברואר, 1935, יהא להם תוקף כאילו ניהנו עפ"י סעיף זה; וכל הסתמכות בכל צו מן הצוויים האלה על סעיף 24, 25 או 26 מפקודת סימני המסחר, 1921, רואין אותה כהסתמכות על סעיף 25 או 26 או על סעיף זה של פקודה זו.”

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 34 כסעיף 35: —

35. יכול זקן השופטים, באשורו של הנציב העליון, להתקין תקנות בית דין הקובעות את המנהגים והפרוצידורה בערעורים, בהתנגדויות, ביח דין.

„סמכות זקן השופטים להתקין תקנות ביח דין.”

בבקשות ובפניות עפ"י פקודה זו לבית המשפט
העליון היושב כבית דין גבוה".

ה ע ר ה : —

עיין גם פקודת סימני המסחר (הוראות מיוחדות), 1935.

פקודת חיל הספר של
עבר הירדן מזרחה
(פנסיות), (תיקון),
1986.

סעיף 30, הגדרת „איש החיל" תוקנה ע"י הוספת המלים
„או לקצין בריטי עפ"י כתב הרשאה" אחרי המלים „לקצין
בריטי".

קמה פקודת חיל הספר
של עבר הירדן
מזרחה.

סעיף 32, סעיף-קטן (2) הושמט.

סעיף 33 סומן מחדש כסעיף 33 (1) והסעיף הקטן החדש
דלקמן נחוסף כסעיף-קטן (2) : —

„(2) אם סבור הנציב העליון, בהתחשב עם כל המסבות
שבענין, כי מן הראוי לעשות זאת, יכול הוא להורות שכל
שירות שניתן לממשלת פלשתינה (א"י) ע"י איש מאנשי
החיל סמוך לכניסתו לחיל הספר, יחשב כשרות המקנה
לבעליו זכות לפנסיה עפ"י פקודה זו, כאילו ניתן אותו
שירות בחיל הספר, ובהתחשב עם אישורו של מזכיר
הממלכה מחשבין שרות זה בהתאם לאותה הוראה :

בתנאי ששום שרות של פקיד בממשלת פלשתינה (א"י)
לא יובא בחשבון לצורך סעיף-קטן זה אלא אם כן צריך
היה להביא אותו שרות בחשבון כשהיו מחשבין את הפנסיה
של אותו פקיד עפ"י הוראות פקודת הפנסיות או עפ"י כל
תיקון לאותה פקודה".

פקודת מס הרכוש
העירוני (תיקון),
1935.

סעיף 2 תוקן ע"י —

קמו פקודת מס הרכוש
העירוני.

(א) ע"י השמטת ההגדרה „השנה השוטפת" והוספת
ההגדרה דלקמן במקומה : —

„הוספה", כשהיא משמשת בקשר עם בנין, פירושה
כל שנויי מבנה או הוספה לבנין אשר לדעת ועדת
ההערכה או ועדת התיקונים (בהתחשב עם הוראות
פקודה זו בענין הגשת התנגדויות וערעורים) גרמו
לידי עליה בשוי השנתי הנקי של נכס הבית, שהבנין
הוא חלק הימנו, בעשרים פונט או יותר".

(ב) ע"י הוספת ההגדרה דלקמן לאחר הגדרת „הוספה"
(כפי שהוחקה בזה) : —

„גמר בנין“ בקשר עם בנין או הוספה לבנין, יתחיל משעה שהחלו להשתמש או להחזיק בבנין או בהוספה, כלם או מקצתם, או משעה שכיסום בגג, הכל לפי מה שקדם יותר“;

(ג) ע"י החלפת ההגדרה „נכס בית“ בהגדרה דלקמן:

„נכס בית“, כולל כל בנין או מבנה יחד עם הקרקע שעליה עומד הבנין או המבנה, וכל גן או חצר או קרקע אחרת הסמוכים לאותו בנין או מבנה והמשמשים או נועדים לשמש בקשר עם הבנין או המבנה, בין שגרים בנכס ובין שאין גרים בו, בין שמשמשים בו ובין שאין משמשים בו“;

(ד) ע"י הוספת ההגדרה דלקמן בסופו של הסעיף:

„שנה“ פירושה, למרות כל דבר האמור בפקודת הפירושים, התקופה המתחילה באחד באפריל וגומרת בשלישים ואחד במרץ הבא והיום האחרון בכלל“.

סעיף 8. סעיף-קטן (1) תוקן ע"י הוספת התנאי דלקמן בסוף הסעיף:

„בתנאי ששום דבר הכלול בסעיף קטן זה לא יחשב כאילו הוא בא לפטור מתשלום מס כל חוכר או חוכר-משנה של קרקע הנחשב כבעלים הידועים של אותה קרקע, מחמת התנאי להגדרה של המונח „הבעלים הידועים“ שבסעיף 2 מפקודה זו אלא אם כן אותו חוכר או חוכר-משנה הוא אדם שעליו חלות הוראות סעיף-קטן זה“.

סעיף 8. סעיף-קטן (3) הוחלף בסעיף-קטן דלקמן, ותיקון זה יחול מיום אחד באפריל, 1935:

„(א) (3) בהתחשב עם הוראות סעיף 5(4) מפקודה זו, מקום שגמר הקמת בנין חל בתוך שנתים לפני תאריך הטלת המס לראשונה על האזור שבו נמצא הבנין בהתאם לסעיף 3(1) מפקודה זו או מקום שגמר הבנין חל לאחר אותו תאריך, לא יהא הבעל הידוע של הבנין חייב בתשלום המס הקבוע בפקודה זו בעד נכס הבית שהבנין הוא חלק הימנו למשך שלוש שנים החל מן-השנה שלאחר גמר הבנין“;

(ב) מקום שגמר בנייתה של הוספה לבנין קיים חל לאחר התאריך שבו הוטל המס לראשונה על האזור שבו נמצא

הבנין בהתאם לסעיף 3(1) מפקודה זו, לא יהא הבעל הידוע של הבנין חייב בתשלום כל מס מוגדל בעד אותה הוספה לבנין למשך שלוש שנים החל מן השנה שלאחר גמר ההוספה לבנין ;

בתנאי כי לא יינתנו כל פטורין מתשלום המס —

(i) עפ"י פסקא (א) מסעיף-קטן זה, אלא אם כן הגיש הבעל הידוע תביעה לפטורין בעד נכס-הבית שהבנין הוא חלק הימנו למושל המחוז שבו נמצא הבנין, ותביעה זו הוגשה באמצעות פקיד המחוז לא יאוחר מביום שלשים ואחד ביולי של השנה שבה הטילו את המס לראשונה או מיום שלשים ואחד ביולי של השנה שלאחר יום גמר הבנין, כפי שיחייב הענין, או לא יאוחר מיום שלשים ואחד ביולי, 1936, הכל לפי התאריך המאוחר יותר ;

פקודת מס הרכוש העירוני, (תיקון), 1936.

(ii) עפ"י פסקא (ב) מסעיף-קטן זה, אלא אם כן הגיש הבעל הידוע תביעה לפטורין בעד ההוספה לבנין קיים למושל המחוז שבו נמצא הבנין ותביעה זו הוגשה באמצעות פקיד המחוז לא יאוחר מביום שלשים ואחד ביולי של השנה שלאחר יום גמר הבנין, או לא יאוחר מיום שלשים ואחד ביולי, 1936, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

פקודת מס הרכוש העירוני, (תקון), 1935.

פקודת מס הרכוש העירוני, (תיקון), 1936.

(iii) עפ"י פסקאות (א) או (ב) מסעיף-קטן זה, אלא אם כן נתקבל הרשיון הדרוש לבנין בעד הבנין או ההוספה לבנין בהתאם לכל פקודה, חוק, תקנה או חוק-עזר המשמשים באותה שעה והדגים בענין הקמתם של בנינים".

פקודת מס הרכוש העירוני, (תקון), 1935.

סעיף 19, סעיף-קטן (2) (ד) תוקן ע"י הוספת המלים „או שבנו בנין נוסף לכל בנין שהנהו חלק מאותו נכס" לאחר המלה „חולק".

הסעיף החדש דלקמן נתוסף לאחר סעיף 27 כסעיף 27 א : —

27 א. החל מיום הראשון באפריל, 1935, לא יגבו את פדיון המעשרות שהיה צריך לשלמו עפ"י פקודת המעשרות (פדיון), וכן את מס מקטוע עיזרה זמין בכל אזור שעליו הוטלו עיזרה זמין. 5 א יוסיפו 5 נבות פדיון מעשרות ומקטוע עיזרה זמין.

הוראות פקודה זו :

פרק	השם	מהות התיקון	התחוקה המתקנת
		<p>בתנאי ששום דבר הכלול בסעיף זה לא יחשב כפוגע בזכות לגביית פדיון מעשרות ומס מקטוע עיזרה זמין בעד כל תקופה שלפני הראשון באפריל, 1935, ומותר לאחוז באמצעים לשם גביית כל מעשר או מס מקטוע עיזרה זמין למרות הוראות סעיף זה."</p>	
קג	פקודת המשקלות והמדות.	<p>סעיף 8, סעיף-קטן (1) תוקן ע"י החלפת המלים „יבדוק כל משקל" במלים „יבדוק כל מכונית משקל וכל משקל".</p>	
קגב	פקודת הטלגרף האלחוטי.	<p>סעיף 3, סעיף-קטן (2) הוחלף בסעיף-קטן הבא: —</p> <p>„(2) כל רשיון כזה יהא ערוך באותו טופס וינתן למשך אותה תקופה שיקבעם הנציב העליון, והרשיון יכלול, או שיצרפו אליו, הודעה על התנאים שלפיהם ניתן הרשיון".</p> <p>סעיף 7, פסקא (א) הוחלפה בפסקא הבאה: —</p> <p>„(א) תקנות הקובעות את הטופס והצורה שבהם יש להגיש בקשות עפ"י פקודה זו, את התנאים שלפיהם ינתנו הרשיונות, ואת המסים שיש לשלם בעד מתן הרשיון או בעד חידושו".</p>	פקודת הטלגרף האלחוטי, (תיקון), 1936.
קגו	פקודת העבריינים הצעירים.	<p>סעיף 8, סעיף-קטן (1) תוקן ע"י החלפת המלה „למעצר" במלה „למעצר" וע"י השמטת המלים „בבית ספר לתיקון עבריינים צעירים או במוסד אחר שייקבע לכך ע"י הממשלה".</p> <p>סעיף 8, הסעיף-הקטן החדש דלקמן נתוסף כסעיף-קטן (3): —</p> <p>„(3) כל עבריין שנידון למעצר עפ"י הוראות סעיף-קטן (1) של סעיף זה, ייעצר במקום שייקבע בצו מאת הנציב העליון, אם לכל העבריינים כלם ואם לכל עבריין מסויים או לכל סוג מסויים של עבריינים".</p>	פקודת העבריינים הצעירים (תיקון), 1936.

התוספת השניה.

(סעיף 5).

פרק.	ה ש.מ.	ה ת ח ו ק ה ה מ ב ט 5 ת.
יג	פקודת המפקד	סעיף 25 של פקודת הסטטיסטיקה, 1935.
לא	פקודת תקון החוק הפלילי	סעיף 390 של פקודת החוק הפלילי, 1936.
לב	פקודת החוק הפלילי (מניעת איומים)	סעיף 390 של פקודת החוק הפלילי, 1936.
לט	פקודת צער בעלי חיים (מניעתו)	סעיף 390 של פקודת החוק הפלילי, 1936.
מו	פקודת סמי רפואה מסוכנים	סעיף 18 מפקודת סמי הרפואה המסוכנים, 1936.
ע	פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים.	סעיף 28 מפקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935. ה ע ר ה : — עיין גם פקודת השעשועים הצבוריים, 1935.
עז	פקודת בתי משפט השלום (שיפוט).	סעיף 15 של פקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1935.
קד	פקודת הפספורטים	סעיף 8 של פקודת הפספורטים, 1934.
קיט	פקודת מבחן עבריינים	סעיף 390 של פקודת החוק הפלילי, 1936.
קכה	פקודת מסלות הברזל	סעיף 45 של פקודת מסלות הברזל הממשלתיות, 1936. ה ע ר ה : — עיין גם פקודת מסלות הברזל הפרטיות, 1936.
קמב	פקודת בנין ערים	סעיף 41 של פקודת בנין ערים, 1936.

מפתח השמות

של

פקודות שהוחקו מאז 31 בדצמבר, 1933, פקודות המתקנות אותן פקודות ופקודות המתקנות פקודות שלא נכללו בהוצאה המתוקנת של החוקים הנוהגים ביום 22 בינואר, 1937.

ב

- פקודת בוררות (פסקי דין נכריים), 1934.
- פקודת בטריקיה אורתודוכסית (בחירות), 1935.
- פקודת בטריקיה אורתודוכסית (הוראות נוספות), 1935.
- פקודת בטריקיה אורתודוכסית (הוראות נוספות), 1936.
- פקודת בנין ערים, 1936.
- פקודת בנין ערים, (תקון), 1936.
- פקודת בנקים (תקון והוראות נוספות), 1936.
- פקודת בעלי בתים ודיירים (הוצאה מדירה והגבלת שכר דירה), 1934.
- פקודת בעלי בתים ודיירים (הוצאה מדירה והגבלת שכר דירה (הארכה)), 1935.
- פקודת בעלי בתים ודיירים (הוצאה מדירה והגבלת שכר דירה) (הארכה), 1936.
- פקודת בעלי בתים ודיירים (הוצאה מדירה והגבלת שכר דירה) (תקון), 1936.
- פקודת בריאות העם (תקנות בענין חמרי מזון), 1935.
- פקודת בתי משפט (הרכב זמני), 1936.
- פקודת בתי משפט (הרכב זמני), (הוראות נוספות), 1936.
- פקודת בתי משפט (הרכב זמני), (הוראות נוספות) (תקון), 1936.
- פקודת בתי משפט (הרכב זמני) (תקון), 1936.

ה

- פקודת הוצאה מתוקנת של החוקים, 1934.
- פקודת הוצאה מתוקנת של החוקים (מס' 2), 1934.
- פקודת הלואות ברביית קצוצה, 1934.
- פקודת הלואות יכול לזמנים קצרים (בטחון), 1935.
- פקודת הלואות יכול לזמנים קצרים (בטחון) (תקון), 1936.
- פקודת הנהלת נכסי הרוסים (תקון), 1936.
- פקודת הקצבה (1934-1935), 1934.
- פקודת הקצבה (1935-1936), 1936.
- פקודת הקצבה נוספת (1933-1934), 1934.
- פקודת הקצבה נוספת (1934-1935), 1935.

(*) לא נכללה בהוצאה המתוקנת של החוקים; עיין פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (מס' 2), 1934.

ח

- פקודת חוק ההוצאה לפועל (הוראות נוספות), 1936.
- פקודת חוק הפלילי, 1936.
- פקודת חוק הפרוצידורה (תקון), 1934.

ט

- פקודת כלבת, 1934.

מ

- פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935.
- פקודת מלוה פלשתינאית (א"י), 1934.
- פקודת מניעת פשעים (שבטים ובתי אבות), 1935.
- פקודת מס הרכוש החקלאי, 1935.
- פקודת מס הרכוש החקלאי (תקון), 1935.
- פקודת מסי המכס (שנוי התעריף), 1936.
- פקודת מסלות הברזל הממשלתיות, 1936.
- פקודת מסלות הברזל הפרטיות, 1936.

ס

- פקודת סטטיסטיקה, 1935.
- פקודת סמי רפואה מסוכנים, 1936.
- פקודת סמכויות לחברי הועדה המלכותית (הקנאה), 1936.
- פקודת סמני מסחר (הוראות מיוחדות), 1935.

ע

- פקודת עברות דחופות (פרוצידורה), 1935.
- פקודת עברות דחופות (פרוצידורה), (תקון), 1936.
- פקודת עיריות, 1934.
- פקודת עיריות (ביוב, תעול ומים), 1936.
- פקודת עיריות (תקון), 1934.
- פקודת עיריות (תקון), 1935.
- פקודת עיריות (תקון), (מס' 2), 1935.
- פקודת עיריות (תקון), (מס' 3), 1935.
- פקודת עתיקות (חצרות), 1935.

פ

- פקודת פטורין ממסי המכס (צירים מסחריים), 1935.
- פקודת פנסיות לבתי דין שרעיים, 1934.
- פקודת פנסיות לבתי דין שרעיים (תיקון), 1936.
- פקודת פנסיה לסיר מיכאל מקדונל, 1936.
- פקודת פנסיות (שרות עותומני), (תקון), 1936.
- פקודת פספורטים, 1934.
- פקודת פשיטת הרגל, 1936.

ק

- פקודת קיום חוקיתה של כנסת ישראל (אספת הנבחרים והועד הלאומי), 1936.
- פקודת קנסות קבוציים, 1936.

ר

- פקודת רושמים, 1936.
- פקודת רשום שמות עסק, 1935.

ש

- פקודת שבועות, 1936.
- פקודת שטרי חליפין (פרוטסט), 1934.
- פקודת שטרי חליפין (פרוטסט), 1935.
- פקודת שעשועים צבוריים, 1935.
- פקודת שפוט בתי משפט השלום, 1935.
- פקודת שפוט בתי משפט השלום (תקון), 1936.
- פקודת שיפוט בתי משפט השלום (תקון), (מס' 2), 1936.
- פקודת שפוט בתי משפט השלום (תקון) (מס' 3), 1936.
- פקודת שפיכת שמנים לתוך מי הים, 1936.

ת

- פקודת תקון חוק העדות, 1936.
- פקודת תקון חוקי הארץ, 1934.